

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa-i-lustracja/sciganie-zbrodni-przeciwko-nar/sledztwa-1/oddzialowa-komisja-w-ka%C5%82owicac/31554>
27.07.2026, 14:37

Śledztwa zakończone wydaniem postanowienia o umorzeniu

Zbrodnie komunistyczne

1. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznych będących zbrodniami przeciwko ludzkości popełnionych w okresie od maja 1951 roku do lipca 1956 roku na terenie tzw. więzienia progresywnego w Jaworznie stanowiących przestępstwa: przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków, narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia młodocianych więźniów, znęcania się fizycznego i psychicznego przez funkcjonariuszy służby więziennej (S 4.2000.Zk).

Śledztwo podjęte z zawieszenia postanowieniem z dnia 27 października 2000 roku. Jesienią 1950 roku w ówczesnym MBP opracowano „Projekt organizacji więzień i pracy poprawczo - wychowawczej nad młodzieżowymi więźniami”. Uruchomienie więzienia nastąpiło wiosną 1951 roku w miejscu dotychczasowego Centralnego Obozu Pracy. Młodocianych więźniów politycznych przywożono pociągami do jaworznickiego więzienia z terenu całego kraju. Podróż w małych, ciasnych wagonach, pod eskortą żołnierzy KBW trwała niejednokrotnie blisko 20 godzin. W okresie funkcjonowania więzienia osadzono w nim łącznie około 10 000 więźniów. Założenia progresywnego systemu wychowawczego zakładającego przygotowanie więźnia do życia na wolności zostały w Jaworznie zupełnie wypaczone. Młodociani więźniowie, w większości kilkunastoletni chłopcy, zostali zmuszeni do ciężkiej pracy przy wyrobie żelbetonowych prefabrykatów oraz do pracy w kopalni. Wyczerpująca, katorżnicza praca w systemie akordowym, przy głodowym wyżywieniu doprowadzała do częstych zachorowań i wypadków przy pracy. Nie zapewniła dostatecznej opieki medycznej. Za odmowę pójścia do pracy karano karcerem, karę tę stosowano także w najdrobniejszych uchybieniach. Stosowano opartą na przymusie indoktrynację polityczną prowadzoną przez tzw. specwychowawców, poprzez niekończące się polityczne audycje nadawane przez więzienny radiowęzeł. Rozbudowano system donosicielstwa, który w istotny sposób utrudniał integrację więźniów politycznych. Zdarzały się przypadki stosowania przez strażników więziennych wobec więźniów przemocy fizycznej w postaci bicia bądź zmuszania do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej. W ostatnim okresie sprawozdawczym przesłuchano kolejnych 30 świadków (łącznie 449). Zeznania w dużej mierze pokrywają się, obrazując życie więzienne, przy czym stanowią ogromny materiał źródłowy obrazujący także stosowanie niedozwolonych metod śledczych wobec aresztowanych przez funkcjonariuszy UB. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 29 czerwca 2007 roku wobec śmierci ustalonych sprawców zbrodni oraz niewykrycia pozostałych sprawców.

2. Śledztwo w sprawie deportacji połączonej ze szczególnym udręczeniem, około 10 000 obywateli polskich - górników do ZSRR z początkiem 1945 roku z terytorium Górnego i Opolskiego Śląska (S 8.2000.Zk).

Śledztwo podjęte z zawieszenia postanowieniem z dnia 6 listopada 2000 roku. Po zajęciu Śląska przez wojska radzieckie pojawiły się obwieszczenia wzywające mężczyzn w wieku od 17 do 50 lat do zgłaszania się na okres 14 dni, w celu usuwania szkód wojennych. Większość zgłaszających się osób faktycznie uwięziono. Wszystkich osadzano w różnych

obiektach pilnowanych przez żołnierzy sowieckich. Po zgromadzeniu większej liczby osób, transportowano je do obozów przejściowych, a następnie w głąb ZSRR. Dotychczasowe ustalenia pozwalają na uzasadnione przypuszczenie, iż ze Śląska wywieziono ok. 30 000 osób. Transportowano je w bydlęcych wagonach, nawet przez okres 6 tygodni. Panujące mrozy, nieopalone wagony, bardzo złe warunki sanitarne, brak pożywienia i opieki lekarskiej powodowały liczne zgony. Wywiezieni trafiali do obozów pracy usytuowanych na terenie całego Związku Radzieckiego. Wykonywali tam niewolniczą pracę w kopalniach, kamieniołomach, hutach, przy odgruzowywaniu miast i wyrębie lasów, a także w rolnictwie. Władze polskie były świadome, że wielu spośród deportowanych ma polskie pochodzenie. Latem 1945 roku komisja powołana przez wicewojewodę katowickiego gen. Ziętka podjęła działania zmierzające do ich zwolnienia. Sporządzono „Spis wywiezionych górników polskich do ZSRR”, zawierający 9877 nazwisk. Nie był to spis pełny, jak wykazało niniejsze śledztwo. Ocenia się, iż do kraju wróciło nie więcej niż 20% zesłanych. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 30 czerwca 2006 roku wobec śmierci członków Państwowego Komitetu Obrony ZSRR: Berii Ławrientija Pawłowicza, Bułganina Mikołaja Aleksandrowicza, Kaganowicza Łazara Mosiejewicza, Malenkowa Gieorgija Maksymilianowicza, Mikojana Anastaza Iwanowicza, Mołotowa Wiaczesława Michajłowicza Skrjabina, Stalina Josifa Wisarionowicza, Woroszyłowa Klimenta Jefremowisza, Wozniesińskiego Mikołaja Aleksiejewicza.

3. Śledztwo w sprawie pozbawienia wolności połączonego ze szczególnym udręczeniem mieszkańców Śląska w obozie pracy przymusowej zlokalizowanych na terenie Mysłowic w latach 1945-1949 (S 10.2001.Zk).

Po zajęciu Mysłowic przez Armię Czerwoną odbudowano dawny obóz hitlerowski nazywany „Rosengarten”, usytuowany przy obecnej ulicy Powstańców 23. Zaczęto osadzać w nim Ślązaków, którzy w czasie okupacji podpisywali volkslistę, obywateli niemieckich i jeńców wojennych. Obóz ten został jesienią 1945 roku przekazany do dyspozycji Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego. Posiadał on podobozy m. in. w Mysłowicach - Wesołej i Czeladzi - Piaskach. Osadzonych zatrudniano przede wszystkim w kopalniach, hutach, fabrykach i przy pracach porządkowych na terenie obozu. Stwierdzono, iż strażnicy obozowi znęcali się nad więźniami. Stosowano nadmierne ćwiczenia fizyczne, bicie, osadzanie w karcerze. Złe wyżywienie, nadmierna, wyczerpująca praca, brak odpowiednich warunków sanitarnych i opieki medycznej oraz spowodowane tym choroby epidemiczne skutkowały wysoką śmiertelnością. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 24 października 2007 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

4. Śledztwo w sprawie pozbawienie wolności i uniemożliwienie wykonywania posług zgodnych z regułami zakonów oraz zmuszanie przemocą do wykonywania prac fizycznych w ośrodkach internowania w: Kobylinie, Gostyniu Wielkopolskim, Dębowej Łące, Staniątkach, Wieliczce, Stadnikach, Otorowie co łączyło się ze szczególnym udręczeniem 1061 sióstr zakonnych ze Zgromadzeń: Szarych Sióstr św. Elżbiety - Prowincje: Wrocław, Nysa, Katowice, Sióstr Służebniczek N.M.P. Niepokalanie Poczętej, Sióstr Ubogich Pielęgniarek III Zakonu św. Franciszka, Sióstr Najświętszej Maryi Panny od Niepokalanego Poczęcia - Prowincja Wrocław i Katowice, Sióstr Franciszkanek od Chrześcijańskiej Miłości, Sióstr Służebnic Najświętszego Serca Jezusa, czym działali na szkodę interesu prywatnego pokrzywdzonych (S 38.2002.Zk).

W sprawie bezprawnego pozbawienia wolności przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w okresie od 3 sierpnia 1954 roku do grudnia 1956 roku w Gostyniu

Wielkopolskim, Kobylinie i Dębowej Łące sióstr zakonnych ze zgromadzeń św. Elżbiety i św. Jadwigi. W toku postępowania ustalono, w oparciu o zeznania świadków, materiały archiwalne zgromadzeń zakonnych, urzędów bezpieczeństwa i wydziałów ds. wyznań, że od 3 sierpnia 1954 roku rozpoczęła się specjalna akcja, określana kryptonimem X2, skierowana przeciwko 10 żeńskim zgromadzeniom zakonnym mającym swe placówki na terenie 3 ówczesnych województw: opolskiego, stalinogrodzkiego i wrocławskiego. Ze zgromadzonych dokumentów wynika, iż bezprawną deportację sióstr zakonnych uzasadniały rzekomymi, rewizjonistycznymi postawami zakonnice oraz ich niemieckim pochodzeniem. Jednakże spośród 1500 przesiedlonych z użyciem przymusu sióstr, wszystkie, poza nielicznymi wyjątkami, były Polkami. W trakcie wysiedlania dokonano bezpowrotnego zaboru majątku (grunty, budynki z wyposażeniem, zapasy żywności, inwentarz żywy), który stanowił własność zgromadzeń, odbierając im praktycznie podstawy egzystencji. Ponadto wielokrotnie w sposób brutalny i obcesowy, bez poszanowania, traktowano przedmioty sakralne w kaplicach znajdujących się na terenie przejmowanych obiektów. Siostry umieszczono w ośrodkach odosobnienia, zabraniając swobodnego ich opuszczania i wszelkich kontaktów ze światem zewnętrznym, co stanowiło pogwałcenie reguł poszczególnych zgromadzeń mających charakter czynny, prowadzących aktywną działalność na rzecz potrzebujących. Środki odosobnienia utworzone w Wieliczce, Staniątkach, Stadnikach, Gostyniu Wlkp., Dębowej Łące stanowiły swoiste obozy pracy. Zorganizowano w nich szwalnie, w których umieszczono maszyny do szycia i przymuszono siostry do szycia w systemie akordowym, zmianowym i taśmowym części garderoby damskiej i męskiej. Podkreślenia wymaga, iż wśród zakonnic niewiele potrafiło szyć, gdyż większość z nich to wykwalifikowane pielęgniarki, nauczycielki, katechetki. Praca sióstr była nadzorowana przez świeckich. W ośrodkach internowania funkcjonariusze UB przeprowadzali z zakonnicami indywidualne rozmowy, nakłaniając je do odejścia z zakonu lub do tajnej współpracy. Ustalono, iż przy życiu pozostaje około 70 sióstr, wobec których dopuszczono się opisanej zbrodni komunistycznej. Obecnie trwają ich przesłuchania, jak również prowadzone są kwerendy archiwalne i gromadzone dokumenty, zarówno władz zgromadzeń, jak i świeckich, ukazujące przebieg oraz ideologiczne tło prowadzonej akcji. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 13 grudnia 2007 roku wobec śmierci ustalonych sprawców zbrodni oraz niewykrycia pozostałych sprawców.

5. Śledztwo w sprawie - zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego polegającej na dokonaniu w okresie od 24 stycznia do 15 marca 1945 roku na terenie miasta i powiatu Gliwice zabójstw nie mniej niż 500 osób spośród ludności cywilnej przez żołnierzy Armii Czerwonej - zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na dokonaniu zabójstwa poprzez zastrzelenie przez żołnierzy Armii Czerwonej w dniu 26 stycznia 1945 roku w Zabrze - Maciejowie Józefa S. - zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na dokonaniu zabójstwa poprzez zastrzelenie przez żołnierzy Armii Czerwonej w dniu 10 maja 1945 roku w Gliwicach Tadeusza G. (S 2.2004.Zk)

W sprawie zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na zabójstwie w styczniu 1945 roku na terenie powiatu Gliwice przez żołnierzy radzieckich ponad 800 osób ludności cywilnej i osób duchownych z obszaru, na którym toczyły się działania zbrojne. W okresie ofensywy radzieckiej w styczniu 1945 roku Gliwice i ich okolice zostały potraktowane jako terytorium wroga, gdyż przed wybuchem II wojny światowej leżały w granicach państwa niemieckiego. W okresie od 22 stycznia do 30 stycznia 1945 roku - do chwili objęcia władzy przez Komendanturę Wojskową Armii Czerwonej - w trakcie trwających walk, a

także bezpośrednio po ich zakończeniu zamordowanych zostało co najmniej 817 osób, głównie starców, kobiet i dzieci oraz osób duchownych. Liczba ta została ustalona na podstawie zapisów w parafialnych księgach zgonów wyłącznie parafii rzymskokatolickich, księgi parafii innych wyznań nie zachowały się do dnia dzisiejszego. Zachowanie żołnierzy Armii Czerwonej wskazywało na stosowanie odpowiedzialności zbiorowej w stosunku do uznanej za niemiecką ludności powiatu Gliwice i jego okolic. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 30 czerwca 2009 roku wobec niewykrycia sprawców zbrodni.

6. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych poprzez stworzenie podstaw prawnych dla funkcjonowania systemu przymusowego zatrudnienia żołnierzy w kopalniach węgla kamiennego Górnego i Dolnego Śląska w latach 1949-1959 w ramach batalionów pracy (S 88.2004.Zk).

W Polsce zatrudnienie żołnierzy służby zasadniczej zostało prawnie usankcjonowane. Inicjatorem utworzenia batalionów pracy był ówczesny szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego gen. broni Władysław Korczyca. W piśmie z dnia 24 czerwca 1949 roku do Ministra Obrony Narodowej zaproponował on utworzenie batalionów, do których powoływani mieli być poborowi, którzy ze względów politycznych nie odbywali zasadniczej służby wojskowej. Zalegalizowanie tej koncepcji nastąpiło w przyjętej w dniu 4 lutego 1950 roku ustawie o „Powszechnym obowiązku wojskowym”, wprowadziła ona nową kategorię służby zastępczej. Pierwsze bataliony pracy utworzono rozkazem nr 036 z dnia 5 sierpnia 1949 roku wydanym przez Wiceministra Obrony Narodowej gen. bryg. Edwarda Ochaba. Miały one być przeznaczone do pracy w kopalniach. Praca żołnierzy odbywała się w systemie zmianowym, a jej czas często przekraczał 8 godzin i uzależniony był od narzuconych norm wydobywania. Żołnierze za świadczoną pracę otrzymywali wynagrodzenie, przy czym było ono niższe od wynagrodzenia osób cywilnych. Z wynagrodzenia tego potrącano kwotę na umundurowanie i wyżywienie. Na terenie jednostek zakwaterowania, a były to najczęściej prymitywne baraki po filiach obozów koncentracyjnych, obozach jenieckich i obozach pracy, otrzymywali wyżywienie, które było raczej skromne i mało kaloryczne zważywszy na wykonywaną pracę. Czas służby wynoszący ustawowo 2 lata przedłużano rutynowo o kilka miesięcy. Szczególnie niebezpieczne dla zdrowia żołnierzy było zatrudnianie ich w kopalniach uranu. Wśród żołnierzy zdarzały się wypadki przy pracy, nawet śmiertelne. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 21 maja 2008 roku wobec ustalenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

7. Śledztwo w sprawie przeciwko Salomonowi Morelowi (S 96.2007.Zk)

Śledztwo przeciwko Salomonowi Morelowi dotyczące funkcjonującego w 1945 roku Obozu Pracy w Świętochłowicach - Zgodzie, podjęte z zawieszenia 27 lipca 2001 roku.

Obóz w Świętochłowicach-Zgodzie funkcjonował w okresie od lutego do listopada 1945 roku. Jego komendantem był Salomon Morel. Do obozu kierować miano według oficjalnego przeznaczenia ludność niemiecką - tzw. Reichsdeutsche z II grupą volkslisty, ale oprócz przeważającej grupy Górnoślązaków (m.in. powstańców śląskich, członków AK), wśród więźniów byli też Polacy z Polski Centralnej oraz obywatele 8 innych państw. Na podstawie zgromadzonych w toku śledztwa materiałów - dokumentów oraz zeznań świadków składanych w Polsce i w Niemczech - sporządzono jednolity wykaz obejmujący więźniów, których pobyt w obozie zdołano udokumentować. Wykaz obejmuje 2999 nazwisk, z czego 1695 osób zmarło w obozie w Świętochłowicach. Efektem prowadzonego śledztwa jest też rozszerzenie zarzutów wobec Salomona Morela i istotna zmiana ich kwalifikacji prawnej, polegająca na uznaniu popełnionych

zbrodni za nieulegające przedawnieniu zbrodnie przeciwko ludzkości. Salomonowi Morelowi zarzuca się m.in., iż będąc funkcjonariuszem Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego - Departamentu Więziennictwa, jako Naczelnik Obozu Pracy Świętochłowice --Zgoda, dopuścił się zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiącej zbrodnię komunistyczną, w ten sposób, że działając w celu wyniszczenia umieszczonych w tym obozie ze względów narodowościowych i politycznych więźniów stworzył im warunki życia grożące biologicznym wyniszczeniem, a w szczególności:

- głodził więźniów, wprowadzając rażąco niskie racje żywnościowe;
- pozbawił więźniów elementarnej opieki medycznej i warunków higieniczno-sanitarnych, dopuszczając do powstania i rozprzestrzeniania się wszawicy, czerwonki, tyfusu plamistego i tyfusu brzuszego, co powodowało częste zgony więźniów;
- osobiście stosował i tolerował stosowanie przez podległych mu funkcjonariuszy wobec więźniów różnego rodzaju tortur, także ze skutkami śmiertelnymi.

Zgodnie z wnioskiem prowadzącej śledztwo Oddziałowej Komisji w Katowicach w dniu 19 grudnia 2003 roku Sąd Rejonowy w Katowicach wydał postanowienie o tymczasowym aresztowaniu Salomona Morela. Na tej podstawie skierowano do Ministerstwa Sprawiedliwości wniosek o tymczasowe aresztowanie i ekstradycję mieszkającego w Izraelu Salomona Morela. W dniu 22 kwietnia 2004 r. podpisany przez Ministra Sprawiedliwości wniosek o wydanie Salomona Morela został przekazany do Ministerstwa Spraw Zagranicznych z prośbą o przesłanie go drogą dyplomatyczną do Ministerstwa Sprawiedliwości Państwa Izrael. Wniosek ten został doręczony do izraelskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych w dniu 10 maja 2004 roku.

Śledztwo zostało umorzone w dniu 28 stycznia 2009 roku z uwagi na śmierć Salomona Morela.

8. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznych, polegających na udziale funkcjonariuszy państw komunistycznych w związku przestępczym o charakterze zbrojnym, między innymi w celu pozbawienia życia Karola Wojtyły (S 12.2006.Zk).

Wszczęto śledztwo w dniu 3 kwietnia 2006 roku. W toku śledztwa ustalono, że w dniu 13 maja 1981 roku o godzinie 17.17 na Placu Świętego Piotra w Rzymie, podczas cotygodniowej audiencji generalnej, przebywający w tłumie pielgrzymów obywatel Turcji Mehmet Ali Agca działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami narodowości tureckiej i bułgarskiej, oddał z odległości nie mniejszej niż dwa metry, co najmniej dwa strzały z pistoletu marki „Browning” kal. 9 mm z numerem fabrycznym 76 C23953, do przejeżdżającego samochodem Papieża Jana Pawła II. W wyniku oddanych strzałów Jan Paweł II doznał obrażeń brzucha oraz lewego ramienia. Został on przewieziony do Kliniki Gemelli w Rzymie i poddany zabiegowi chirurgicznemu. Ali Agca otoczony został przez tłum pielgrzymów, a następnie obezwładniony i zatrzymany przez policjanta. Przy Ali Agcy znaleziono fałszywy turecki paszport na nazwisko Faruka Ozguna. Opisane zdarzenie nastąpiło po uprzednim zaplanowaniu zamachu oraz podjęciu szeregu działań o charakterze przestępczym zmierzających do popełnienia tego przestępstwa. Działania te polegały w szczególności na podrabianiu dokumentów umożliwiających przekraczanie granic państwowych. Jak ustalono Mehmet Ali Agca używał kilku fałszywych tożsamości i w okresie poprzedzającym zamach posługiwał się, między innymi, podrobionym paszportem indyjskim na nazwisko Joginder Singh, po czym podrobionym paszportem tureckim na nazwisko Faruk Ozgun. Kolejnym elementem działań zmierzających do dokonania zamachu było nabycie i dostarczenia sprawcy broni palnej wraz z amunicją. Mehmet Ali Agca w dniu zamachu posłużył się pistoletem „Browning” kal. 9 mm z

numerem fabrycznym 76 C23953, który został uprzednio nabyty na terenie Austrii w celu dokonania zabójstwa Papieża. Pistolet ten został następnie zabezpieczony poza granicami Włoch i dostarczony Mehmetowi Ali Agcy w dniu 9 maja 1981 roku w Mediolanie. Sprawca zamachu w przygotowaniach do jego wykonania korzystał z pomocy osób spośród personelu ambasady bułgarskiej w Rzymie, a także innych osób narodowości bułgarskiej i tureckiej. W szczególności Mehmet Ali Agca i inne osoby dokonywały rekonesansu na Placu Świętego Piotra w dniach poprzedzających zamach. Sprawca miał w tym czasie możliwość zapoznania się fotografiami Placu Świętego Piotra i samego Papieża. W ramach przygotowań do zamachu Mehmet Ali Agca został pouczony o sposobie w jaki powinien działać, w jaki sposób wraz z innymi osobami powinien wywołać zamieszanie na Placu Świętego Piotra umożliwiające mu na oddalenie się z miejsca zdarzenia do przygotowanego w celu ucieczki samochodu osobowego, a także o sposobie w jaki następnie miał wydostać się z terytorium Włoch. Wszystkie te działania o charakterze wstępnym, poprzedzające zamach, wykonane zostały przez liczną grupę osób korzystającą z nieograniczonych kontaktów międzynarodowych, nieograniczonego budżetu oraz posiadających szeroki dostęp do informacji pozwalających na szczegółowe zaplanowanie tego typu przedsięwzięcia. Zebrane w toku postępowania dowody wskazują, że opisane działania dokonywane były przez osoby spośród tureckiego świata przestępczego i kontrolujących ich funkcjonariuszy służb specjalnych Ludowej Republiki Bułgarii. Wszystkie te czynności były przeprowadzone w ramach istniejącego związku osób, którego celem głównym było umożliwienie dokonania zabójstwa Jana Pawła II, a nadto dokonywanie innych przestępstw, w szczególności przeciwko życiu i zdrowiu o ile w ramach wykonania celu głównego zasłaby taka potrzeba. Czyny te miały umożliwić realizację zabójstwa Jana Pawła II. W oparciu o dotychczas zebrany materiał dowodowy ustalono także, iż przebieg dokonania przez Mehmeta Ali Agcę przestępstwa w dniu 13 maja 1981 roku w Rzymie był niewątpliwie poddany kontroli sprawowanej przez, między innymi funkcjonariuszy Ludowej Republiki Bułgarii, od których między innymi pochodziły wytyczne, co do terminu wykonania zamachu. Sposób i zakres sprawowania tej kontroli uzasadnia podejrzenie przestępczego kierowania przez nich działaniami sprawcy i innych współdziałających z nim osób. Po próbie zabójstwa w dniu 13 maja 1981 roku Papieża Jana Pawła II oraz wszczęciu w tej sprawie postępowania karnego, służby specjalne byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Ludowej Republiki Bułgarii podjęły liczne działania mające na celu dezinformację opinii publicznej oraz wpłynięcie na włoski sąd orzekający w sprawie osób, którym zarzucano współudział w zamachu na Jana Pawła II. Celem tych działań było spowodowanie uniknięcia odpowiedzialności, między innymi przez obywateli bułgarskich oskarżonych w tej sprawie. Służby te przede wszystkim rozpowszechniały fałszywe informacje o rzekomych inspiratorach zbrodni spoza państw komunistycznych. Nadto istnieje uzasadnione podejrzenie, że funkcjonariusze tych służb za pomocą gróźb wpłynęli na treść oświadczeń Mehmeta Ali Agcy oraz w ten sam sposób usiłowali wpłynąć na prowadzących śledztwo pracowników włoskiego wymiaru sprawiedliwości prowadzących postępowanie karne. W ramach podjętych działań służby te korzystały z pomocy udzielanej przez władze różnych państw komunistycznych, w tym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Karol Wojtyła, jako polski duchowny katolicki, był przedmiotem zainteresowania zajmującego się zwalczaniem kleru Departamentu IV Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, która nie ustała po jego intronizacji na Papieża w październiku 1978 roku. Jednocześnie Watykan i osoba Papieża Polaka znajdowała się w centrum zainteresowania Departamentu I Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, czyli polskiego wywiadu.

Dotychczas w toku postępowania zgromadzono obszerny materiał dowodowy zawierający się w ponad 190 tomach akt. Jak dotąd prowadzona jest kwerenda w zasobach archiwalnych Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Warszawie, obejmująca materiały wytworzone w toku pracy komórek organizacyjnych MSW i MON PRL. Jednocześnie sukcesywnie przesłuchiwanie są świadkowie, do tej pory głównie spośród funkcjonariuszy Departamentów IV i I MSW PRL oraz spośród żołnierzy WSW i Zarządu II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. Do tej pory zrealizowano także międzynarodowe pomoce prawne do Niemiec, Holandii, Ukrainy, Bułgarii, Turcji i Włoch.

Niniejsze śledztwo ma wielowątkowy i skomplikowany charakter, wymaga dokonania przeglądu bardzo obszernego materiału archiwalnego w tym opatrzonego klauzulą niejawności. Nadto wymaga analizy licznych dokumentów pozyskanych za granicą, które uprzednio należało przetłumaczyć na język polski oraz przesłuchania szeregu osób spośród funkcjonariuszy służb specjalnych.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 7 maja 2014 roku wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne, co do tego samego czynu Todora Ajwazowa i Jelio Wasiliewa zostało prawomocnie zakończone, wobec nie wykrycia pozostałych sprawców oraz wobec stwierdzenia, że sprawcy nie podlegają orzecznictwu sądów polskich.

9. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności poprzez internowanie w okresie od 12 do 16 grudnia 1981 roku w Bielsku- Białej i innych miastach ówczesnego województwa bielskiego co najmniej kilkudziesięciu osób poprzez realizację decyzji o internowaniu wydawanych na podstawie art. 42 nieobowiązującego w tym zakresie dekretu o stanie wojennym przez Komendanta Wojewódzkiego Milicji Obywatelskiej, co stanowiło represje wobec przeciwników politycznych (S 95.2005.Zk)

Wszczęto śledztwo w dniu 23 listopada 2005 roku . W toku śledztwa ustalono i przesłuchano w charakterze świadka większość pokrzywdzonych z listy 235 byłych internowanych z terenu byłego woj. bielskiego. Poza tym uzyskano dokumentację archiwalną dotyczącą przygotowań na wypadek wprowadzenia stanu wojennego na terenie byłego woj. bielskiego w aspekcie planowanych internowań, które poddano oględzinom, uzyskano znaczną część dokumentacji archiwalnej, częściowo związanej z internowaniami, które poddano oględzinom, uzyskano opracowanie historyka specjalisty Oddziałowego Biura Edukacji Publicznej Katowice na temat wykazu materiałów dotyczących internowań na terenie byłego woj. bielskiego, w oparciu o co podjęte zostały poszukiwania dalszych istotnych materiałów w tej sprawie jak również uzyskano kopie materiałów ze śledztwa Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Szczecinie sygn. S 111.2005.Zk w postaci protokołów przesłuchań osób lub materiałów w postaci decyzji i zarządzeń podjętych na szczeblu centralnym w związku z przygotowaniem i wprowadzeniem stanu wojennego. Poza tym ustalono i uzyskano kopie materiałów archiwalnych dotyczących Komendanta i zastępcy Komendanta KWMO Bielsko- Biała d/s SB z 1981 roku oraz ustalono, że zmarli jak również ustalono strukturę organizacyjną KWMO Bielsko- Biała w 1981 roku oraz przesłuchano w charakterze świadka część osób pełniących funkcję naczelników wydziałów w/w Komendy na okoliczności związane z przygotowaniem i realizacją akcji internowań na terenie byłego woj. bielskiego. Ustalono i przesłuchano w charakterze świadka naczelników i ich zastępców oraz kierowników działu rozmieszczenia poszczególnych zakładów karnych, w których istniały ośrodki odosobnienia dla internowanych w ramach których przebywały internowane osoby. W toku śledztwa

ustalono 12 członków specjalnej grupy śledczej d/s organizacji i przeprowadzenia internowań na terenie byłego woj. bielskiego. Zwrócono się do Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów o przeprowadzenie kwerendy w celu odnalezienia ich akt osobowych, celem przeprowadzenia ich oględzin i przesłuchania w charakterze świadka żyjących funkcjonariuszy z w/w grupy. Po wykonaniu w/w czynności zostanie sporządzona końcowa decyzja merytoryczna w tej sprawie. Uzyskano i przeprowadzono oględziny akt osobowych niektórych członków specjalnej grupy śledczej d/s organizacji i przeprowadzenia internowań na terenie byłego woj. bielskiego, z których przesłuchano w charakterze świadka 4 funkcjonariuszy. Poza tym przeprowadzono oględziny akt osobowych i przesłuchano w charakterze świadka 1 funkcjonariusza byłego wydziału śledczego SB KWMO Bielsko - Biała oraz przesłuchano w charakterze świadka byłego zastępcę wydziału IV KWMO Bielsko - Biała. W toku dalszego śledztwa w tej sprawie przeprowadzono oględziny akt osobowych byłego naczelnika wydziału kryminalnego KWMO Bielsko - Biała R.B., jednakże pomimo wezwania, nie przesłuchano go w charakterze świadka, z powodu jego złego stanu zdrowia. Zapoznano się z częścią publikacji OBEP Katowice „od pierwszego strajku do Trzeciego Szeregu, NSZZ Solidarność Region Podbeskidzie (1980-19830 opis konfliktu politycznego - rozdział „stan wojenny, pierwsze tygodnie”).

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 31 grudnia 2014 r. wobec śmierci sprawcy przestępstwa a także wobec przedawnienia niektórych czynów.

10. Śledztwo w sprawie fizycznego i moralnego znęcania się niektórych funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Brzozowie nad zatrzymywanymi w aresztach tego urzędu w okresie od 1944 do 1956 roku (S 42.2013.Zk)

Akta sprawy stanowiły uprzednio śledztwo o sygn. S 91.2001.Zk Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie, które po zawieszeniu w dniu 20 marca 2013 roku i podjęciu w dniu 16 kwietnia 2013 roku pod nową sygn. S 39.2013.Zk przekazane zostały tut. Oddziałowej Komisji, stosownie do treści zarządzenia Dyrektora Głównej Komisji nr 8/13 z dnia 18 kwietnia 2013 roku.

Z akt śledztwa wyłączono materiały do odrębnych postępowań w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu władzy poprzez fizyczne i moralne znęcania się nad Henrykiem S., przekroczeniu władzy przez funkcjonariuszy publicznych państwa komunistycznego poprzez zabójstwo w dniu 18 maja 1946 roku w Haczowie Mieczysława Sz., przekroczeniu władzy w nieustalonej dacie w Nozdrzcu przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Brzozowie wobec Władysława T., przekroczeniu władzy w nieustalonej dacie w Brzozowie przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Brzozowie wobec Antoniego K., przekroczeniu władzy przez funkcjonariuszy publicznych państwa komunistycznego służących w oddziałach NKWD poprzez zabójstwo w dniu 27 listopada 1944 roku we wsi Łubno Jerzego H., przekroczeniu władzy w nieustalonej dacie w Brzozowie przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Brzozowie wobec Zdzisława S., oraz przekroczeniu władzy w nieustalonej dacie w Brzozowie przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów

śledczych Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Brzozowie wobec Bronisława B.. W toku śledztwa dokonano oględzin akt archiwalnych dotyczących szeregu postępowań toczących się przed WSR w Rzeszowie przeciwko osobom będącym pokrzywdzonymi w niniejszym śledztwie.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 30 grudnia 2014 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

11. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu władzy w dniu 12 maja 1945 roku w Częstochowie przez funkcjonariusza państwa komunistycznego narodowości rosyjskiej nieustalonej formacji, w następstwie czego doszło do zabójstwa przy użyciu broni palnej Józefa B., Witolda K. oraz Stanisława Cz.(S 3.2014.Zk)

Śledztwo wszczęto w dniu 20 stycznia 2014 roku. W toku postępowania ustalono, że w dniu 12 maja 1945 roku w Częstochowie nieustalony żołnierz radziecki albo inny umundurowany funkcjonariusz sowiecki zastrzelił bez wyraźnej przyczyny trzy osoby. Jak dotąd w czasie śledztwa przesłuchano w charakterze świadka córkę jednego z zastrzelonych. Podjęto działania zmierzające do przesłuchania w charakterze świadka dwóch kolejnych osób. Do Oddziałowego Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Katowicach skierowano wniosek o przeprowadzenie kwerendy dotyczącej osób zastrzelonych. Do Archiwum Państwowego w Częstochowie zwrócono się z pismem o sprawdzenie czy w tamtejszym archiwum znajdują się dane dotyczące pokrzywdzonych oraz czy zachowały się dokumenty, z których wynika jakie formacje wojskowe i inne radzieckie formacje zmilitaryzowane stacjonowały w maju 1945 roku w Częstochowie. W odpowiedzi na to pismo uzyskano informację, iż w tamtejszym archiwum brak dokumentacji odnoszącej się do przedmiotu śledztwa.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 11 grudnia 2014 r. wobec niewykrycia sprawcy przestępstw.

12. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznych i zbrodni przeciwko ludzkości, popełnionych przez funkcjonariuszy NKWD na obywatelach polskich w latach 1939-1951 w miejscowościach Lwów, Sambor, Czukiew, Łanowice, Drohobycz i innych, polegających głównie na bezprawnym pozbawieniu wolności, fizycznym i moralnym znęcaniu się oraz zabójstwach, co stanowiło naruszenie prawa człowieka do życia i wolności oraz represje i prześladowania z powodów narodowościowych oraz przynależności do Armii Krajowej (S 47.2013.Zk)

Wszczęto śledztwo w dniu 21 lutego 2013 roku. W niniejszej sprawie w uzasadnieniu przedmiot śledztwa określono jako 86 zbrodni komunistycznych polegających na pozbawieniu wolności oraz zabójstwach obywateli polskich na terenie byłego województwa lwowskiego oraz w bliżej nieustalonych miejscach na terenie byłego ZSRR w latach 40-tych XX wieku. Zarządzeniem nr 8/13 z dnia 18 kwietnia 2013 roku Dyrektor Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie przekazał śledztwo o sygnaturze S 45.2013.Zk do dalszego prowadzenia do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 09 marca 2015 roku wobec śmierci sprawców kierowniczych, odnośnie pozostałych sprawców wobec ich niewykrycia.

13. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, a polegającej na przekroczeniu władzy w dniu 21 lutego 1945 roku w Katowicach przez funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej, w następstwie czego doszło do zabójstwa przy użyciu broni palnej Franciszka J. oraz zbrodni komunistycznej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, a polegającej na przekroczeniu władzy w dniu 3 marca 1945 roku w Katowicach przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej, w następstwie czego doszło do pobicia Jana W., którego wynikiem była śmierć wymienionego (S 80.2013.Zk)

Śledztwo wszczęto w dniu 15 listopada 2013 roku. W toku postępowania na podstawie zeznań córki pokrzywdzonego ustalono prawdopodobny przebieg wydarzeń, w następstwie których doszło do śmierci Franciszka J. i Jana W.. Ustalono również nazwiska osób (bez bliższych danych), które brały udział w zdarzeniach będących przedmiotem postępowania. Na tej podstawie do Oddziałowego Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Katowicach skierowano wnioski o przeprowadzenie stosownej kwerendy, która jednak nie przyniosła oczekiwanych rezultatów. Niezależnie od tego z Państwowego Muzeum Auschwitz Birkenau pozyskano materiały archiwalne dotyczące osoby, która mogła brać udział w zdarzeniu będącym przedmiotem niniejszego śledztwa.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 23 marca 2015 roku wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni komunistycznej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu władzy przez urzędników, wobec przedawnienia karalności zabójstwa Franciszka J. oraz przedawnienia karalności pobicia ze skutkiem śmiertelnym Jana W.

14. Śledztwo w sprawie łamania praworządności i naruszania praw człowieka przez stosowanie aktów terroru w latach 1945 - 56 wobec członków i sympatyków PSL na terenie województwa śląskiego (S 141.2008.Zk)

Wszczęto śledztwo w dniu 31 stycznia 1992 roku. Postępowanie prowadzone w sprawie łamania praworządności i naruszania praw człowieka przez stosowanie aktów terroru w latach 1945 - 56 wobec członków i sympatyków PSL na terenie dawnego województwa śląskiego. Z ustaleń śledztwa, w tym przesłuchań świadków wynika, iż w opisanym okresie czasu funkcjonariusze Urzędu Bezpieczeństwa dopuszczali się przestępstw bezprawnego pozbawienia wolności, fizycznego i moralnego znęcania nadtymczasowo aresztowanymi osobami, wymuszania zeznań i wyjaśnień w celu tworzenia nieprawdziwych dowodów, w wyniku czego doprowadzano do nieprawdziwych oskarżeń i skazań.

W chwili obecnej śledztwo jest kontynuowane, w szczególności poprzez dokonywanie na bieżąco oględzin materiałów archiwalnych wytworzonych przez organy bezpieczeństwa państwa, przekazywanych sukcesywnie przez Oddziałowe Biuro Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Katowicach do niniejszej sprawy. Niezależnie od powyższego w związku z kwerendą obejmującą akta spraw o stwierdzenie nieważności wyroków i o odszkodowanie za bezprawne zatrzymanie i pozbawienie wolności typowane są sprawy osób, które były represjonowane za działalność na rzecz PSL.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 21 października 2015 roku wobec śmierci ustalonych sprawców, wobec niewykrycia pozostałych sprawców, wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tych samych czynów zostało prawomocnie zakończone, czyny nie zawierają ustawowych znamion czynu zabronionego oraz wobec przedawnienia karalności przestępstw.

15. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej popełnionej przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w Rzeszowie w marcu 1948 roku, a polegającej na przekroczeniu uprawnień przez członków składu orzekającego WSR w Rzeszowie przy wydawaniu wyroku z dnia 15 marca 1948 roku sygn. Sr 971/47, a w konsekwencji na długotrwałym i bezprawnym pozbawieniu wolności 19 osób, co stanowiło represję za podejmowaną przez nie działalność (S 45.2013/Zk)

Akta sprawy stanowiły uprzednio śledztwo o sygn. S 26.2012.Zk Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie, które po zawieszeniu w dniu 21 marca 2013 roku i podjęciu w dniu 16 kwietnia 2013 roku pod nową sygn. S 43.2013.Zk przekazane zostały tut. Oddziałowej Komisji, stosownie do treści zarządzenia Dyrektora Głównej Komisji nr 8/13 z dnia 18 kwietnia 2013 roku.

Śledztwo w tej sprawie wszczęte zostało przez prokuratora Oddziałowej Komisji w Rzeszowie w dniu 7 maja 2012 roku.

W jego dalszym toku załączono kolejne nadsyłane sukcesywnie z OBUiAD w Rzeszowie kopie akt postępowania toczącego się przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Rzeszowie przeciwko Leonowi C. i innym.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 11 czerwca 2015 roku wobec śmierci ustalonych sprawców oraz w stosunku do pozostałych sprawców wobec ich niewykrycia.

16. Śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu władzy w okresie od 14 czerwca 1946 roku do 25 września 1947 roku w Sosnowcu i Katowicach przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Sosnowcu i Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach wobec Stanisława J.. w związku z prowadzoną przez niego działalnością niepodległościową poprzez psychiczne i fizyczne znęcanie się polegające na biciu, wielokrotnych i długotrwałych przesłuchaniach oraz wypowiadaniu wobec niego w trakcie przesłuchań gróźb popełnienia na jego szkodę zbrodni lub występku w ramach prowadzonego przeciwko niemu śledztwa w celu zmuszenia go do przyznania się do zarzucanych mu czynów co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego (S 77.2013.Zk)

Śledztwo wszczęto w dniu 7 listopada 2013 roku. W toku śledztwa trwały przesłuchania świadków, przeprowadzane były również oględziny akt sprawy sądowej przeciwko Stanisławowi J. Uzyskano akty zgonów funkcjonariuszy PUBP typowanych jako sprawców przedmiotowego przestępstwa. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2015 roku wobec śmierci ustalonych sprawców oraz w stosunku do pozostałych sprawców wobec ich niewykrycia oraz wobec stwierdzenia, że postępowanie co do tego samego czynu zostało prawomocnie zakończone.

17. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu władzy przez urzędników i bezprawnego pozbawienia wolności w okresie od października 1952 roku do lipca 1953 roku w Bielsku-Białej, Katowicach i innych miejscach Stanisława G. (S 51.2013.Zk)

Śledztwo wszczęto w dniu 6 września 2013 roku. W toku postępowania pozyskano i poddano oględzinom dostępne materiały archiwalne potwierdzające fakt pozbawienia wolności pokrzywdzonego, a także przesłuchano w charakterze świadka jego syna. Jak dotąd w archiwum nie odnaleziono akt postępowania karnego przeciwko Stanisławowi G.

zakończonych wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z lipca 1953 roku, w związku z czym do Sądu Okręgowego w Katowicach zwrócono się z prośbą o nadesłanie akt postępowania w przedmiocie unieważnienia w/w wyroku.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 3 września 2015 roku wobec śmierci ustalonych sprawców oraz niewykrycia pozostałych sprawców zbrodni.

18. Śledztwo w sprawie: 1. zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wykonania polityki ZSRS i zbrodnią komunistyczną, popełnionej przez funkcjonariuszy NKWD, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na pozbawieniu wolności ze szczególnym udręczeniem w okresie od 1 września 1940 roku do nieustalonej daty w 1943 roku we Lwowie, na terenie obwodu magadańskiego i innych miejscach na terenie byłego Związku Radzieckiego Adama K. 2. zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wykonania polityki ZSRS i zbrodnią komunistyczną, popełnionej przez funkcjonariuszy NKWD, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na pozbawieniu wolności ze szczególnym udręczeniem w okresie od 1 września 1940 roku do nieustalonej daty w 1942 roku we Lwowie i innych miejscach na terenie byłego Związku Radzieckiego Romana K. (S 47.2015.Zk).

Śledztwo wszczęto dnia 28 października 2010 roku. Z zeznań Janusza K. i pozyskanych materiałów archiwalnych wynika, iż w dniu 1 września 1940 roku Adam K. wraz ze swoim bratem Romanem K. zostali aresztowani we Lwowie przez funkcjonariuszy NKWD, w związku z ujawnieniem słuchania przez nich audycji radiowych radia BBC. Adam K. został następnie osadzony w areszcie przy ul. Kazimierzowskiej we Lwowie skąd jesienią 1940 roku został przeniesiony do więzienia przy ul. Łąckiego we Lwowie. Stamtąd został przetransportowany do łagru na Kołymie (punkt 47) w obwodzie magadańskim, gdzie zmarł. Roman K. natomiast został prawdopodobnie przez władze sowieckie zwolniony i opuścił ZSRS wraz z Armią Polską gen. Władysława Andersa, która została ewakuowana na Bliski Wschód w okresie od marca do listopada 1942 roku. W toku śledztwa do strony ukraińskiej zwrócono się z wnioskiem o przeprowadzenie międzynarodowej pomocy prawnej sprawdzenie, polegającej na sprawdzeniu czy zachowały się akta sprawy karnej przeciwko Adamowi i Romanowi K. i czy znajdują się w nich informacje o ich dalszych losach. Pozyskano od strony ukraińskiej materiały w języku rosyjskim, których tłumaczenie zlecono biegłemu tłumaczowi języka rosyjskiego. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015 roku wobec niewykrycia sprawców zbrodni.

19. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennych stanowiących zbrodnie przeciwko ludzkości, popełnionych z motywów narodowościowych i politycznych stanowiących powtarzające się zamachy w celu wsparcia polityki ZSRR polegających na zabójstwach w Raciborzu w okresie od kwietnia do grudnia 1945 r. co najmniej dwóch obywateli polskich przez żołnierzy Armii Czerwonej (S 31.2015.Zk)

Śledztwo wszczęto dnia 4 sierpnia 2015 roku. W sprawie przesłuchano świadka i przeprowadzono kwerendę archiwalną celem ustalenia tożsamości jednostek Armii Czerwonej przebywających w Raciborzu.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 2 maja 2016 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

20. Śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej w postaci represji stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości w postaci poważnego prześladowania Józefa K. z powodu przynależności do polskiej grupy narodowościowej polegającej na zabójstwie mieszkańca miejscowej polskiej ludności cywilnej Józefa K. w

listopadzie 1940 roku w miejscowości Stanisławów województwa stanisławowskiego popełnionej przez funkcjonariuszy państwa radzieckiego poprzez wykonanie wyroku skazującego na karę śmierci (S 54.2013.Zk).

Śledztwo wszczęto w dniu 16 września 2013 roku. W toku śledztwa przyjęto zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa i przesłuchano w charakterze świadka Genowefę S.. Poza tym zwrócono się do Oddziałowego Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Katowicach o przeprowadzenie kwerendy i uzyskanie materiałów dotyczących wyroku skazującego za zabójstwo ojca w/w Józefa K.. Zwrócono się również o dokumenty do Fundacji Ośrodka „KARTA”. W wyniku kwerendy Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Warszawie uzyskano informację, iż materiały dotyczące w/w sprawy mogą się znajdować w PCK Warszawa oraz w sekcji polskiej Stowarzyszenia Memoriał. W oparciu o powyższe zwrócono się do PCK Warszawa o w/w materiały oraz powołano biegłego z zakresu pisma ręcznego i podpisów, celem przetłumaczenia pisma na język rosyjski do Stowarzyszenia Memoriał, po przetłumaczeniu którego pismo zostało ekspediowane do w/w Stowarzyszenia. Uzyskano informację z PCK Warszawa o braku materiałów dotyczących Józefa K.. Poza tym przetłumaczono na język rosyjski i przesłano do Stowarzyszenia Memoriał zapytanie dotyczące okoliczności zabójstwa Józefa K.. Uzyskano w tej kwestii odpowiedź ze Stowarzyszenia Memoriał, którą przetłumaczono na język polski. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 11 marca 2016 roku wobec śmierci oraz wobec niewykrycia sprawców.

21. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej w postaci represji stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości w postaci poważnego prześladowania Kazimierza D. z powodów politycznych popełnionej w okresie od 8 listopada 1950 roku do lutego 1951 roku w trakcie aresztowania na terenie aresztu śledczego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Bytomiu polegającej na biciu go rękami lub pistoletem w trakcie wielokrotnych przesłuchań w celu wymuszenia wyjaśnień o przyznaniu się do przynależności do organizacji konspiracyjnej sprzeciwiającej się władzy ludowej oraz polegającej na przetrzymywaniu go przez kilka tygodni w jednoosobowej celi bez światła (S 6.2015.Zk).

Postanowieniem z dnia 6 lutego 2015 r. wszczęto śledztwo w/w sprawie. W toku śledztwa przesłuchano w charakterze świadka – pokrzywdzonego Kazimierza D. Uzyskano i przeprowadzono oględziny sprawy karnej prowadzonej przeciwko niemu przez Sąd Wojewódzki w Katowicach. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 2 czerwca 2016 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa oraz braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

22. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu władzy przez sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach poprzez skazanie wyrokiem z dnia 26 października 1946 roku, sygn. R 1127/46 na karę śmierci Karola Sz., a także skazanie na karę pozbawienia wolności Augustyna S., Alfreda J., Augustyna Ś., Franciszka R., Roberta W., Jerzego H., Pelagii K., Pawła T., Romana M., Alojzego S., Ryszarda B., Romana H., Stanisława S., Franciszka W., Roberta T., Ludwika G., Stanisława O., Tomasza W., Józefa S., Pawła M. i Elżbiety Sz. (S 68.2015.Zk).

Śledztwo wszczęto w dniu 29 września 2015 roku. W toku postępowania w wyniku realizowanej kwerendy pozyskano liczne akta archiwalne dotyczące osób skazanych wyrokiem WSR w Katowicach w dnia 26 października 1946 roku o sygn. R 1127/46, których oględziny przeprowadzono. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 17 czerwca 2016 roku wobec śmierci sprawców oraz. wobec niewykrycia sprawców.

23. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości i zbrodnią komunistyczną popełnioną przez funkcjonariuszy NKWD z naruszeniem prawa międzynarodowego, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, politycznej, społecznej polegającej na bezpodstawnym pozbawieniu wolności Czesława S. w lutym 1940 roku w nieustalonym miejscu na terenie byłego ZSRR przez funkcjonariuszy NKWD i osadzeniu w więzieniu, połączonym z okrutnym i nieludzkim traktowaniem co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego (S 26.2015.Zk).

Śledztwo wszczęto w dniu 15 lipca 2015 roku. W toku śledztwa prowadzono czynności polegające na przeglądzie akt archiwalnych sądów grodzkich w sprawach o uznanie za zmarłego wydanych w latach powojennych. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 06 lipca 2016 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa, w stosunku do sprawców kierowniczych oraz wobec śmierci sprawców.

24. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwie poprzez zastrzelenie z broni palnej Władysława H. przez funkcjonariuszy UB, w dniu 3 sierpnia 1946 roku w rejonie Pajęczna, co stanowiło jeden z powtarzających się zamachów skierowanych przeciwko grupie ludności przeciwnej ówczesnej władzy i ustrojowi, podjętych w celu wykonania polityki państwa komunistycznego, mający związek z jego przynależnością do Armii Krajowej (S 54.2015.Zk).

Śledztwo wszczęto w dniu 28 października 2015 roku. W toku postępowania prowadzono poszukiwania materiałów archiwalnych dotyczących przedmiotowej sprawy. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 28 lipca 2016 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

25. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na fizycznym znęcaniu się funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach oraz Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rybniku nad zatrzymanym Stanisławem M. oraz innymi członkami organizacji o nazwie „Armia Krajowa Okręg 555”, poprzez stosowanie wobec nich różnych form przemocy fizycznej i psychicznej, w okresie od kwietnia do sierpnia 1946 roku, co stanowiło naruszenie ich prawa do nietykalności cielesnej oraz humanitarnego traktowania oraz represję za działalność opozycyjną w ramach wyżej wymienionej Organizacji oraz zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach poprzez niesłuszne skazanie Ryszarda S., Romana R. i Jana N. na kary śmierci wyrokiem z dnia 28 sierpnia 1946 roku, sygnatura R 796/46, które to kary wobec Ryszarda S. i Romana R. zostały wykonane, a kara orzeczona wobec Jana N. została zamieniona na karę więzienia, co stanowiło naruszenie ich prawa do życia oraz represję za działalność opozycyjną w ramach wyżej wymienionej Organizacji (S 20.2015.Zk).

Śledztwo wszczęto w dniu 21 maja 2015 roku. W toku śledztwa prowadzono oględziny materiałów archiwalnych oraz poszukiwano żyjących krewnych wszystkich pokrzywdzonych. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2016 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa, wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa oraz wobec niestwierdzenia przestępstwa.

26. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnioną w Raciborzu w okresie od września do grudnia 1952 roku polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego pełniących funkcję oficerów śledczych Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Raciborzu wobec Krystyny S. w związku z prowadzoną przez nią działalnością niepodległościową poprzez psychiczne i fizyczne znęcanie się polegające na biciu, wielokrotnych i długotrwałych przesłuchaniach w ramach prowadzonego przeciwko niej śledztwa w celu zmuszenia jej do przyznania się do zarzucanych jej czynów co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego (S

26.2016.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 30 marca 2016 roku. W toku śledztwa przesłuchano jako świadka syna pokrzywdzonej. Uzyskano akta śledztwa przeciwko Krystynie S. oraz akta osobowe funkcjonariusza wykonującego z jej udziałem czynności. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 12 września 2016 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

27. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wykonania polityki ZSRR i zbrodnią komunistyczną, popełnionej przez funkcjonariuszy NKWD, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na pozbawieniu wolności ze szczególnym udręczeniem w okresie od czerwca 1940 roku do maja w 1944 roku we Lwowie, w obwodzie gorkowskim, w Solikamsku w obwodzie permskim, w Mekelesie w obwodzie uljanowskimi i innych miejscach na terenie byłego Związku Radzieckiego Edwarda M. (S 12.2016.Zk).

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2016 roku wyłączono materiały z akt S 43.2013.Zk. W toku śledztwa zwrócono się do Prokuratury Obwodu Lwowskiego z wnioskiem o wykonanie międzynarodowej pomocy prawnej, polegającej na sprawdzeniu czy w tamtejszym zasobie archiwalnym znajdują się akta sprawy karnej prowadzonej przeciwko Edwardowi M. Śledztwo umorzono dnia 16 maja 2016 roku wobec niewykrycia sprawców.

28. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego – Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Będzinie i działania na szkodę interesu prywatnego, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności w okresie od 28 czerwca 1950 roku do 05 czerwca 1951 roku w Katowicach Lucjana K. pod zarzutem nielegalnego przechowywania pism i broszur świadków Jehowy, pomimo braku podstaw faktycznych i prawnych do przypisania w/w wypełnienia znamion czynu zabronionego, co stanowiło formę prześladowania wobec przeciwników politycznych i represji z powodu praktykowania przez pokrzywdzonego wyznania świadków Jehowy (S 59.2016.Zk)

Śledztwo wszczęto dnia 29 września 2016 roku. W toku śledztwa przeprowadzono kwerendę w Oddziałowym Archiwum IPN, w wyniku której zabezpieczono jedynie kserokopie zapisów ewidencyjnych pokrzywdzonego, nie odnaleziono akt prowadzonego w latach 1950-1951 przez PUBP w Będzinie postępowania. Ustalono i przesłuchano syna pokrzywdzonego. W oparciu o jego zeznanie ustalono okoliczności przesłuchania pokrzywdzonego przez funkcjonariuszy PUBP w Będzinie. Przeprowadzono oględziny akt postępowania byłego Sądu Wojewódzkiego w Katowicach o odszkodowanie i zadośćuczynienie z tytułu niesłusznego aresztowania pokrzywdzonego. Zabezpieczono do akt śledztwa materiały dowodowe mające związek z prowadzeniem postępowania. Śledztwo umorzono dnia 16 marca 2017 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

29. Śledztwo w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności ze szczególnym udręczeniem osób narodowości polskiej przez żołnierzy Armii Czerwonej w obozie pracy w Blachowni Śląskiej, w okresie od 19 marca 1945 roku do 31 sierpnia 1945 roku (S 59.2012.Zk).

Wszczęto śledztwo w dniu 15 lutego 1996 roku. Było to śledztwo byłej Okręgowej Komisji Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Opolu, wszczęte postanowieniem z dnia 15 lutego 1996 roku, sygn. S 1/96/s, w sprawie bezprawnego pozbawienia wolności ze

szczególnym udręczeniem osób narodowości polskiej przez żołnierzy Armii Czerwonej w obozie pracy w Blachowni Śląskiej, w okresie od 19 marca 1945 roku do 31 sierpnia 1945 roku, przy przyjęciu iż stanowi to zbrodnię komunistyczną i zbrodnię przeciwko ludzkości – zawieszone postanowieniem Oddziałowej Komisji Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Opolu w likwidacji z dnia 29 stycznia 1999 roku, sygn. S 1/96/s , a podjęte do dalszego prowadzenia w tut. Komisji postanowieniem z dnia 27 września 2012 roku.

Z ustaleń śledztwa wynika, że w czasie II wojny światowej w Blachowni Śląskiej, pow. Kędzierzyn-Koźle istniał niemiecki obóz pracy dla kobiet Dorflager (Blechhammer). Po zajęciu tego obozu przez Armię Czerwoną przebywający tam więźniowie zostali przez władze radzieckie zatrzymani i zmuszano ich do prac przy rozbiórce miejscowych zakładów chemicznych w celu wywiezienia ich do ZSRR. Odnaleziono materiały archiwalne, gdzie znajdują się wykazy osób, które były zwalniane z tego obozu w sierpniu 1945 roku. Prowadzono czynności zmierzające do ustalenia i przesłuchania w charakterze świadków żyjących krewnych tych osób.

Śledztwo umorzono dnia 28 czerwca 2017 roku w stosunku do części sprawców kierowniczych, podżegaczy i pomocników – wobec stwierdzenia ich śmierci, w stosunku do pozostałych sprawców – wobec ich niewykrycia.

30. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej w postaci stosowania represji na osobie, polegającej na naruszeniu prawa do nietykalności cielesnej i prawa do humanitarnego traktowania w trakcie tymczasowego aresztowania, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, w postaci poważnego prześladowania z powodu przynależności do konspiracyjnej organizacji „NSW”, popełnionej w okresie od 27 kwietnia 1945 roku do 22 maja 1946 roku w Katowicach przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach, polegającej na przekroczeniu uprawnień oraz fizycznym znęcaniu się nad tymczasowo aresztowanym i tym samym znajdującym się w stanie bezradności Janem Z., poprzez bicie po całym ciele, wielokrotne karanie karcerem o wewnętrznych kratkach, a także zmuszanie do spania bez okrycia na betonowej podłodze, w celu uzyskania określonej treści wyjaśnień (S 10.2015.Zk).

Śledztwo wszczęto w dniu 27 kwietnia 2015 roku. W toku śledztwa w Oddziałowym Biurze Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Katowicach przeprowadzono kwerendy w zakresie udostępnienia materiałów archiwalnych dot. Jana Z., w tym akt byłego Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu o unieważnienie wyroku byłego Wojskowego Sądu Okręgowego Śląskiego Okręgu Wojskowego z dnia 17 listopada 1945 roku sygnatura O 51/45 (IPN Wr 400/335) oraz o odszkodowanie (sygnatura IPN Wr 401/497), a także akt postępowania sądowego byłego Wojskowego Sądu Okręgowego Śląskiego Okręgu Wojskowego z dnia 17 listopada 1945 roku sygnatura O 51/45, skazującego Jana Z. na karę 2 lat więzienia za popełnienie przestępstwa z art. 1 dekretu o ochronie Państwa z dnia 30 października 1944 roku oraz akt osobowych funkcjonariusza WUBP w Katowicach – Mariana W., wskazanego przez pokrzywdzonego jako sprawcę znęcania się. Przeprowadzono oględziny akt IPN Wr 401/497 oraz Wr 400/335, a kserokopie mające związek ze śledztwem zabezpieczono w poczet śledztwa. Z USC w Częstochowie uzyskano akt zgonu pokrzywdzonego oraz jego syna Tadeusza, na podstawie którego ustalono, że Jan Z. zmarł w dniu 22 grudnia 2011 roku. W śledztwie ustalono członków najbliższej rodziny pokrzywdzonego – żonę Zofię Z.

Śledztwo umorzono dnia 29 czerwca 2017 roku wobec niewykrycia oraz śmierci sprawców przestępstwa.

31. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnioną z motywów narodowościowych i politycznych polegającej na naruszeniu prawa międzynarodowego i stanowiącą jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki państwa komunistycznego skierowanych przeciwko grupie ludności pochodzenia ukraińskiego przez przedstawicieli państwa polskiego polegającej na pozbawieniu wolności połączonego ze szczególnym udręczeniem Józefa D. w okresie od 3 lipca 1947 r. do marca 1948 r. i Grzegorza D. w okresie od 3 lipca 1947 r. do 27 września 1947 r. w Centralnym Obozie Pracy w Jaworznie. (S 16.2017.Zk).

Śledztwo wszczęto 28 kwietnia 2017 roku. Do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach wpłynęło zawiadomienie wniesione przez Stanisława D.

Zgodnie z jego treścią ojciec zawiadamiającego Józef D. i jego wój Grzegorz D. byli zatrzymani i osadzeni w COP Jaworzno pomimo faktu, iż nikt nie zarzucał im członkostwa w UPA. Śledztwo zostało umorzone w dniu 11 lipca 2017 roku wobec prawomocnego zakończenia postępowania co do tego samego przestępstwa.

32. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej w formie stosowania represji za prowadzoną działalność opozycyjną, polegającej na naruszeniu prawa do nietykalności cielesnej i prawa do humanitarnego traktowania w trakcie tymczasowego aresztowania, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w okresie od 06 grudnia 1949 roku do listopada 1950 roku w Katowicach przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego - Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach, polegającej na fizycznym i psychicznym znęcaniu się w czasie przesłuchań nad tymczasowo aresztowaną i znajdującą się w stanie bezradności Anną Z. (obecnie Cz.), poprzez bicie po głowie i innych częściach ciała, deptanie po bosych stopach, plucie w twarz, zmuszanie do wykonywania przysiadów - w celu uzyskania określonej treści wyjaśnień. (S 55.2016.Zk).

Śledztwo wszczęto dnia 22 września 2016 roku. W toku postępowania przeprowadzono oględziny akt byłego Sądu Wojewódzkiego w Katowicach dotyczące skierowania nieważności wyroku byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 02 listopada 1950 roku sygn. Sr 403/50 dot. Anny Z. oraz akt XVI 1 Ko 24/95 o odszkodowanie i zadośćuczynienie.

W Oddziałowym Archiwum IPN w Katowicach przeprowadzono kwerendę dotyczącą pokrzywdzonej, w wyniku której uzyskano i przeprowadzono oględziny akt IPN Ka 238/3411 (Sr 403/50) stanowiące akta postępowania sądowego Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach. Na ich podstawie ustalono funkcjonariuszy WUBP w Katowicach, którzy wykonywali czynności procesowe z udziałem pokrzywdzonego. Za pośrednictwem Oddziałowej Komisji IPN w Krakowie podjęto próbę przesłuchania pokrzywdzonej Anny Cz. Czynności tej jednak nie wykonano z uwagi na jej wiek (94 lata) i stan zdrowia.

Śledztwo zostało umorzone dnia 18 sierpnia 2017 roku wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

33. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości w postaci represji i naruszania podstawowych praw człowieka polegającej na przekroczeniu uprawnień z zamiarem pozbawienia wolności w dniu 18 stycznia 1953 roku w Katowicach przez członków składu orzekającego Sądu Wojewódzkiego w Stalinogrodzie orzekającego na sesji wyjazdowej w Częstochowie w trakcie rozprawy sygn. VIII K 37/53 poprzez dokonanie rozszerzającej interpretacji znamion przestępstwa z art. 22 dekretu z 13 czerwca 1946 roku co było efektem zastosowania reguły *argumentum a simile* niedopuszczalnej w prawie karnym jako łamiącą zasadę *nullum crimen sine lege* co w konsekwencji doprowadziło do wydania w dniu 18

stycznia 1953 roku wyroku skazującego na karę 1 roku pozbawienia wolności co do Bolesława Sz. co stanowiło działanie na szkodę jego interesu prywatnego (S 36.2017.Zk)

Śledztwo wszczęto dnia 16 czerwca 2017 roku. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach przeprowadziła analizę akt postępowania Sądu Wojewódzkiego w Stalinogrodzie orzekającego na sesji wyjazdowej w Częstochowie, w trakcie której ujawniono fakt wydania wyroku skazującego przez w/w sąd po przeprowadzeniu rozprawy pod sygn. VIII K 37/53 wskutek dokonania rozszerzającej interpretacji znamion przestępstwa z art. 22 dekretu z 13 czerwca 1946 roku co było efektem zastosowania reguły argumentum a simile niedopuszczalnej w prawie karnym jako łamiącą zasadę nullum crimen sine lege. Opisane powyżej zachowanie członków składu sądu skutkowało zaniechaniem obiektywnej oceny zachowania oskarżonego co w konsekwencji doprowadziło do wydania w dniu 18 stycznia 1953 roku, tuż po przeprowadzeniu rozprawy wyroku skazującego na karę pozbawienia wolności Bolesława Sz.. Powyższe zachowanie było jednym z licznych w latach czterdziestych i pięćdziesiątych ubiegłego wieku przykładów dokonywania wykładni przepisów art. 22 i 29 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, w sposób nie będący rzetelnym i niezależnym stosowaniem prawa przez organy wymiaru sprawiedliwości, ale przykładem podporządkowania sądownictwa doraźnym celom politycznym, w tym przypadku - tłumienia wszelkich przejawów krytyki i niezadowolenia wobec totalitarnego porządku politycznego. W sprawie w dniu wszczęto śledztwo a w jego toku przesłuchano jako świadka Stanisława Sz.. oraz zwrócono się o akta osobowe funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, a także sędziów i prokuratorów prowadzących sprawę Bolesława Sz..

Śledztwo zostało umorzone dnia 3 października 2017 roku wobec śmierci oraz wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

34. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na fizycznym znęcaniu się funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Cieszynie nad zatrzymanym Karolem M., poprzez stosowanie wobec niego różnych form przemocy fizycznej w postaci bicia, w okresie od 12 lutego do 6 marca 1952 r., co stanowiło naruszenie jego prawa do nietykalności cielesnej oraz humanitarnego traktowania oraz represję w związku z zarzutami o działalność opozycyjną i nielegalne posiadanie broni. Oraz w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach poprzez niesłuszne skazanie, a tym samym bezprawne pozbawienie wolności, Karola M. na karę 5 lat więzienia za nielegalne posiadanie broni palnej, wyrokiem z dnia 29 kwietnia 1952 r., sygn. Sr 189/52. (S 42.2017.Zk)

Śledztwo wszczęto dnia 6 lipca 2017 roku. W toku postępowania poszukiwano krewnych osób pokrzywdzonych. Na bieżąco przeprowadzano oględziny materiałów archiwalnych.

Śledztwo zostało umorzone dnia 30 listopada 2017 roku wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, wobec stwierdzenia, że czynu nie popełniono, wobec niewykrycia sprawców a także wobec śmierci sprawcy przestępstwa.

35. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na fizycznym znęcaniu się funkcjonariuszy Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach nad

zatrzymanym Tadeuszem M., poprzez stosowanie wobec niego różnych form przemocy fizycznej w postaci bicia, w okresie od października do grudnia 1945 r., co stanowiło naruszenie jego prawa do nietykalności cielesnej oraz humanitarnego traktowania oraz represję w związku z zarzutami o działalność w ramach organizacji „Armia Krajowa”. Oraz w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Wojskowego Sądu Okręgowego D.O.W. IV w Katowicach poprzez niesłuszne skazanie, a tym samym bezprawne pozbawienie wolności, Tadeusza M. na karę 5 lat więzienia za działalność w ramach organizacji „Armia Krajowa”, wyrokiem z dnia 22 lutego 1946 r., sygn. O-64/46 (S 48.2017.Zk).

Śledztwo wszczęto w dniu 2 sierpnia 2017 roku. W toku postępowania przeprowadzono analizę materiałów archiwalnych. Poszukiwano krewnych osób pokrzywdzonych.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 20 grudnia 2017 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa, wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

36. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności poprzez internowanie w okresie od 12 do 16 grudnia 1981 roku w Żorach, Siemianowicach Śląskich, Rudzie Śląskiej, Chorzowie i innych miastach ówczesnego województwa katowickiego, co najmniej kilkuset osób, dokonywanych na podstawie decyzji o internowaniu wydawanych na podstawie art. 42 nieobowiązującego w tym czasie dekretu o stanie wojennym przez Komendantów Wojewódzkich Milicji Obywatelskiej, co stanowiło represje wobec przeciwników politycznych (S 54.2005.Zk)

Śledztwo zostało wszczęte w dniu 24 czerwca 2005 roku. W śledztwie dotyczącym zbrodni komunistycznej, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności poprzez internowanie w okresie od 12 do 16 grudnia 1981 roku w Katowicach, Żorach, Siemianowicach Śląskich, Rudzie Śląskiej, Chorzowie i innych miastach ówczesnego województwa katowickiego, co najmniej kilkuset osób, dokonywane na podstawie decyzji o internowaniu wydawanych na podstawie art. 42 nieobowiązującego w tym czasie dekretu o stanie wojennym przez Komendantów Wojewódzkich Milicji Obywatelskiej, co stanowiło represje wobec przeciwników politycznych przesłuchano w charakterze świadków osoby internowane, tak w drodze pomocy prawnej na terenie Polski, jak i za granicą za pośrednictwem Konsulatów Polskich.

Przeprowadzono również oględziny nadsyłanych z Oddziałowego Archiwum IPN w Katowicach materiałów archiwalnych, dotyczących internowanych.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 17 maja 2018 roku wobec śmierci sprawcy oraz wobec przedawnienia karalności.

37. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej w formie stosowania represji na osobie, polegającej na naruszeniu prawa do nietykalności cielesnej i prawa do humanitarnego traktowania w trakcie tymczasowego aresztowania, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w okresie od 08 września 1952 r. do 02 lutego 1955 r. w Katowicach przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego – Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień i pozbawieniu wolności Janiny Sz. za udzielenie pomocy w ukryciu członka Stronnictwa Narodowego Władysława Piotrowskiego, pomimo braku podstaw formalno – prawnych, połączonego ze szczególnym udręczeniem, poprzez przetrzymywanie przez tydzień w ciemnej celi bez dostępu do wody, zmuszanie do siedzenia bez ruchu na stołku, uderzenie w głowę, znieważenie słowami

obelżywymi, w celu zmuszenia do złożenia wyjaśnień, dotyczących jej niepodległościowej działalności. (S 23.2017.Zk)

Śledztwo wszczęto dnia 22 czerwca 2017 roku. W toku śledztwa zwrócono się do Oddziałowego Archiwum IPN w Katowicach o nadesłanie materiałów archiwalnych dotyczących pokrzywdzonej Janiny Sz.. W wyniku kwerendy uzyskano akta postępowania sądowego Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach sygn. Sr 24/53, które poddano oględzinom. Na ich podstawie ustalono dane funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach, którzy wykonywali czynności z udziałem pokrzywdzonej w toku tego postępowania oraz zwrócono się do Oddziałowego Archiwum IPN o nadesłanie ich akt osobowych. Podejmowano czynności zmierzające do ustalenia członków najbliższej rodziny Janiny Szura.

Śledztwo umorzono dnia 15 czerwca 2018 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa oraz wobec śmierci sprawców.

38. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej w formie stosowania represji na osobie, polegającej na naruszeniu prawa do nietykalności cielesnej i prawa do humanitarnego traktowania w trakcie tymczasowego aresztowania, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w okresie od 31 grudnia 1950 r. do 25 listopada 1954 r. w Pszczynie i w Katowicach przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego – Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień i pozbawieniu wolności na okres powyżej 7 dni Hermana M. za udzielenie pomocy członkom „Narodowej Organizacji Bojowej”, pomimo braku podstaw formalno – prawnych, połączonego ze szczególnym udręczeniem, poprzez bicie po całym ciele, aż do utraty przytomności, zmuszanie do siedzenia bez ruchu w kącie na butelce, w celu zmuszenia do złożenia wyjaśnień, dotyczących jego niepodległościowej działalności oraz ujawnienia miejsca ukrycia pozostałych członków organizacji, co stanowiło formę poważnego prześladowania z powodów politycznych wynikającego z jego przynależności do uznawanej za nielegalną organizacji, podejmującej aktywną działalność przeciwko niedemokratycznej władzy i przez tą władzę zwalczaną. (S 35.2017.Zk)

Śledztwo wszczęto dnia 18 lipca 2017 roku. W oparciu o zabezpieczone akta postępowań sądu o unieważnienie wyroku wobec Hermana M. oraz o odszkodowanie, a także ustalone dane tożsamości, ustalono członków najbliższej rodziny pokrzywdzonego. Z uwagi na fakt, iż pokrzywdzony zmarł, zwrócono się do Urzędu Stanu Cywilnego o nadesłanie odpisu aktu zgonu. W Oddziałowym Archiwum IPN zarządzono przeprowadzenie kwerendy, dotyczącej pokrzywdzonego, w tym zabezpieczenie materiałów z postępowania sądowego Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach sygn. Sr. 168/51, w wyniku którego skazano pokrzywdzonego na karę 7 lat więzienia za udzielanie pomocy „Narodowej Organizacji Bojowej”.

Śledztwo umorzono dnia 09 lipca 2018 wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

39. Śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu władzy w okresie od 25 czerwca 1948 r. do 19 czerwca 1949 r. w Częstochowie przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Częstochowie wobec Mieczysława T. w związku z przypisywaną działalnością niepodległościową poprzez psychiczne i fizyczne znęcanie się nad osobą pozbawioną wolności polegające na biciu, wielokrotnych i długotrwałych przesłuchaniach w ramach prowadzonego przeciwko niemu śledztwa w celu zmuszenia go do przyznania się do zarzucanych mu czynów co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego (S 20.2018.Zk).

Śledztwo wszczęto dnia 15 czerwca 2018 roku. W aktach postępowania odszkodowawczego o sygn. II Ko 28/93 Sądu Wojewódzkiego w Częstochowie ujawniono zeznanie Mieczysława T., który opisał bezprawne praktyki stosowane wobec niego w trakcie prowadzonego przeciwko niemu śledztwa związanego z zarzucaną mu działalnością na szkodę państwa. W toku śledztwa dokonano przeglądu akt Wojskowego Sądu Rejonowego Kielce o sygn. Sr 511/48, akt Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Częstochowie, a także akt osobowych sędziego Wojskowego Sądu Rejonowego w Kielcach Mariana P., w których znajdowało się świadectwo jego zgonu, a także ujawniono fakt zgonów osób typowanych do przesłuchania. Śledztwo umorzono dnia 07 listopada 2018 r. wobec śmierci oraz niewykrycia sprawców przestępstwa.

40. Śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu w okresie od 16 grudnia 1945 roku do 30 maja 1946 roku w Będzinie przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Będzinie przysługującej im władzy i znęcania się fizycznego nad Janem Sz. w czasie wielokrotnych i długotrwałych przesłuchań w charakterze podejrzanego poprzez bicie po całym ciele w celu zmuszenia go do przyznania się do przynależności do nielegalnej organizacji o nazwie Armia Krajowa i złożenia wyjaśnień na tę okoliczność oraz działanie w ten sposób na szkodę interesu prywatnego pokrzywdzonego (S 33.2018.Zk).

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2018 r. W aktach postępowania odszkodowawczego o sygn. XVI Ko 617/93 Sądu Wojewódzkiego w Katowicach ujawniono zeznanie Jana Sz., który opisał bezprawne praktyki stosowane wobec niego w trakcie prowadzonych przeciwko niemu śledztwa związanego z zarzucaną mu działalnością na szkodę państwa. W toku śledztwa ujawniono akta Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach o sygn. R 466/46 i zwrócono się o akta osobowe funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Będzinie Józefa B., Stanisława M., Henryka M., Zdzisława T., Czesława G. oraz Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Zawierciu Czesława H., a także sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach Aleksandra W., Mieczysława J. i Edmunda R. oraz prokuratora Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Katowicach Mieczysława M.. Śledztwo umorzono dnia 06 listopada 2018 r. wobec śmierci oraz niewykrycia sprawców przestępstwa.

41. Śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu władzy w 1946 r. w Szczyrku przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, wobec Zygmunta T. w związku z przypisywaną działalnością niepodległościową poprzez jego zabójstwo polegające na zastrzeleniu go przy użyciu karabinu co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego (S 43.2018.Zk).

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 9 października 2018 r. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach prowadziła postępowanie w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię zabójstwa dokonanej jesienią 1946 r. w okolicach Łambinowic przez funkcjonariuszy byłego Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego na członkach Narodowych Sił Zbrojnych ze zgrupowania „Bartka” z rejonu Podbeskidzia. W trakcie śledztwa ustalono na podstawie zeznania świadka Marii M. fakt dokonania zabójstwa jej brata Zygmunta T. przez funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego i żołnierzy Ludowego Wojska Polskiego. Ze względu na fakt, iż czyn ten nie pozostaje w związku podmiotowym ani przedmiotowym z czynami, które popełniono na szkodę członków „grupy Bartka” ujawnionymi w śledztwie

o sygn. S 30.2016.Zk albowiem dotyczą one innych sprawców i innego pokrzywdzonego. Mając na względzie wymogi ekonomiki procesowej postanowiono o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania.

W toku śledztwa ujawniono dokumentację wskazującą, iż zabicie Zygmunta T. zostało zaplanowane i funkcjonariusze Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego nie brali pod uwagę możliwości jego zatrzymania.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2019 r. wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

42. Śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości w postaci represji i naruszania podstawowych praw człowieka polegającej na niedopełnieniu obowiązków z zamiarem pozbawienia życia w dniu 29 listopada 1946 r. w Gliwicach przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego Wiktora A., Tadeusza M. i Stanisława M. pełniących funkcję członków składu orzekającego Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach na sesji wyjazdowej w Gliwicach poprzez wyrokowanie wobec oskarżonego pomimo niewyjaśnienia wszechstronnie istotnych okoliczności sprawy i poprzestaniu na przeprowadzeniu materiału dowodowego ograniczonego do wyjaśnień samego oskarżonego co skutkowało zgromadzeniem niepełnego materiału dowodowego nie pozwalającego na dokonanie pełnej i obiektywnej oceny zachowania oskarżonego przy jednoczesnym naruszeniu prawa oskarżonego do obrony co doprowadziło do wydania w dniu 29 listopada 1946 r. wyroku skazującego na karę śmierci Alfreda G. za przypisane mu członkostwo w AK, do wykonania którego jednak nie doszło wskutek skorzystania przez Prezydenta RP z prawa łaski, co stanowiło usiłowanie zbrodni zabójstwa (S 40.2018.Zk).

Śledztwo wszczęto dnia 12 września 2018 roku. Fakt popełnienia przestępstwa ujawniono w postępowaniu w sprawie uznania za nieważne wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach. W toku tego postępowania ustalono, że wobec Alfreda G. wydano wyrok skazujący na karę śmierci za przypisane mu członkostwo w Armii Krajowej. Do wykonania, której jednak nie doszło, ze względu na skorzystanie wobec niego przez Prezydenta RP z prawa łaski. W toku śledztwa prowadzona została obszerna kwerenda archiwalna. Śledztwo umorzono dnia 10 czerwca 2019 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa oraz wobec śmierci sprawców.

43. Śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu władzy w lutym 1947 r. w Żywcu przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Żywcu wobec Jana T. w związku z przypisywaną działalnością niepodległościową poprzez psychiczne i fizyczne znęcanie się nad osobą pozbawioną wolności polegające na biciu, wielokrotnych i długotrwałych przesłuchaniach w ramach prowadzonego przeciwko niemu śledztwa w celu zmuszenia go do przyznania się do zarzucanych mu czynów co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego (S 21.2019.Zk).

Śledztwo wszczęto dnia 11 maja 2019 r. Materiały w tej sprawie wyłączono z postępowania w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię zabójstwa dokonanej jesienią 1946 r. w okolicach Łambinowic przez funkcjonariuszy b. Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego na członkach Narodowych Sił Zbrojnych ze zgrupowania „Bartka” z rejonu Podbeskidzia. W toku śledztwa ustalono na podstawie zeznania świadka Jana T. fakt jego zatrzymania i znęcania się nad nim w trakcie prowadzonych przesłuchań. W toku śledztwa przeprowadzona została obszerna kwerenda archiwalna.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 31 października 2019 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

44. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, w postaci zabójstwa, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach poprzez niesłuszne

skazanie Franciszka S. na karę śmierci wyrokiem z dnia 17 października 1946 r., sygn. R. 1066/46, oraz sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie, który postanowieniem z dnia 04 grudnia 1946 r. utrzymał w mocy powyższy wyrok, co stanowiło represję z powodu jego przynależności i działalności w ramach organizacji „Wędrowiec” oraz zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, w postaci bezprawnego pozbawienia wolności na okres powyżej 7 dni, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach, poprzez niesłuszne skazanie Stanisława B., Teodora B., Emilii B., Alojzego B., Gerharda G., Augustyna G., Jana G., Franciszka K., Marii K., Ignacego L., Jana O., Emila P., Jana S., Pawła S., Ludwika S., Anastazji Sz., Alojzego Ś., Józefa W. i Franciszka Z. na kary więzienia wyrokiem 17 października 1946 r., sygn. R. 1066/46, oraz sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie, który postanowieniem z dnia 04 grudnia 1946 r. utrzymał w mocy powyższy wyrok, co stanowiło represję z powodu ich przynależności i działalności w ramach organizacji „Wędrowiec” lub udzielania pomocy członkom tej organizacji (S 27.2019.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 16 maja 2019 r. W toku śledztwa ustalono krewnych osób pokrzywdzonych. Jednocześnie przeprowadzono kwerendę archiwalną w ramach, której dokonano oględzin akt personalnych funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa, a także wojskowych sędziów i prokuratorów. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 15 listopada 2019 r. wobec śmierci sprawców oraz wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

45. Śledztwo w sprawie zbrodni w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu władzy w lutym 1947 r. w Raciborzu przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Raciborzu wobec Stefanii K. i Alojzego K. w związku z przypisywaną im działalnością niepodległościową polegającą na ukrywaniu członka oddziału partyzanckiego Antoniego Z. poprzez bicie przy użyciu pejcza w trakcie przesłuchań w ramach prowadzonego przeciwko nim śledztwa co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego (S 30.2019.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte dnia 15 lipca 2019 r. Podstawą do wszczęcia śledztwa był przegląd akt archiwalnych, w trakcie którego ujawniono akta postępowania XVI Ko 47/94 w sprawie odszkodowania za niesłuszne pozbawienie wolności Stefanii K. i Alojzego K.. Akta zawierały przesłuchanie Stefanii K., wedle którego została zatrzymana wraz ze swym ojcem Alojzym K. pod zarzutem ukrywaniu członka oddziału partyzanckiego Antoniego Z. zaś w trakcie prowadzonych przesłuchań oboje byli bici przy użyciu pejczy. W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 10 października 2019 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

46. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów dokonanych w celu wykonania polityki ZSRR i zbrodnią komunistyczną, popełnionej z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na pozbawieniu wolności na czas przekraczający 7 dni, w okresie od dnia 14 lipca 1940 roku do sierpnia 1941 roku we Lwowie, Archangielsku i innych miejscach na terenie Związku Radzieckiego Michała K. i Romana K. (S 57.2019.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 10 września 2019 r. z materiałów wyłączonych ze śledztwa S 43.2013.Zk. W toku śledztwa w ramach międzynarodowej pomocy prawnej skierowano wnioski na Ukrainę celem uzyskania materiałów z postępowania prowadzonego przeciwko Michałowi K. i Romanowi K. Prowadzono czynności zmierzające do ustalenia bliższych danych tożsamości Romana K. w związku z

tym zwrócono się do Zarządu Głównego Sybiraków w Warszawie o nadesłanie materiałów dotyczących zatrzymania i skazania w 1940 r. Romana K. na karę 3 lat robót przymusowych oraz jego osadzenie w obozie w Archangielsku. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 30 stycznia 2020 r. wobec niewykrycia sprawców.

47. Śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu władzy w okresie od 1 kwietnia 1949 r. do 1 kwietnia 1951 r. w Świętochłowicach przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Świętochłowicach wobec Jerzego Ż. w związku z przypisywaną im działalnością niepodległościową poprzez bicie przy użyciu pejcza, przypalanie i zrywanie paznokci w trakcie przesłuchań w ramach prowadzonego przeciwko nim śledztwa co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego. (S 58.2019.Zk).

Śledztwo w sprawie wszczęto w dniu 20 listopada 2019 r. W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Dokonano przesłuchania syna pokrzywdzonego.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 24 lutego 2020 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa, wobec przedawnienia karalności przestępstwa oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

48. Śledztwo w sprawie popełnienia zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu władzy w okresie od 7 do 16 listopada 1950 r. przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach wobec Edmunda W. w związku z przypisywaną mu działalnością niepodległościową poprzez bezprawne pozbawienie wolności w ramach prowadzonego przeciwko niemu śledztwa co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego. (S 62.2019.Zk)

Śledztwo wszczęte postanowieniem z dnia 20 listopada 2019 r. W toku śledztwa dokonano oględzin szczytkowych akt archiwalnych. Zostały ustalone personalia funkcjonariuszy winnych bezprawnego pozbawienia wolności. Przesłuchano również córkę pokrzywdzonego. Treść przesłuchania skutkowałą przeprowadzeniem kolejnej obszernej kwerendy archiwalnej.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 12 marca 2020 r. wobec śmierci sprawców przestępstw oraz wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu zostało prawomocnie zakończone.

49. Śledztwo w sprawie: 1. zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, w postaci bezprawnego pozbawienia wolności na okres powyżej 7 dni, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Wojskowego Sądu Okręgowego IV we Wrocławiu, na sesji wyjazdowej w Katowicach, poprzez niesłuszne skazanie Jerzego A. i Ryszarda Ś. na kary 1 roku więzienia wyrokiem z dnia 02 marca 1946 r., sygn. 0-85/46, co stanowiło represję z powodu ich działalności opozycyjnej przeciwko ówczesnym władzom w ramach organizacji Armia Krajowa, 2. zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na fizycznym znęcaniu się funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Pszczynie nad zatrzymanymi Jerzym A. i Ryszardem Ś. poprzez stosowanie wobec nich różnych form przemocy fizycznej i psychicznej w postaci bicia i innych, w okresie od listopada 1945 r. do kwietnia 1946 r., co stanowiło naruszenie ich prawa do nietykalności cielesnej i humanitarnego traktowania oraz represję z

powodu ich działalności opozycyjnej przeciwko ówczesnym władzom w ramach organizacji Armia Krajowa (S 80.2019.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 2 grudnia 2019 r. W toku śledztwa ustalono pokrzywdzonych w tej sprawie. Przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 27 maja 2020 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa oraz wobec śmierci części sprawców.

50. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na stosowaniu represji i naruszeniu prawa człowieka do wolności i bezpieczeństwa osobistego poprzez długotrwałe pozbawienie wolności w więzieniach i obozach na terenie Lwowa, województwa lwowskiego i ZSRR członków AK Obwodu Lwów, osób głoszących poglądy sprzeczne z propagandową doktryną prawnopañstwową oraz członków ich rodzin, połączone ze szczególnym udręczeniem, wynikającym z rozmyślnego stworzenia warunków życia obliczonych na spowodowanie całkowitego lub częściowego fizycznego ich wyniszczenia, dokonanej w okresie od końca 1939 roku do końca 1955 roku przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, co stanowiło poważne prześladowanie tych osób z powodu przynależności do określonej grupy politycznej i społecznej walczącej o odzyskanie niepodległego bytu Państwa Polskiego (S 43.2013.Zk).

Śledztwo wszczęto w dniu 28 października 2010 roku. Akta sprawy stanowiły uprzednio śledztwo o sygn. S 41.2013.Zk Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie przekazane tut. Oddziałowej Komisji, stosownie do treści zarządzenia Dyrektora Głównej Komisji nr 8/13 z dnia 18 kwietnia 2013 roku. Pierwotnie śledztwo w tej sprawie wszczęte zostało przez prokuratora OK w Rzeszowie w dniu 28 października 2012 roku, po uprzednim wyłączeniu w dniu 21 października 2010 roku materiałów ze śledztwa o sygn. S 94.2001.Zk Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie, w sprawie masowych deportacji w głąb ZSRR obywateli polskich - mieszkańców b. powiatu Lwów przez władze sowieckie w latach 40-tych dwudziestego wieku.

Śledztwo w niniejszej sprawie ma wielowątkowy i wielopodmiotowy charakter. Przedmiotem śledztwa są pozbawienia wolności obywateli polskich, połączone z wywiezieniem do ZSRR, w trzech różnych okresach historycznych, tj. w okresie po zajęciu Lwowa wraz z innymi terenami wschodniej Polski we wrześniu 1939 roku. Do momentu wybuchu wojny niemiecko-radzieckiej w dniu 22 czerwca 1941 roku, w okresie od wkroczenia Armii Czerwonej do Lwowa w czerwcu 1944 roku do zakończenia II wojny światowej oraz w okresie od zakończenia wojny do lat pięćdziesiątych XX wieku.

W toku śledztwa przesłuchano licznych świadków zdarzeń będących przedmiotem postępowania, skierowano do Archiwum IPN wnioski i przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Kierowano również wnioski do Prokuratury Obwodu Lwowskiego o udzielenie międzynarodowej pomocy prawnej, poprzez nadesłanie dokumentów dotyczących poszczególnych pokrzywdzonych. Po zgromadzeniu pełnego materiału dowodowego w poszczególnych wątkach śledztwa materiały w tym zakresie wyłączono do odrębnego postępowania i sprawę skończono decyzją merytoryczną.

Następnie sukcesywnie kierowane były wnioski o wykonanie międzynarodowej pomocy prawnej do Prokuratury Obwodu Lwowskiego, skąd pozyskiwano materiały związane z pozbawieniem wolności pokrzywdzonych.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 16 czerwca 2020 r. wobec niewykrycia

sprawców.

51. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, w postaci bezprawnego pozbawienia wolności na okres powyżej 7 dni, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach, poprzez niesłuszne skazanie Jana D. na karę 3 lat więzienia wyrokiem z dnia 26 stycznia 1949 r., sygn. Sr 811/48, co stanowiło represję z powodu jego krytycznych wypowiedzi wobec ówczesnego ustroju i warunków życia (S 84.2019.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 16 stycznia 2020 r. W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 27 lipca 2020 r. wobec śmierci sprawców przestępstwa.

52. Śledztwo w sprawie:

- zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów dokonanych w celu wykonania polityki ZSRR i zbrodnią komunistyczną, popełnionej z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na pozbawieniu wolności na czas przekraczający 7 dni, w okresie od dnia 22 marca 1940 roku do nieustalonego czasu we lwowskich więzieniach, a następnie w miejscowości Selechard nad rzeką Ob i w innych miejscach na terenie ZSRR, Władysława Antoniego B., wraz z jego żoną Józefą B. oraz córką Alicją B.,
- zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów dokonanych w celu wykonania polityki ZSRR i zbrodnią komunistyczną, popełnionej z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na pozbawieniu wolności na czas przekraczający 7 dni, w okresie od lutego 1940 roku do 1946 roku na terenie miejscowości Akaj, Kos-Jolek, Donskoje oraz w innych miejscach na terenie ZSRR Wacława B.,
- zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów dokonanych w celu wykonania polityki ZSRR i zbrodnią komunistyczną, popełnionej z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na pozbawieniu wolności na czas przekraczający 7 dni, w okresie od kwietnia 1940 roku do marca 1946 roku, w miejscowości Akaj, Kop-Jolek, Donskoje i w innych miejscach na terenie ZSRR, Wojciecha Jana B., Władysławy B. z domu R. oraz Barbary B. (S 60.2019.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 20 września 2019 r. z materiałów wyłączonych ze śledztwa S 43.2013.Zk.

W toku śledztwa w ramach międzynarodowej pomocy prawnej skierowano wnioski do Prokuratury Obwodu Lwowskiego we Lwowie o nadesłanie akt sprawy karnej przeciwko Władysławowi Antoniemu B. oraz jego żonie Józefie i córce Alicji, Wacławowi B., a także Wojciechowi Janowi B. Władysławowi B. z domu R. oraz Barbarze B. Rozszerzono zakres kwerendy w Archiwum Państwowym we Wrocławiu celem dołączenia do akt śledztwa dokumentów dotyczących pokrzywdzonych.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2020 r. wobec niewykrycia sprawców.

53. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego pełniących funkcję sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach poprzez niesłuszne skazanie Władysława U. na karę 15 lat więzienia wyrokiem z dnia 9 marca 1951 sygn. Sr 113/51, co stanowiło represję z powodu jego przynależności i działalności w ramach organizacji Armia Krajowa oraz bezprawne pozbawienie wolności na okres powyżej 7 dni, co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego. (S 20.2020.ZK).

Śledztwo zostało wszczęte dnia 21 kwietnia 2020 r.

W trakcie śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną, w wyniku której dokonano oględzin 10 jednostek archiwalnych. W ramach pomocy prawnej zlecono przesłuchanie w charakterze świadka córki pokrzywdzonego. Dokonano przeglądu publikacji przydatnych dla śledztwa.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 19 listopada 2020 r. wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

54. Śledztwo w sprawie: 1. zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego- pracowników Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach w okresie od dnia 18 października 1952 r. do dnia 18 grudnia 1952 r. polegającej na przekroczeniu uprawnień wobec Ryszarda W. w związku z prowadzoną przez niego działalnością poprzez bicie i grożenie w ramach prowadzonego przeciwko niemu śledztwa w celu zmuszenia go do przyznania się do zarzucanych mu czynów i działanie przez to na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego, 2. zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego- pracowników Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach i prokuratora Prokuratury Wojewódzkiej w Katowicach w okresie od dnia 18 października 1952 r. do dnia 20 lutego 1953 r. polegającej na przekroczeniu uprawnień wobec Ryszarda W. w związku z prowadzoną przez niego działalnością poprzez bezprawne pozbawianie go wolności na okres 7 dni w związku z przedstawionym mu zarzutem popełnienia przestępstwa określonego w art. 22 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 roku o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, którego znamion w istocie nie wypełnił z uwagi na prawdziwość rozpowszechnianych przez niego informacji co stanowiło działanie na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego. (S 19.2020.Zk)

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 28 maja 2020 r. W trakcie śledztwa przesłuchano w charakterze świadka syna pokrzywdzonego. Ponadto zapoznano się z aktami Sądu Wojewódzkiego w Katowicach o sygn. XVI Ko 1 608/93 w sprawie z wniosku Ryszarda W. o zadośćuczynienie za niesłuszne skazanie. Z przedmiotowych akt wynika, że Ryszard W. został skazany wyrokiem Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym z dnia 19 lutego 1953 r. w Katowicach na karę 12 miesięcy obozu pracy. Kara została w całości darowana na mocy amnestii za czyn z art. 22 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 roku o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, polegający na publicznym wygłoszeniu w trakcie tzw „masówki” z okazji 1 maja oświadczenia o udziale żołnierzy polskich w walkach we Włoszech i Francji, co, stanowiąc informację prawdziwą co do swej treści, skutkowało niemożliwością przedstawienia mu takiego zarzutu, albowiem wskazany przepis penalizował rozpowszechnianie jedynie informacji fałszywych.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 21 grudnia 2020 r. wobec niewykrycia oraz

wobec śmierci sprawców przestępstwa.

55. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej w formie stosowania represji na osobie, polegającej na naruszeniu prawa do nietykalności cielesnej i prawa do humanitarnego traktowania w trakcie tymczasowego aresztowania, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w okresie od 03 listopada 1951 r. do 24 lutego 1955 r. w Katowicach przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego – Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień i bezprawnym pozbawieniu wolności na okres powyżej 7 dni Jana B., pomimo braku podstaw formalno – prawnych, połączonego ze szczególnym udręczeniem, poprzez fizyczne i psychiczne znęcanie się w czasie śledztwa, w celu zmuszenia do złożenia określonej treści wyjaśnień, w toku postępowania karnego zakończonego w dniu 19 marca 1952 roku wyrokiem b. Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach sygn. Sr 133/52, co stanowiło formę poważnego prześladowania z powodu jego działalności opozycyjnej w ramach organizacji „Korpus Wojska Polskiego” (S 40.2020.Zk).

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 30 lipca 2020 r. W ramach śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 13 stycznia 2021 r. wobec niewykrycia oraz śmierci sprawców przestępstwa.

56. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego będących pracownikami Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rybniku w okresie od 11 czerwca do 25 lipca 1952 r. w Rybniku polegającej na znęcaniu się nad Antonim P. poprzez bicie w celu wymuszenia na nim składania określonych wyjaśnień w związku z prowadzoną przez niego działalnością niepodległościową (S 46.2020.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 28 lipca 2020 r. W toku śledztwa ustalono, że Antoni P. został skazany za udział w związku, którego istnienie miał stanowić tajemnica dla władz państwowych. W trakcie rozprawy przed Sądem Wojewódzkim w Katowicach Antoni P. podniósł, że w trakcie śledztwa dopuszczano się względem niego niedozwolonych metod śledczych w postaci bicia. Fakt prowadzenia z jego udziałem czynności w śledztwie prowadzonym przez PUBP w Rybniku został potwierdzony w ujawnionych aktach archiwalnych. Postanowieniem z dnia 20 lutego 1996 r. Sąd Wojewódzki w Katowicach zasądził na jego rzecz odszkodowanie za niesłuszne skazanie. Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 12 lutego 2021 r. wobec niewykrycia oraz śmierci sprawców przestępstwa.

57. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego - pracowników Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Będzinie w okresie od marca do czerwca 1945 r. polegającej na przekroczeniu uprawnień wobec Janiny L. w związku z prowadzoną przez nią działalnością niepodległościową poprzez grożenie zastrzeleniem jej i członków jej rodziny w ramach prowadzonego śledztwa w celu zmuszenia jej do składania określonych zeznań zaś działanie przez to na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego (S 39.2020.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 7 lipca 2020 r. W toku śledztwa ustalono, że Janina L. została zatrzymana przez funkcjonariuszy PUBP Będzin w związku z udzieleniem przez nią pomocy członkom AK poprzez przechowywanie broni. W trakcie rozprawy przed Sądem Wojewódzkim w Katowicach Janina L. podniosła, że w trakcie śledztwa dopuszczano się względem niej niedozwolonych metod śledczych w postaci grożenia zastrzeleniem jej i jej najbliższej rodziny. Postanowieniem z dnia 24 września 1998 r. Sąd Wojewódzki w Katowicach zasądził na jej rzecz odszkodowanie za niesłuszne

skazanie.

W śledztwie prowadzona była obszerna kwerenda archiwalna. Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2021 r. wobec niewykrycia sprawców oraz wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

58. Śledztwo w sprawie : 1. zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, w postaci bezprawnego pozbawienia wolności na okres powyżej 7 dni, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach, poprzez niesłuszne skazanie Jerzego B. karę 3 lat więzienia wyrokiem z dnia 21 czerwca 1946 r., sygn. R 470/46, co stanowiło represję z powodu opozycyjnej działalności wobec ówczesnych władz.

2. zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na fizycznym znęcaniu się funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Będzinie nad zatrzymanym Jerzym B., poprzez stosowanie wobec niego różnych form przemocy fizycznej i psychicznej w postaci bicia i innych, w okresie od listopada 1945 r. do maja 1946 r., co stanowiło naruszenie jego prawa do nietykalności cielesnej i humanitarnego traktowania oraz represję z powodu opozycyjnej działalności wobec ówczesnych władz (S 71.2020.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte dnia 6 października 2020 r. W trakcie śledztwa przeprowadzono oględziny akt osobowych funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa. Dokonano również obszernych oględzin akt osobowych wojskowych sędziów i prokuratorów. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2021 r. wobec stwierdzenia, że czynu nie popełniono, wobec śmierci sprawców przestępstwa oraz wobec niewykrycia sprawców.

59. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, w postaci bezprawnego pozbawienia wolności na okres powyżej 7 dni, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Sądu Wojewódzkiego w Katowicach, poprzez niesłuszne skazanie Barbary N. z d. G. na karę 4 lat więzienia wyrokiem z dnia 8 czerwca 1953 r., sygn. IV K 131/53, za przestępstwo z art. 23 dekretu z 13 czerwca 1946 r., co stanowiło represję z powodu jej opozycyjnej działalności wobec ówczesnych władz (S 73.2020.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte dnia 23 października 2020 r. W śledztwie przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Oględzinom poddane zostały akta osobowe sędziów i prokuratorów.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2021 r. wobec niewykrycia sprawców oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

60. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, w postaci bezprawnego pozbawienia wolności na okres powyżej 7 dni, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach, poprzez niesłuszne skazanie Zygmunta W., Henryka S. i Zygmunta G. na kary więzienia za przestępstwo z art. 87 w zw. z art. 86 § 2 kodeksu karnego Wojska Polskiego wyrokiem z dnia 11 marca 1954 r., sygn. Sr 63/54 oraz sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie, który postanowieniem z dnia 16 kwietnia 1954 r., sygn. S 319/54 częściowo zmienił powyższy wyrok, co stanowiło represję z powodu ich działalności opozycyjnej przeciwko ówczesnym władzom i ustrojowi (S 102.2020.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 25 lutego 2021 r. W śledztwie przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 06 maja 2021 r. wobec śmierci oraz wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

61. Śledztwo w sprawie: 1. zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu uprawnień w okresie od 11 grudnia 1947 r. do grudnia 1948 r. w Katowicach przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach wobec Andrzeja Z. w związku z prowadzoną przez niego działalnością niepodległościową poprzez psychiczne i fizyczne znęcanie się polegające na biciu drewnianą protezą po twarzy, wielokrotnych i długotrwałych przesłuchaniach w ramach prowadzonego przeciwko niemu śledztwa w celu zmuszenia go do przyznania się do zarzucanych mu czynów, co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego,

2. zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości w postaci represji i naruszania podstawowych praw człowieka polegającej na niedopełnieniu obowiązków z zamiarem pozbawienia wolności w dniu 12 lutego 1949 r. w Katowicach przez członków składu orzekającego Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach w trakcie rozprawy sygn. Sr. 71/49 poprzez niewyjaśnienie wszechstronnie istotnych okoliczności sprawy co skutkowało zgromadzeniem niepełnego materiału dowodowego nie pozwalającego na dokonanie pełnej i obiektywnej oceny zachować oskarżonego i w konsekwencji doprowadziło do wydania w dniu 12 lutego 1949 r. wyroku skazującego Andrzeja Z. na karę pozbawienia wolności co stanowiło działanie na szkodę jego interesu prywatnego (S 4.2021.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 18 marca 2021 r. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach prowadziła analizę akt postępowania odszkodowawczego o sygn. XVI Ko 504/94 Sądu Okręgowego w Katowicach, w trakcie której ujawniono fakt znęcania się nad pozbawionym wolności Andrzejem Z. poprzez bicie go podczas przesłuchań drewnianą protezą w twarz. Pomimo nie wyjaśnienia wszechstronnie istotnych okoliczności sprawy Wojskowy Sąd Rejonowy w Katowicach wydał wyrok skazujący wobec Andrzeja Z.

W toku śledztwa nie zdołano ustalić żyjących zstępnych pokrzywdzonego. Nie odnaleziono także akt Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach o sygn. Sr. 71/49.

Przeprowadzono analizę akt osobowych funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach przesłuchujących Andrzeja Z.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 02 czerwca 2021 r. wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

62. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów dokonanych w celu wykonania polityki ZSRR i zbrodnią komunistyczną, popełnionej z powodu przynależności do polskiej grupy narodowościowej, polegającej na pozbawieniu wolności na czas przekraczający 7 dni, w okresie od bliżej nieustalonego dnia marca 1945 roku do 13 kwietnia 1946 r. Żorach, Szerokiej, Czeliabińsku oraz w innych miejscach na terenie ZSRR mieszkańca Górnego Śląska – Żor - Józefa P. (S 6.2021.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2021 r. W toku śledztwa prowadzono czynności zmierzające do ustalenia najbliższej rodziny pokrzywdzonego. Zwrócono się do

Biura Informacji i Poszukiwań PCK o materiały dotyczące pokrzywdzonego. Z Urzędu Stanu Cywilnego w Żorach uzyskano akt zgonu Józefa P. , na podstawie tego dokumentu ustalono pełne dane pokrzywdzonego. Przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 24 czerwca 2021 r. wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

63. Śledztwo w sprawie:

1. zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na psychicznym i fizycznym znęcaniu się w okresie od 29 czerwca 1946 r. do maja 1947 r. w Pszczynie przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Pszczynie nad Janem D. w związku z prowadzoną przez niego działalnością niepodległościową polegającym na biciu pistoletem po palcach rąk, wielokrotnych i długotrwałych przesłuchaniach w ramach prowadzonego przeciwko niemu śledztwa w celu zmuszenia go do przyznania się do zarzucanych mu czynów,

2. zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości w postaci represji i naruszania podstawowych praw człowieka polegającej na niedopełnieniu obowiązków z zamiarem pozbawienia wolności w dniu 10 czerwca 1947 r. w Katowicach przez członków składu orzekającego Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach w trakcie rozprawy sygn. Sr. 473/47 poprzez niewyjaśnienie wszechstronnie istotnych okoliczności sprawy co skutkowało zgromadzeniem niepełnego materiału dowodowego nie pozwalającego na dokonanie pełnej i obiektywnej oceny zachować oskarżonego i w konsekwencji doprowadziło do wydania w dniu 10 czerwca 1947 r. wyroku skazującego Jana D. na karę śmierci zamienioną na mocy ustawy o amnestii na karę 15 pozbawienia wolności, co stanowiło działanie na szkodę jego interesu prywatnego (S 11.2021.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 26 marca 2021 r. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach prowadziła analizę akt postępowania odszkodowawczego o sygn. XVI Ko 788/93 Sądu Wojewódzkiego w Katowicach, w trakcie której ujawniono fakt znęcania się nad pozbawionym wolności Janem D. poprzez bicie go podczas przesłuchań. Wojskowy Sąd Rejonowy w Katowicach wyrokiem o sygn. Sr 473/47 skazał Jana D. pomimo nie wyjaśnienia wszechstronnie istotnych okoliczności sprawy.

W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2021 r. wobec śmierci oraz wobec niewykrycia bezpośrednich sprawców przestępstwa.

64. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na psychicznym i fizycznym znęcaniu się w okresie od 23 sierpnia 1953 r. do 17 września 1953 r. w Stalinogrodzie przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Stalinogrodzie nad Piotrem M. w związku z przypisywanym mu zaniechaniem zadenuncjowania innej osoby prowadzącą działalnością niepodległościową, a polegającym na biciu i niesprecyzowanych bliżej torturach, wielokrotnych i długotrwałych przesłuchaniach w ramach prowadzonego przeciwko niemu śledztwa w celu zmuszenia go do przyznania się do zarzucanych mu czynów (S 13.2021.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2021 r. Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach prowadziła analizę akt postępowania odszkodowawczego Sądu Wojewódzkiego w Katowicach o sygn. XVI Ko1 744/91 w sprawie z wniosku Elżbiety M. o unieważnienie wyroku skazującego jej ojca Piotra M.. Z przedmiotowych akt wynika, że Piotr M. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Stalinogrodzie w związku z nie udzieleniem przez niego informacji o gromadzeniu przez inną osobę dokumentów stanowiących tajemnicę państwową. W trakcie rozprawy przed Sądem Wojewódzkim w Katowicach ujawniono, że podczas śledztwa dopuszczano się względem Piotra M. niedozwolonych metod śledczych w postaci bicia i niesprecyzowanych bliżej tortur. W trakcie śledztwa przeprowadzona została obszerna kwerenda archiwalna. Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 22 czerwca 2021 r. wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

65. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej z motywów politycznych, stanowiącej represję na osobie i naruszenie podstawowych praw człowieka, w postaci przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych – członków składu orzekającego Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym Delegatury w Stalinogrodzie przew. L. Lewińskiego. oraz członków: A. Sterlegoff i H. Sieczko i bezprawnego pozbawienia wolności na okres przekraczający 7 dni w okresie od 10 listopada 1953 r. do 26 maja 1954 r. w Katowicach - sympatyzującej z nielegalną organizacją „Tajne Harcerstwo Krajowe” Ireny R., poprzez skazanie w/w orzeczeniem Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym Delegatury w Stalinogrodzie z dnia 23 lutego 1954 r. sygn. Dks 391/54, na karę 12 miesięcy obozu pracy, co stanowiło formę poważnej represji politycznej wobec osób o innych poglądach społeczno-politycznych (S 38.2021.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 28 czerwca 2021 r.

W toku śledztwa przeprowadzono kwerendę w Oddziałowym Archiwum IPN w Katowicach, wobec nie odnalezienia materiałów archiwalnych, zakres kwerendy poszerzono o Archiwum Państwowe w Katowicach. Ustalono członków najbliższej rodziny pokrzywdzonej. Przeprowadzono czynności z ich udziałem.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 07 października 2021 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

66. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu uprawnień i pozbawieniu wolności Janiny T. przez funkcjonariuszy publicznych państwa komunistycznego w dniu 29 września 1954 r. w Katowicach, a to sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach, poprzez niewyjaśnienie wszechstronnie istotnych okoliczności sprawy, co skutkowało zgromadzeniem niepełnego materiału dowodowego nie pozwalającego na dokonanie pełnej i obiektywnej oceny zachowań oskarżonej co doprowadziło do wydania w dniu 29 września 1954 r. wyroku o sygn. Sr 204/5 skazującego na karę 2 lat więzienia Janinę T. za czyn z art. 18 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. w zw. z art. 86 kk WP polegający za zaniechanie denuncjacji członka organizacji o nazwie „Szeregi Wolności”, pomimo niewypełnienia przez nią znamion zarzucanego jej przestępstwa i tym samym działanie na szkodę interesu prywatnego (S 56.2021.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 25 czerwca 2021 r.

W trakcie śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną w tym akt osobowych

sędziego Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 09 września 2021 r. wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

67. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, w postaci bezprawnego pozbawienia wolności na okres powyżej 7 dni, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i innych, poprzez bezprawne pozbawienie wolności Karola Hermy, Marianny Hermy i Anny Zender w 1945 r. Bielsku-Białej, co stanowiło represję z powodu ich działań przeciwko ówczesnym władzom oraz w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez przedstawicieli Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Katowicach w 1947 r., poprzez bezprawne pozbawienie Karola Hermy jego prawa własności do nieruchomości ziemskiej położonej w Aleksandrowicach w oparciu o przepisy dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej, co stanowiło naruszenie jego prawa własności i represję z powodu jego działań przeciwko ówczesnym władzom (S 68.2021.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 05 października 2021 r.

Postępowanie dotyczy uwięzienia Karola Hermy, Marianny Hermy i Anny Zender w 1945 roku w Bielsku-Białej w związku z podpisaniem przez nich w czasie wojny niemieckiej listy narodowościowej, czyli tzw. volkslisty oraz przejęcia ich majątku. W trakcie śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę materiałów archiwalnych oraz akt obecnych postępowań sądowych pod kątem ustalenia, czy przejęcie majątku nastąpiło zgodnie z prawem.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 05 maja 2022 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa oraz wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

68. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, w postaci bezprawnego pozbawienia wolności na okres powyżej 7 dni, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach, poprzez niesłuszne skazanie Jana Stańka i Rudolfa Stańka na kary po 6 lat więzienia za przestępstwa z art. 11 i 9 dekretu z dnia 30 października 1944 r. o Ochronie Państwa wyrokiem z dnia 24 października 1946 r., sygn. R 1114/46, wydanym na sesji wyjazdowej w Pszczynie, co stanowiło represję z powodu oskarżeń o działalność przeciwko ówczesnym władzom i ustrojowi poprzez niepowiadomienie władz o członkach nielegalnej organizacji oraz w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na fizycznym znęcaniu się funkcjonariuszy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Cieszynie nad zatrzymanym Janem Stańkiem, poprzez stosowanie wobec niego różnych form przemocy fizycznej i psychicznej, w czerwcu 1946 r., co stanowiło naruszenie jego prawa do nietykalności cielesnej i humanitarnego traktowania oraz represję z powodu jego działalności przeciwko ówczesnemu ustrojowi (S 84.2021.Zk).

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 02 listopada 2021 r.

Postępowanie dotyczy skazania Jana Stańka i Rudolfa Stańka na kary po 6 lat pozbawienia wolności przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Katowicach w 1946 r. za ukrywanie przed ówczesnymi władzami informacji o członkach organizacji podziemnych oraz znęcania się nad nimi przez funkcjonariuszy UB podczas śledztwa. W trakcie śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 30 czerwca 2022 r. wobec śmierci sprawców oraz wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

69. Śledztwo w sprawie popełnienia: I- zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu władzy w okresie od dnia 7 marca 1958 r. do dnia 31 maja 1958 r. w Katowicach i Mysłowicach przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Komendy Wojewódzkiej MO w Katowicach wobec Romana Domagały w związku z przypisywaną działalnością niepodległościową poprzez psychiczne i fizyczne znęcanie się nad osobą pozbawioną wolności polegające na biciu, wielokrotnych i długotrwałych przesłuchaniach w ramach prowadzonego przeciwko niemu śledztwa w celu zmuszenia go do przyznania się do zarzucanych mu czynów, co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego; II- zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu władzy w okresie od dnia 7 marca 1958 r. do dnia 31 maja 1958 r. w Katowicach i Mysłowicach przez funkcjonariuszy publicznego państwa komunistycznego, pełniących funkcję oficerów śledczych Komendy Wojewódzkiej MO w Katowicach wobec Ernesta Pudełko w związku z przypisywaną działalnością niepodległościową poprzez psychiczne i fizyczne znęcanie się nad osobą pozbawioną wolności polegające na biciu, wielokrotnych i długotrwałych przesłuchaniach w ramach prowadzonego przeciwko niemu śledztwa w celu zmuszenia go do przyznania się do zarzucanych mu czynów, co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego (S 64.2022.Zk)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 22 lipca 2022 roku.

Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach prowadziła postępowanie o sygn. Ko 49.2018, w ramach którego ujawniono akta postępowań ówczesnego Sądu Wojewódzkiego w Katowicach o sygn. XVI Ko 574/93 i XVI Ko 609/93 o odszkodowania oraz XVI Ko 403/92 dotyczącego unieważnienia wyroku Sądu Wojewódzkiego w Katowicach. Przesłuchani w toku tych postępowań w charakterze świadków Roman Domagała i Ernest Pudełko opisali bezprawne praktyki w postaci bicia w czasie przesłuchań stosowane wobec nich w trakcie prowadzonego przeciwko nim śledztwa. Romanowi Domagale i Ernestowi Pudełko zarzucano działalność polegającą na wzięciu udziału w zebraniu mającym na celu zaplanowanie uszkodzenia pomnika wzniesionego ku czci Armii Czerwonej. W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 19 października 2022 r. - wobec śmierci oraz wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

70. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości polegającej na przekroczeniu uprawnień w dniu 3 lipca 1945 r. w Katowicach przez funkcjonariuszy publicznych państwa komunistycznego, a to Aleksandra Wareckiego, Władysława Nitkę i Stanisława Wojciechowskiego - sędziów Wojskowego Sądu Garnizonowego w Katowicach, którzy bezprawnie pozbawili wolności Erwina Krawczyka na okres powyżej 7 dni poprzez skazanie go na karę 8 lat więzienia wyrokiem z dnia 3 lipca 1945 r. sygn. G 10/45 za czyny z art. 1 i 4 dekretu z 30 października 1944 o ochronie Państwa, co stanowiło represję z powodu przynależności do organizacji „Armia Krajowa” i tym samym działanie na szkodę interesu prywatnego (S 79.2022.Zk)

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2022 r.

Z dotychczasowych ustaleń dokonanych w śledztwie wynika, że Erwin Krawczyk został aresztowany, a następnie skazany wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w Katowicach na karę 8 lat więzienia za czyny z art. 1 i 4 dekretu z 30 października 1944 r. o ochronie Państwa za założenie przez niego związku mającego na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego i nielegalne przechowanie broni. W toku śledztwa przeprowadzona została obszerna kwerenda archiwalna.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 16 listopada 2022 r. wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

71. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej i zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na stosowaniu represji i naruszeniu praw człowieka w postaci przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego w osobach sędziów b. Sądu Marynarki Wojennej w Gdyni, polegającego na bezprawnym pozbawieniu wolności Tadeusza C. na okres powyżej 7 dni w okresie od 20 marca 1982 r. do 02 listopada 1982 r. w Gdyni, poprzez umorzenie wobec niego postępowania karnego czyn z art. 48 ust. 2 i 3 w zb. z art. 46 ust. 1 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym przez b. Sąd Marynarki Wojennej w Gdyni, postanowieniem z dnia 02 listopada 1982 r. sygn. Sm W. 111/82 na zasadzie art. 11 ust. 1 kpk poprzez uznanie, że oskarżony nie popełnił przestępstwa z powodu zniesionej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem w sytuacji, gdy czyn w/w oskarżonego nie wypełniał ustawowych znamion przypisanego mu przestępstwa, co stanowiło poważne prześladowanie z powodu przynależności do określonej grupy polityczno-społecznej, która sprzeciwiła się bezprawnemu wprowadzeniu stanu wojennego oraz pozbawieniu podstawowych praw i wolności obywatelskich, a także działanie na szkodę interesu prywatnego (S 107.2022.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 09 stycznia 2023 r.

W toku postępowania przeprowadzono oględziny akt archiwalnych o sygnaturze IPN GD 253/896/ stanowiących akta postępowania sądowego Sądu Marynarki Wojennej w Gdyni o sygnaturze Sm w 111/82. Podjęto działania zmierzające do ustalenia dokładnego miejsca zamieszkania pokrzywdzonego Tadeusza C. W Oddziałowym Archiwum IPN w Gdańsku przeprowadzono zleconą kwerendę archiwalną odnośnie poszukiwań materiałów tymczasowo aresztowanego Tadeusza C. oraz akt nadzoru. Równocześnie zlecono i przeprowadzono kwerendę dotyczącą akt osobowych sędziów Sądu Marynarki Wojennej w

Gdyni Stefana D., Lucjana P., Andrzeja R. oraz Aleksandra K.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 16 listopada 2023 roku wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia zbrodni komunistycznej i zbrodni przeciwko ludzkości.

72. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego-pracowników PUBP w Rybniku, prokuratorów Prokuratury Wojewódzkiej w Katowicach i sędziów Sądu Wojewódzkiej w Katowicach w okresie od dnia 08 maja 1953 r. do 08 października 1953 r. polegającej na przekroczeniu uprawnień wobec Pawła Ciupka w związku z prowadzoną przez niego działalnością poprzez bezprawne pozbawienie go wolności poprzez jego zatrzymanie, aresztowanie a następnie skazanie w związku z przedstawionym mu zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 23 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. polegającego na rozpowszechnianiu publikacji na temat sytuacji w ZSRR, czym nie wypełnił znamion przestępstwa z uwagi na prawdziwość rozpowszechnianych w publikacji informacji, co stanowiło prześladowanie pokrzywdzonego z powodu przynależności do określonej grupy politycznej oraz działanie na szkodę interesu prywatnego i publicznego (S 20.2023.Zk)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 11 maja 2023 r.

W toku śledztwa uzyskano akta procesu przeciwko Pawłowi Ciupkowi oraz informację o braku w zasobie archiwalnym akt osobowych prokuratora ówczesnej Prokuratury Wojewódzkiej w Stalinogrodzie H. G. W sprawie nie można było przesłuchać świadków z uwagi na brak żyjących zstępnych Pawła Ciupka. W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 26 września 2023 roku wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

73. Śledztwo w sprawie dotyczy zbrodni komunistycznej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej z motywów politycznych, stanowiącej represję na osobie i naruszenie podstawowych praw człowieka, w postaci przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych - członków składu orzekającego Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym Delegatura w Katowicach i bezprawnego pozbawienia wolności na okres przekraczający 7 dni w okresie od 13 marca 1952 r. w Katowicach Edmunda CZ. (obecnie O.) poprzez skazanie w/wym. orzeczeniem Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym Delegatura w Katowicach z dnia 10 kwietnia 1952 r., na karę 9 miesięcy obozu pracy, za rozpowszechnianie w dniu 01 stycznia 1952 r. w Chorzowie w Zakładach Metalowych, fałszywych wiadomości mogących wyrządzić istotną szkodę interesom Państwa Polskiego, dotyczących prześladowania i wykorzystywania robotników przez ustrój demokracji ludowej przedstawiających w fałszywym świetle ówczesną rzeczywistość oraz działalność władz tj. o przest. z art. 22 mkk, art. 29 dekretu z dnia 19 czerwca 1946 r. oraz z art. 127 kk, co stanowiło formę poważnej represji politycznej wobec osób o innych poglądach społeczno - politycznych (S 54.2023.Zk)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 20 października 2023 r.

Powodem skazania było to, że Edmund Cz. zatrudniony w Fabryce Pilników w Chorzowie jako robotnik fizyczny, w dniu 31 stycznia 1952 r. po otrzymaniu wypłaty wykrzykiwał obraźliwe słowa w stosunku do ówczesnej władzy mówiąc, że za demokrację przyjdzie zdechnąć z głodu, iż ustrój patrzy aby robotnika wykorzystać i wygłodzić, za co został wygnany ze swego warsztatu prywatnego.

Śledztwo zostało zainicjowane z urzędu wskutek przeprowadzonego przeglądu materiałów archiwalnych, Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Katowicach z lat 1974-1978 o sygn. IPN Ka 057/626 tom. 2, opisanych jako „Kwestionariusze osobowe oraz karty na czyn przestępczy dot. osób podejrzanych o rozpowszechnianie wrogiej propagandy”, w wyniku których zapoznano się z kopią kwestionariusza osobowego Edmunda Cz. oraz wydrukami z kartoteki WUSW w Katowicach sygn. IPN Ka 00185/. Na ich podstawie ustalono, że Edmund Cz. został skazany orzeczeniem Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym Delegatura w Katowicach z dnia 10 kwietnia 1952 r. (brak sygn.) na karę 9 miesięcy obozu pracy, za rozpowszechnianie w dniu 01 stycznia 1952 r. w Chorzowie w Zakładach Metalowych, fałszywych wiadomości mogących wyrządzić istotną szkodę interesom Państwa Polskiego, dotyczących prześladowania i wykorzystywania robotników przez ustrój demokracji ludowej, przedstawiających w fałszywym świetle ówczesną rzeczywistość oraz działalność władz tj. o przest. z art. 22 mkk, art. 29 dekretu z dnia 19 czerwca 1946r oraz z art. 127 kk.

Aktualnie śledztwo znajduje się w fazie końcowej. W jego toku przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną w Oddziałowym Archiwum w IPN w Katowicach, w wyniku, której odnaleziono zachowane w całości akta kontrolne MUBP w Chorzowie, które pozwoliły na ustalenie pełnych danych pokrzywdzonego, okoliczności prowadzonego śledztwa i skazania.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 24 stycznia 2024 roku wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

74. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej z motywów politycznych, stanowiącej poważną represję, w postaci przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych państwa komunistycznego a to sędziów Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej, a polegającej na pozbawienie wolności na okres powyżej 7 dni Jana F. poprzez wyrokiem z dnia 19 kwietnia 1986 roku, o sygn. III K 689/85 za to, że w okresie od 1984 r. do września 1985 r. w celu wywołania niepokoju publicznego zorganizował kolportaż oraz sam rozpowszechniał nielegalne wydawnictwa sygnowane przez Regionalną Komisję wykonawczą „Trzeci Szereg” Region Podbeskidzie oraz Tymczasową Komisję Zakładową Fabryki Samochodów Małolitrażowych w Bielsku-Białej, czym dopuścili się przestępstwa z art. 282a § 1 k.k. z 1969 r. i art. 45 ustawy o prawie prasowym z dnia 26 stycznia 1984 r. przy zastosowaniu art. 10 k.k. z 1969 r. w zw. z art. 58 k.k. z 1969 r. i wymierzeniu mu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności w sytuacji, gdy zachowanie oskarżonego z uwagi na brak wykazania jego działania w celu wywołania niepokoju publicznego nie wyczerpywało znamion przypisanego mu przestępstwa, co stanowiło prześladowanie pokrzywdzonego z powodu przynależności do określonej grupy politycznej sprzeciwiającej się panującemu ustrojowi politycznemu, co stanowiło działanie na szkodę interesu

prywatnego i interesu publicznego (S 18.2023.Zk)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2023 r.

Do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach wpłynęło zawiadomienie o przestępstwie wniesione przez Tomasza M., z treści którego wynikało, że doszło do popełnienia domniemanej zbrodni komunistycznej polegającej na skazaniu Jana F. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za kolportaż wydawnictw NSZZ „Solidarność”. W toku śledztwa uzyskano akta sądowe przedmiotowej sprawy i akta osobowe sędziów i prokuratorów zaangażowanych w jej prowadzenie. Przeprowadzono wnikliwą kwerendę archiwalną.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 03 lutego 2025 r. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenia popełnienia przestępstwa.

75. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, w postaci pozbawienia wolności na okres powyżej 7 dni, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Sądu Powiatowego w Zabrze, poprzez niesłuszne skazanie Czesława K. na karę 3 lat więzienia za przestępstwo z art. 22 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r., wyrokiem z dnia 30 czerwca 1965 r., sygn. II Kp 521/65, co stanowiło represję z powodu oskarżeń o działalność przeciwko ówczesnym władzom i ustrojowi poprzez rozpowszechnianie fałszywych wiadomości o sytuacji politycznej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (S 54.2024.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 25 września 2024 r.

W śledztwie poszukiwano materiałów archiwalnych oraz przeprowadzono ich wnikliwą kwerendę.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 13 lutego 2025 r. wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

76. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej w okresie od 01 października 1951 r. do 14 listopada 1951 r. w Częstochowie z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego- pracowników PUBP w Częstochowie, polegającej na przekroczeniu uprawnień wobec Ludwika W. w związku z prowadzoną przez niego działalnością poprzez znęcanie się ze szczególnym okrucieństwem podczas przesłuchań poprzez sadzanie go na odwróconym krześle, bicie, polewanie wodą oraz przetrzymywanie w karczerze, co stanowiło działanie na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego (S 6.2025.Zk)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 18 lutego 2025 r.

Oddziałowa Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach otrzymała zawiadomienie o przestępstwie złożone w imieniu Danuty Ł. W ramach

wykonanych czynności w tym przesłuchania jako świadka składającej zawiadomienie ujawniono, że Ludwik W. został zatrzymany przez funkcjonariuszy PUBP w Częstochowie w związku z jego działaniami przeciwko funkcjonariuszowi Urzędu Bezpieczeństwa. Ujawniono również, że w ramach postępowania prowadzonego przeciwko niemu Ludwik W. był przetrzymywany w karczerze, polewany wodą, zaś w trakcie przesłuchań sadzano go na odwróconym krześle i bito. Przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 25 marca 2025 r. wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

77. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, popełnionej w okresie od listopada 1979 do lipca 1981 r. w Katowicach, w celu osiągnięcia korzyści osobistej, przez funkcjonariusza Służby Bezpieczeństwa z Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Katowicach, polegającej na poświadczaniu nieprawdy w dokumentach mających wykazać, iż Zygmunt K. był tajnym współpracownikiem Służby Bezpieczeństwa o pseudonimie „Batory” numer ewidencyjny 28867, podczas gdy taka sytuacja nie miała miejsca (S 27.2024.Zk)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 20 maja 2024 roku.

Śledztwo dotyczy podejrzenia sfalszowania zapisów w dokumentach przez jednego z funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa z KW MO w Katowicach w latach 1979-1981. Miały one świadczyć, że osoba była tajnym współpracownikiem tej Służby, podczas gdy sytuacja taka nie miała miejsca. W toku czynności dokonano oględzin tych materiałów archiwalnych, poszukiwane są kolejne materiały, między innymi dotyczące innych tajnych współpracowników, którzy mieli być prowadzeni przez tego samego funkcjonariusza.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 5 marca 2025 r. wobec śmierci sprawców przestępstwa.

78. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, w postaci pozbawienia wolności na okres powyżej 7 dni, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez sędziów Sądu Wojewódzkiego w Katowicach, poprzez niesłuszne skazanie Herberta B. Ernesta B. i Waldemara F. na kary po 3 i 4 lata więzienia za przestępstwo art. 23 § 1 dekrety z dnia 13 czerwca 1946 r. wyrokiem z dnia 28 października 1959 r., sygn. IX K 277/59 oraz sędziów Sądu Najwyższego w Warszawie, który wyrokiem z dnia 29 czerwca 1960 r., sygn. II K 434/60, zmienił wyrok poprzez częściowe złagodzenie orzeczonych kar więzienia, co stanowiło represję z powodu oskarżeń o działalność przeciwko ówczesnym władzom i ustrojowi poprzez krytykowanie sytuacji w Polsce oraz uzależnienia Polski od Związku Radzieckiego (S 93.2024.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 25 lutego 2025 r.

Śledztwo dotyczy wyroku Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z października 1959 r., na mocy którego trzech chłopców w wieku 18-20 lat zostało skazanych na 4 lata

więzienia za działania zagrażające ówczesnym władzom i ustrojowi. Te działania polegały na sporządzeniu i rozlepieniu kilkunastu ulotek zawierających krytykę ówczesnego ustroju i uzależnienia Polski od ZSRR. Trwają czynności zmierzające do ustalenia danych prokuratorów i sędziów, którzy brali udział w wydaniu wyroku.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 30 lipca 2025 roku wobec śmierci oraz niewykrycia sprawców.

79. Śledztwo w sprawie: 1. zbrodni komunistycznej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej z motywów politycznych, stanowiącej represję na osobie i naruszenie podstawowych praw człowieka, w postaci przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych - członków składu orzekającego Sądu Powiatowego w Raciborzu i Sądu Wojewódzkiego w Opolu i bezprawnego pozbawienia wolności na okres przekraczający 7 dni w okresie od 17 grudnia 1963 r. do 17 czerwca 1966 r. w Opolu, Raciborzu i Strzelcach Opolskich - Eryka Pierskały, poprzez skazanie w/w wyrokiem Sądu Powiatowego w Raciborzu z dnia 11 marca 1964 r. sygn. akt II Kp 115/64 na karę 4 lat więzienia, zmienionego wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Opolu z dnia 26 maja 1964 r. sygn. akt III Kr 1184/64 na karę 2 lat i 6 miesięcy więzienia, za przestępstwo polegające na tym, że „ w miesiącu sierpniu 1963 r. w Raciborzu w liście adresowanym do brata i jego rodziny zamieszkałej na terenie Niemieckiej Republiki Federalnej, rozpowszechniał fałszywe wiadomości na temat rzekomej dyskryminacji i prześladowań stosowanych przez organa władzy państwowej wobec niektórych osób z powodu ich przynależności narodowościowej, co mogło wyrządzić istotną szkodę interesom Państwa Polskiego”, pomimo braku podstaw formalno - prawnych, co stanowiło formę poważnej represji politycznej wobec osób o innych poglądach społeczno - politycznych. 2. zbrodni komunistycznej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej z motywów politycznych w okresie 17 grudnia 1963 r. do marca 1964 r. w Raciborzu, stanowiącej represję na osobie i naruszenie podstawowych praw człowieka, w postaci przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Opolu wobec tymczasowo aresztowanego Eryka Pierskały, poprzez stosowanie przemocy fizycznej i psychicznej w toku śledztwa i prowadzonych przesłuchań, w postaci bicia i wyzywania słowami od „szwabów, krzyżaków i hitlerowców” co stanowiło formę poważnej represji politycznej wobec osób o innych poglądach społeczno - politycznych (S 4.2025.Zk)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 28 lutego 2025 r.

W powyższej sprawie przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną w wyniku której zabezpieczono akta o odszkodowanie Eryka Pierskały. Jednocześnie prowadzona była obszerna kwerenda w Archiwum IPN w Warszawie.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 01 września 2025 r. wobec śmierci oraz niewykrycia sprawców przestępstwa.

80. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej w Katowicach poprzez pozbawienie wolności Bolesława K. na czas przekraczający 7 dni w okresie co najmniej od dnia 21 marca 1949 r. do dnia 21 marca 1955 r. przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego, na podstawie wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach o sygn. Sr 130/49 z dnia 21 marca 1949 r., co stanowiło poważne prześladowanie z powodu przynależności

do określonej grupy politycznej oraz działanie na szkodę interesu prywatnego i interesu publicznego (S 44.2025.Zk)

Śledztwo wszczęto postanowieniem z 21 sierpnia 2025 r. dnia

Do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

w Katowicach wpłynęło z Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu pismo w sprawie identyfikacji szczątków Jerzego Kuczki będącego pokrzywdzonym w śledztwie o sygn. S 17.2001.Zk tut. Komisji stanowiącym postępowanie w sprawie stosowania przemocy przez funkcjonariuszy WUBP

w Katowicach wobec członków organizacji „Polskie Siły Demokratyczne”, „Polska Tajna Armia Wyzwoleńczo-Demokratyczna” i „Konspiracyjne Harcerstwo Polskie”.

W ramach postępowania sprawdzającego w aktach w/w śledztwa ujawniono wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Katowicach o sygn. Sr 130/49 w sprawie przeciwko Bolesławowi K.. Z przedmiotowych akt wynika, że Bolesław K. został zatrzymany przez funkcjonariuszy WUBP w Katowicach we wrześniu 1948 r., w związku z zarzuconym mu przestępstwem polegającym na członkostwie w organizacji „Polska Tajna Armia Wyzwoleńczo-Demokratyczna”. Następnie skierowano przeciwko niemu akt oskarżenia. Bolesław K. został skazany przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Katowicach wyrokiem o sygn. Sr 130/49 z dnia 21 marca 1949 r. na 10 lat więzienia za przestępstwa z art. 4 § 1 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. oraz z art. 86 § 1 i 2 kkWP.

Śledztwo w tej sprawie wszczęto w dniu 21 sierpnia 2025 r.

W śledztwie przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 02 września 2025 r. wobec śmierci i niewykrycia sprawców przestępstwa.

81. Śledztwo w sprawie: - zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego - pracowników Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach, Komitetu ds. Bezpieczeństwa Publicznego w Warszawie i prokuratora Prokuratury Sądu Apelacyjnego w Katowicach w okresie co najmniej od dnia 11 sierpnia 1950 r. do dnia 16 grudnia 1950 r. polegającej na przekroczeniu uprawnień wobec Józefa D. w związku z prowadzoną przez niego działalnością poprzez bezprawne pozbawianie go wolności na okres powyżej 7 dni poprzez jego zatrzymanie a następnie tymczasowe aresztowanie w związku z przedstawionym mu zarzutem popełnienia przestępstwa określonego w art. 23 dekretu z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa w związku z art. 23 k.k. z 1932 r. polegającego na czynieniu przygotowań do przekroczenia granicy bez wymaganych dokumentów, którego znamion w istocie nie wypełnił, co stanowiło działanie na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego;

- zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego- pracowników Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach, Komitetu ds. Bezpieczeństwa Publicznego w Warszawie i prokuratora Prokuratury Sądu Apelacyjnego w Katowicach w okresie co najmniej od dnia 11 sierpnia 1950 r. do dnia 16 grudnia 1950 r. polegającej na przekroczeniu uprawnień wobec Stefan B. w związku z prowadzoną przez

niego działalnością poprzez bezprawne pozbawianie go wolności na okres powyżej 7 dni poprzez jego zatrzymanie a następnie tymczasowe aresztowanie w związku z przedstawionym mu zarzutem popełnienia przestępstwa określonego w art. 23 dekretu z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa w związku z art. 23 k.k. z 1932 r. polegającego na czynieniu przygotowań do przekroczenia granicy bez wymaganych dokumentów, którego znamion w istocie nie wypełnił, co stanowiło działanie na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego;

-zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego- pracowników Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach i prokuratora Prokuratury Sądu Apelacyjnego w Katowicach w okresie co najmniej od dnia 11 sierpnia 1950 r. do dnia 14 marca 1951 r. polegającej na przekroczeniu uprawnień wobec Ernesta Z. w związku z prowadzoną przez niego działalnością poprzez bezprawne pozbawianie go wolności na okres powyżej 7 dni poprzez jego zatrzymanie, a następnie tymczasowe aresztowanie w związku z przedstawionym mu zarzutem popełnienia przestępstwa określonego w art. 23 dekretu z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa w związku z art. 23 k.k. z 1932 r. polegającego na czynieniu przygotowań do przekroczenia granicy bez wymaganych dokumentów, którego znamion w istocie nie wypełnił, co stanowiło działanie na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego;

- zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego- pracowników Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Katowicach i prokuratora Prokuratury Sądu Apelacyjnego w Katowicach w okresie co najmniej od dnia 11 sierpnia 1950 r. do dnia 11 listopada 1950 r. polegającej na przekroczeniu uprawnień wobec Józefa S. w związku z prowadzoną przez niego działalnością poprzez bezprawne pozbawianie go wolności na okres powyżej 7 dni poprzez jego zatrzymanie, a następnie tymczasowe aresztowanie w związku z przedstawionym mu zarzutem popełnienia przestępstwa określonego w art. 23 dekretu z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa w związku z art. 23 k.k. z 1932 r. polegającego na czynieniu przygotowań do przekroczenia granicy bez wymaganych dokumentów, którego znamion w istocie nie wypełnił, co stanowiło działanie na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego (S 58.2025.Zk).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 23 października 2025 r.

W śledztwie ustalono, że w postępowaniu o sygn. I S 158/50 aresztowano Józefa D., Józefa S., Stefana B. i Ernesta Z. pod zarzutem przestępstwa polegającego na czynieniu przygotowań do przekroczenia granicy bez wymaganych dokumentów. W przypadku Józefa D. i Stefana B. zatrzymania i aresztowania dokonano na podstawie polecenia Komitetu ds. Bezpieczeństwa Publicznego w Warszawie wobec rzekomo przygotowywania przez nich ucieczki za granicę, zaś prowadzone z ich udziałem przesłuchania dotyczyły jedynie ich działalności w ramach PSL, natomiast nie zgromadzono żadnego materiału dowodowego w przedmiocie usiłowania przekroczenia granicy.

W wyciągu z repertorium ówczesnej Prokuratury Wojewódzkiej w Katowicach podano informację o umorzeniu postępowania wobec Józefa D., Stefana B. i Ernesta Z. postanowieniem z dnia 14 marca 1951 r. z powodu niewykrycia sprawcy, przy czym zostali zwolnieni z aresztu w dniach 16 grudnia 1950 r. (Józef D. i Stefan B.) i dnia 14 marca 1951

r. (Ernest Z.), zaś Józefa S. zwolniono jeszcze dnia 11 listopada 1950 r.

W śledztwie przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 23 lutego 2026 r. wobec niewykrycia oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

82. W sprawie zbrodni komunistycznej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej z motywów politycznych w dniu 27 maja 1982 r. w Żywcu, stanowiącej represję na osobie i naruszenie podstawowych praw człowieka, w postaci przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego - Zmotoryzowanych Obwodów Milicji Obywatelskiej wobec Romana K., poprzez pobicie po ciele do nieprzytomności, w wyniku których pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci złamania żeber, a po przewiezieniu do szpitala zmarł w dniu 27 maja 1982 r., co stanowiło formę poważnej represji politycznej wobec osób o innych poglądach społeczno - politycznych i działanie na szkodę interesu prywatnego (S 19.2025.Zk)

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 16 czerwca 2025 r.

Powyższe śledztwo zostało zainicjowane zawiadomieniem o przestępstwie adw. pełnomocnika córki Romana K. Z zawiadomienia wynikało, że w okresie stanu wojennego Roman K. zamieszkiwał w Żywcu przy i pracował jako kierowca w Lipowej koło Żywca. W bliżej nieustalonym dniu i miesiącu, prawdopodobnie w maju 1982 r. w Żywcu wraz z matką malował okna, po czym z powodu panującego upału udał się do pobliskiego sklepu kupić coś do picia. Wychodząc z domu w pośpiechu zapomniał zabrać ze sobą dowód osobisty. Po drodze przy ul. Browarnej w Żywcu, został zatrzymany przez funkcjonariuszy ZOMO, którzy zażądali okazania dokumentu tożsamości, Podczas próby przeprowadzenia tej czynności, z powodu braku posiadania dowodu osobistego pozostawionego w domu, pomimo oświadczenia pokrzywdzonego o możliwości jego niezwłocznego dostarczenia, Roman K. został dotkliwie pobity przez funkcjonariuszy Zmotoryzowanych Odwodów Milicji Obywatelskiej po całym ciele aż do nieprzytomności. W wyniku pobicia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci złamania żeber. Wezwani na miejsce zdarzenia ratownicy Pogotowia Ratunkowego przeprowadzili na miejscu próbę reanimacji, a następnie przewieźli pokrzywdzonego do szpitala, gdzie w/w. zmarł.

W toku śledztwa przeprowadzono kwerendę archiwalną w zasobie Oddziałowego Archiwum IPN w Katowicach oraz w ogólnopolskiej elektronicznej bazie danych Cyfrowego Archiwum, w jej wyniku nie odnaleziono materiałów archiwalnych dotyczących Romana K. Uzyskano jedynie elektroniczne kopie z akt o sygn. IPN Ka 883/3, dotyczące funkcjonariusza MO w Bielsku-Białej który w okresie objętym zakresem śledztwa pełnił funkcję zastępcy Szefa ds. Polityczno-Wychowawczych Rejonowego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Bielsku - Białej.

Ponadto zwrócono się do Prokuratury Rejonowej w Żywcu o nadesłanie informacji, czy w sprawie śmierci Romana K. w 1982 r. bądź w późniejszym okresie, prowadzono postępowanie przygotowawcze. Ustalono, że w 1982 r. Prokuratura Rejonowa w Żywcu prowadziła postępowanie dotyczące nieumyślnego spowodowania śmierci Romana K., które, zostało umorzone w dniu 30 sierpnia 1982 r, akta sprawy wobec upływu okresu archiwizacji - zostały zbrakowane.

Ponadto zwrócono się do Szpitala Powiatowego w Żywcu oraz Ratownictwa Medycznego w Żywcu o nadesłanie dokumentacji z hospitalizacji Romana K. oraz dokumentacji, dotyczącej udzielenia w/w w dniu 27 maja 1982 r. w Żywcu przy ul. Browarnej pierwszej pomocy, z uwagi na przekroczenie 20-letniego okresu przechowywania powyższej dokumentacji, została ona zbrakowana.

W toku śledztwa podjęto działania celem ustalenia tożsamości i przesłuchania w charakterze świadków członków najbliższej rodziny Romana K. Przeprowadzone sprawdzenia w bazie danych ŹRÓDŁO pozwoliły na ustalenie żyjących członków najbliższej rodziny Romana K.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 05 marca 2026 r. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

83. Śledztwo w sprawie zbrodni komunistycznej, stanowiącej także zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej z przyczyn politycznych przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego z Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Zawierciu, prokuratora Prokuratury Powiatowej w Zawierciu i członków składu orzekającego Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym w okresie od dnia 08 marca 1953 r. do dnia 15 września 1953 r. polegającej na przekroczeniu uprawnień wobec Bronisława N. w związku z prowadzoną przez niego działalnością poprzez bezprawne pozbawianie go wolności na okres powyżej 7 dni w związku z przedstawionym mu zarzutem popełnienia przestępstwa określonego w art. 22 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 roku o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, którego znamion w istocie nie wypełnił z uwagi na fakt, iż rozgłaszane przez niego informacje zasłyszane w „Radiu Wolna Europa” nie stanowiły informacji fałszywych, co stanowiło działanie na szkodę interesu publicznego i interesu prywatnego (S 75.2025.Zk)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 15 stycznia 2026 r.

W trakcie śledztwa na podstawie akt archiwalnych oraz przesłuchania świadka ustalono, że Bronisław N. został aresztowany i skazany za rozpowszechnianie prawdziwej informacji o tym, iż w dniu 5 marca 1953 r. pilot 28. pułku myśliwskiego stacjonującego w Redzikowie Franciszek J. w trakcie lotu patrolowego samolotem typu MiG-15 zbiegł na duńską wyspę Bornholm, gdzie poprosił o azyl. W sprawie została przeprowadzona obszerna kwerenda archiwalna. kwerenda archiwalna.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 12 lutego 2026 r. wobec nie wykrycia sprawców.

Zbrodnie nazistowskie

1. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości polegającej na przesiedleniu w okresie od 22 września do 14 grudnia 1940 roku około 20 000 polskiej ludności cywilnej, z następujących miejscowości powiatu żywieckiego: Brzuśnik, Bystra, Cięcina, Cisiec, Gilowice, Jeleśnia, Juszczyzna, Kamesznica, Kocoń, Krzeszów, Kuków, Lachowice, Las, Leśna, Lipowa, Łękawica, Milówka, Moszczanica, Rajcza, Radziechowy,

Rycerka Dolna, Rychwałd, Stryszawa, Słotwina, Sopotnia Mała, Sól, Sucha, Szare, Ślemień, Trzebinia, Wieprz, Zadziele, Zwardoń i Żywiec do Generalnego Gubernatorstwa w ramach germanizacji terenów wcielonych do III Rzeszy (S 5.2000.Zn).

Śledztwo podjęte z zawieszenia 2 listopada 2000 roku w sprawie hitlerowskich deportacji w 1940 roku do Generalnej Guberni w ramach tzw. Saybusch Aktion, zmierzającej do germanizacji terenów wcielonych do III Rzeszy, ok. 20 000 mieszkańców ziemi żywieckiej. Akcja Saybusch objęła większość wsi powiatu żywieckiego. Ich mieszkańcy usuwani byli ze swoich domów w bardzo krótkim, w minutach wyliczonym czasie, wolno im było zabrać około 25 kg (dzieciom 10 kg) najniezbędniejszych rzeczy, które sami musieli dźwigać, co było znacznie utrudnione w sytuacji, gdy trzeba było nieść także niemowlęta. Po przejściu przez punkty i obozy przesiedleńcze, w których przebywali w bardzo złych warunkach sanitarnych i głodzeni, wysiedlonych wywożono do GG. Warunki transportu były straszne, ładowano ich do wagonów towarowych w takiej liczbie, że często mogli w nich tylko stać, a na wielodniowy czas transportu nie dostarczano im żywności ani wody, nie wypuszczano też dla załatwienia potrzeb fizjologicznych. W związku z dużym zainteresowaniem opinii publicznej stanem sprawy w dniu 16 września 2003 roku w siedzibie IPN w Katowicach odbyła się konferencja. Przedstawiono na niej wyniki śledztwa w sprawie deportacji ludności z Żywiecczyny w latach okupacji. Również podczas konferencji ks. biskup Tadeusz Pieronek, którego rodzina zamieszkała w Radziechowach w 1940 roku została wysiedlona do wsi Stępków. pow. Parczew, przekazał na potrzeby śledztwa odpisy dokumentów sporządzonych przez jego ojca Władysława, a także odpisy dokumentów wydanych w latach 1941-45 przez Polski Komitet Opiekuńczy.

W dniu 31 marca 2005 roku umorzono śledztwo, podstawą umorzenia była częściowo śmierć, a częściowo osądzenie w procesach norymberskich sprawców kierowniczych tej zbrodni. W ramach prowadzonego postępowania zebrano materiał archiwalny oraz przesłuchano 636 świadków. Umożliwiło to odtworzenie dramatycznych losów wysiedlonych oraz ustalenie ich imiennej listy w liczbie 5356 osób. „Saybusch Aktion” objęła większość wsi powiatu żywieckiego. Ich mieszkańcy usuwani byli ze swoich domów w bardzo krótkim czasie, wyliczonym w minutach, wolno im było zabrać na ogół 25 kg (dzieciom 10 kg) najniezbędniejszych tylko rzeczy, pozbawiano ich wszystkiego, co stanowiło dorobek ich życia. Po przejściu przez punkty i obozy przesiedleńcze, w których przebywali w skrajnie złych warunkach sanitarnych i żywieniowych wysiedleni wywożeni byli do GG. Przez blisko cztery lata pozbawieni ludzkich warunków zamieszkania, często głodując, ginęli wskutek działań wojennych, represji i umierali wskutek chorób. Powracali do swoich wsi, gdzie czekały na nich zniszczone domy lub tylko plac po ich rozebraniu. W świetle treści postanowienia zawierającej oparte na dokumentach ustalenia historyczne oraz ocenę prawną zbrodni, ukazują się zasadnicze różnice, a także pod wieloma względami nieporównywalność warunków, w których wypędzono Polaków, w stosunku do przesiedleń Niemców po II wojnie światowej z terenów włączonych do państwa polskiego. Postanowienie końcowe o umorzeniu śledztwa rodzi także refleksję, że polskie ofiary tej zbrodni nie otrzymały żadnego odszkodowania, co sprawia, że treść uzasadnienia postanowienia końcowego ukazująca rozmiary wyrządzonych im krzywd została przyjęta przez osoby pokrzywdzone jako forma niematerialnego zadośćuczynienia. Dokumentacja zgromadzona w śledztwie została przekazana do Biura Edukacji Publicznej i zostanie opublikowana w formie „białej księgi”. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 31 marca 2005 roku w stosunku do sprawców kierowniczych, podżegaczy i pomocników – wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby

zostało prawomocnie zakończonej, w stosunku do Adolfa Hitlera, Heinricha Himmlera, Ericha von dem Bacha Zelewskiego - wobec śmierci sprawców.

2. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej naruszenie prawa międzynarodowego przez okupanta hitlerowskiego polegającego na pozbawieniu wolności w sierpniu 1943 roku ok. 40 cywilnych mieszkańców Sopotni Wielkiej (S 4.2002.Zn).

Śledztwo wszczęte 25 lutego 2002 roku w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej naruszenie prawa międzynarodowego przez okupanta hitlerowskiego polegającej na pozbawieniu wolności w sierpniu 1943 r. cywilnych mieszkańców Sopotni Wielkiej. Przesłuchano w ramach śledztwa 48 świadków oraz odnaleziono w archiwach niemieckich dokumenty. O świcie 09 sierpnia 1943 roku w Sopotni Wielkiej policja ochronna i żandarmeria powiatu żywieckiego aresztowała ponad 45 osób (39 mężczyzn i 6 kobiet). Akcja była poprzedzona prowokacją ze strony niemieckiej. Przesiedlony do Sopotni przez Niemców Michał H. już od wiosny 1942 roku prowadził agitację wśród miejscowej ludności, namawiając ją do wyrażenia gotowości podjęcia walki z okupantem i wpisania się na listę. Część z mieszkańców to uczyniła. Lista ta stała się dla Niemców podstawą do aresztowania umieszczonych na niej osób. Losów Michała H. dotychczas nie ustalono. Niemcy - żandarmeria powiatu żywieckiego, policja ochronna oraz czterech funkcjonariuszy grupy specjalnej Gestapo, łącznie 120 osób - przyjechali do wsi wczesnym rankiem sześcioma ciężarówkami. Korzystając z posiadanej listy, dokonywali rewizji w wyznaczonych domach, a następnie aresztowań. Aresztowanych początkowo przewieziono do więzienia w Mysłowicach, a następnie do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, gdzie część zginęła, a część została przewieziona do innych obozów w głąb Rzeszy. Większość z aresztowanych zginęła przed zakończeniem wojny. Rudolf D. i Franciszek Ch. jako organizatorzy ruchu oporu zostali aresztowani razem z mieszkańcami Sopotni i po brutalnym śledztwie na mocy wyroku Sądu Doraźnego w Katowicach straceni w publicznej egzekucji w Żabnicy 03 września 1943 roku. Ustalono również, iż aresztowania w Sopotni Wielkiej oraz egzekucja w Żabnicy były częścią akcji Gestapo prowadzonej wspólnie z żandarmerią i policją ochronną, zmierzającej do likwidacji podziemia na terenie powiatu żywieckiego. Przedmiot śledztwa poszerzono o egzekucję 11 osób w Kamesznicy 03 września 1943 roku. Szerokie represje objęły członków rodzin straconych w Żabnicy i Kamesznicy. Objęto je śledztwem w więzieniu w Mysłowicach, skąd trafiły do obozu w Oświęcimiu. Większość z nich zginęła. Śledztwo umorzono postanowieniem z 15 listopada 2004 roku., w którym częściowo ustalono tożsamość nieżyjących sprawców, a opisane wyżej zbrodnie poddano prawnie - karnej ocenie. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 15 listopada 2004 roku w stosunku do sprawców kierowniczych, podżegaczy i pomocników - wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończonej, w stosunku do Paula Salzgegera i Ruperta Rohanna - wobec śmierci sprawców, wobec pozostałych sprawców - wobec ich niewykrycia.

3. Śledztwo w sprawie - zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego przez funkcjonariuszy Rzeszy Niemieckiej w okresie od jesieni 1941 roku do maja 1945 roku, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności ze szczególnym udręczeniem około 30.000 osób cywilnych narodowości polskiej w obozach zwanych „Polenlagami”, czym działali na szkodę pokrzywdzonych, - zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego w okresie od 1942 roku do 1945 roku, a polegającej na zmuszaniu przemocą bliżej nieustalonej

liczby osób pozbawionych wolności w obozach typu „Polenlager”, do wykonywania prac przymusowych na terenach okupowanych oraz na terenie Rzeszy, czym działali na szkodę pokrzywdzonych (S 47.2002.Zn).

Śledztwo dotyczyło zbrodni wojennych, stanowiących zbrodnie przeciwko ludzkości popełnionych przez funkcjonariuszy Rzeszy Niemieckiej w okresie od jesieni 1941 roku do maja 1945 roku, polegających na: na bezprawnym pozbawieniu wolności ze szczególnym udręczeniem około 30.000 osób cywilnych narodowości polskiej w obozach zwanych „Polenlagrami” oraz na zmuszaniu przemocą bliżej nieustalonej liczby osób pozbawionych wolności w w/w obozach, do wykonywania prac przymusowych na terenach okupowanych oraz na terenie Rzeszy.

W toku śledztwa ustalono, iż że 22 obozy o tej nazwie zostały zorganizowane w 1942 roku na Śląsku, na terenie ówczesnej rejencji katowickiej i opolskiej. Obozy te spełniały istotną rolę w hitlerowskim systemie obozów i więzień na ziemiach polskich. Obok wysiedlonych całych rodzin w „Polenlagrach” więziono też osoby, które odmówiły podpisania niemieckiej listy narodowościowej, aresztowane w czasie akcji odwetowych za udział członków rodzin w ruchu oporu oraz samotne dzieci, których rodzice zostali aresztowani za działalność patriotyczną. Więźniowie zmuszani byli do wykonywania ciężkich prac fizycznych w okolicznych majątkach rolnych i zakładach przemysłowych. W „Polenlagrach” występowała duża śmiertelność, szczególnie wśród dzieci i osób starszych, spowodowana bardzo złymi warunkami sanitarnymi i panującym tam głodem. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 11 czerwca 2010 roku wobec osądzenia głównych sprawców przestępstw oraz niewykrycia pozostałych sprawców.

4. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennych będących zbrodniami przeciwko ludzkości stanowiących ludobójstwo popełnionych przez żołnierzy Wehrmachtu oraz członków Freikorpsu polegających na spowodowaniu we wrześniu 1939 roku w Katowicach pozbawienia życia przez zastrzelenie z motywów narodowościowych i politycznych popełnionych w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej następujących osób: W dniu 4 września 1939 roku w drodze egzekucji przez rozstrzelanie bez jakichkolwiek podstaw prawnych w podwórzu przy ul. Zamkowej: Józefa R., Nikodema R., Aleksandra Rz., Leona Ł., Ernesta O., Władysława P., Franciszka F., Edmunda B., Feliksa O., Konstantego W., w dniach od 4 września do 15 września 1939 roku w Katowicach: Wiesława M., Henryka K., Walentego P., Teodora Sz., Jana O., Edmunda T., Marte B., Władysława ., Karola R., Edmunda Sz., Karola K., Franciszka G., Wilhelma S., Jana A., Ernesta J., Engelberta S., Ryszarda H., Ignacego H., Adama P., Michała O., Hermana M., Juliusza K., Jerzego Z., Alojzego Cz., Stefana Z., Pawła P., Emanuela O., Romana C., Augusta K., Karola K. w pierwszej połowie września 1939 roku w lasach Panewnickich w drodze egzekucji przez rozstrzelanie: Kazimierza R., Izydora Sz., Józefa M., Emanuela O., Waltera U., Urbana H. (S 56.2003.Zn).

Śledztwo podjęte 3 października 2003 roku w sprawie zbrodni dokonanych przez Wehrmacht i Freikorps polegających na masowym rozstrzeliwaniu powstańców śląskich, harcerzy i patriotów polskich na terenie Katowic po dniu 1 września 1939 roku, zawieszone w 1973 roku. Uzasadnieniem dla podjęcia śledztwa były publikacje prasowe, które ukazały się w 2003 roku. dotyczące obrony we wrześniu 1939 roku Katowic, a w szczególności harcerzy, broniących wieży spadochronowej w Parku Kościuszki. Pomimo przesłuchania we wcześniej prowadzonym śledztwie 88 świadków, nie można na podstawie materiału dowodowego przedstawić pełnego opisu wydarzeń w Katowicach we wrześniu 1939 roku, W toku obecnie prowadzonego śledztwa prof. Ryszard Kaczmarek

przekazał kopię odnalezionego przez niego w 2003 roku w archiwum wojskowym we Freiburgu raportu gen. Ferdinanda Neulinga. Pomimo perspektywy zakończenia śledztwa postanowieniem o jego umorzeniu z powodu niewykrycia sprawców oraz śmierci sprawców kierowniczych (Brunona S, dowódcy specjalnej jednostki policyjnej Einsatzgruppe I przydzielonej prawoskrzydłowej 14 armii, i Udo von Woyrscha, dowódcy Einsatzgruppe do zadań specjalnych, powołanej do radykalnego stłumienia wybuchającego powstania Polaków na nowo zajętej części Górnego Śląska), niezbędne jest procesowe utrwalenie zeznań świadków, którzy dotychczas nie byli przesłuchani, a których liczne relacje spisali dziennikarze, zweryfikowanie listy poległych i zamordowanych. Zeznania świadków uzupełniają niemieckie dokumenty, a zwłaszcza wyżej wymieniony raport dowódcy wkraczających do miasta oddziałów Wehrmachtu, dotyczący m.in. obrony wieży spadochronowej w Parku Kościuszki, kończący się w tej części słowami: „... kilku ciężko rannych powstańców zostaje odniesionych, jednakże jeńców nie wzięto do niewoli”. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 12 lipca 2005 roku w stosunku do sprawców kierowniczych Heinricha Himmlera i Udo von Woyrscha – wobec ich śmierci, w stosunku do pozostałych sprawców wobec ich niewykrycia.

5. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej ludobójstwo popełnione przez funkcjonariuszy gestapo i policji bezpieczeństwa, polegające na spowodowaniu w dniach 28, 29 czerwca, 1, 3, 4 lipca, 13 sierpnia, 16 i 25 września 1940 roku na terenie miejscowości Olsztyn, Apolonka i Wygoda, woj. częstochowskie pozbawienia życia w drodze egzekucji przez rozstrzelanie bez jakichkolwiek podstaw prawnych ok. 90 Polaków w ramach tzw. „Akcji AB”, a nadto w ramach działalności tzw. sądu doraźnego komendanta Sipo i SD na dystrykt radomski, z motywów narodowościowych i politycznych w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i polityczne (S 42.2005.Zn).

Termin AB-Aktion pochodzi od słów *ausserordentliche Befriedungsaktion*, co w tłumaczeniu na język polski brzmi *nadzwyczajna akcja pacyfikacyjna*. Objęła ona swym zasięgiem całe terytorium Polski okupowane przez Niemców. Autorem tego terminu był generalny gubernator Hans Frank. Więźniowie ujęci w akcji AB mieli być mordowani na miejscu tj. z reguły w pobliżu miejsca uwięzienia. Mord wykonywany na więźniu miała poprzedzać procedura policyjnego sądu doraźnego, aby wywołać wrażenie, że jest to egzekucja wyroku. W Częstochowie akcja rozpoczęła się w nocy z 3 na 4 czerwca 1940 roku Aresztowania były prowadzone przez policję porządkową i funkcjonariuszy gestapo w oparciu o wcześniej przygotowane listy. Niektóre osoby już uprzednio były więzione przez Gestapo. Umieszczano je w więzieniu w Częstochowie. Aresztowania dotknęły środowisko inteligenckie oraz robotnicze w zakresie, w jakim ciążyły podejrzenia o przynależności do ruchu oporu. Wielu spośród aresztowanych było przesłuchiwanym w siedzibie gestapo w Częstochowie przy ul. Kilińskiego. W czasie przesłuchań funkcjonariusze gestapo znęcali się nad aresztowanymi, chcąc wymusić określonej treści wyjaśnienia. Więźniów po przywiezieniu na miejsce egzekucji rozdzielano na grupy po pięć osób. Rozebranych więźniów stawiano na krawędzi głębokiego rowu i strzelano do nich na rozkaz dowódcy plutonu, którym był kapitan B. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 29 maja 2006 roku wobec śmierci Bruno Streckenbacha, Fritza Lipharda Wilhelma Bluhma, Otto Burgera i von Doprowskiego, Wilhelma Hertleina, Waltera Dette, wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do Hansa Franka, w pozostałym zakresie wobec niewykrycia sprawców.

6. Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości i zbrodni wojenną popełnioną przez funkcjonariusza Komisariatu Zollgrenzschutzu w Dukli Karla Lubera polegającej na zabójstwie w okresie od 1941 roku do 1943 roku w Dukli woj. podkarpackiego kilkuset osób narodowości żydowskiej oraz jednego Polaka (S 44.2013.Zn).

Na podstawie zarządzenia nr 8/13 Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie z dnia 18.04.2013 roku przekazane zostały w dniu 08.05.2013 roku do tut. Komisji z Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie akta śledztwa w/w sprawie. Jak wynika z analizy materiałów śledztwa pierwotnie śledztwo było wszczęte przez prokuratora Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Rzeszowie, postanowieniem z dnia 10.06.1968 roku, a następnie zawieszone postanowieniem z dnia 28.11.1973 roku z uwagi na pobyt Karla Lubera. za granicą. W dniu 24 sierpnia 2011 roku postanowieniem prokuratora Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie śledztwo zostało podjęte, wobec usystematyzowania materiału dowodowego i konieczności wykonania dalszych czynności w tej sprawie, w postaci zebrania materiałów archiwalnych i ustalenia danych personalnych ofiar zbrodni. Postanowieniem z dnia 20 marca 2013 roku ponownie zawieszono śledztwo w w/w sprawie, z powodu sytuacji faktycznej, stanowiącej długotrwałą przeszkodę w kontynuowaniu postępowania, po czym postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2013 roku śledztwo podjęto. W toku dalszego śledztwa w tej sprawie po zapoznaniu się z materiałem dowodowym sprawy przesłuchano w charakterze świadka łącznie 10 osób mogących posiadać wiadomości w/w sprawie. Uzyskano protokoły przesłuchania w charakterze świadka łącznie 5 osób. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 06 maja 2014 roku wobec śmierci sprawcy przestępstwa oraz nie wykrycia pozostałych sprawców.

7. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości popełnionej w kwietniu i maju 1940 roku na terenie Rejencji Katowickiej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, policję bezpieczeństwa a polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności w ramach zorganizowanej akcji w celu wyniszczenia polskich elit, w szczególności działaczy politycznych, powstańców śląskich, działaczy organizacji społecznych, nauczycieli, lekarzy, sędziów, duchownych i umieszczeniu w ich w obozach koncentracyjnych. (S 88.2010.Zn).

Wszczęto śledztwo w dniu 3 września 2010 roku. W oparciu o pismo Zbigniewa, którego ojciec Marian G., nauczyciel w szkołach powiatu rybnickiego w kwietniu 1940 roku został aresztowany w miejscowości Straconka przez niemieckich żołnierzy wraz z innymi nauczycielami i księżmi, przewieziony do więzienia w Cieszynie, a następnie do obozu koncentracyjnego w Dachau oraz ekspertyzę historyka tut. Komisji w dniu 3 września br. wszczęto śledztwo w sprawie likwidacji polskiej inteligencji w utworzonej przez władzę okupacyjną Rejencji Katowickiej. Przesłuchany w charakterze świadka Zbigniew G. dołączył do akt listę aresztowanych w Straconce, jak również wykaz przygotowany w oparciu o dokumenty gromadzone przez Mariana G., zawierający ponad 100 nazwisk przedstawicieli inteligencji polskiej na Śląsku, głównie nauczycieli aresztowanych w dniach 23, 24 kwietnia 1940 roku i osadzonych w obozach koncentracyjnych. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 25 listopada 2014 roku w stosunku do części sprawców, sprawców kierowniczych, podlegaczy i pomocników wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego

samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, w stosunku do Emanuela Schäfera wobec śmierci sprawcy, w stosunku do pozostałych sprawców wobec ich niewykrycia.

8. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennych stanowiących zbrodnie przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwach w okresie od 5 czerwca 1942 roku do 23 października 1944 roku 6 obywateli polskich w Będzinie przez funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej z posterunku w Będzinie (S 8.2014.Zn).

Śledztwo wszczęto w dniu 2 kwietnia 1975 roku. Okręgowa Komisja Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach prowadziła pod sygn. OKKa/S.9/80 śledztwo w sprawie zbrodni wojennych stanowiących zbrodnie przeciwko ludzkości polegającej na zabójstwach w okresie od 05 czerwca 1942 roku do 23 października 1944 roku 6 obywateli polskich w Będzinie przez funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej z posterunku w Będzinie. Postępowanie w tej sprawie zostało zwieszane postanowieniem z dnia 29 kwietnia 1976 roku. W dniu 05 lutego 2014 roku śledztwo podjęto celem dalszego prowadzenia. W jego toku dokonano analizy zgromadzonego materiału dowodowego, co pozwoliło na uzyskanie dalszych dowodów, wszechstronne wyjaśnienie okoliczności sprawy i wydanie decyzji merytorycznej.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2014 roku wobec nie wykrycia sprawców zbrodni.

9. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego przez Eberharda Franke funkcjonariusza państwa niemieckiego pełniącego funkcję komendanta miasta Częstochowa, a polegającej na kierowaniu w okresie od 21 września do października 1942 roku w Częstochowie akcją likwidacji getta, w wyniku której zabito około 8000 osób oraz poddano nieludzkiemu traktowaniu około 4000 osób narodowości żydowskiej poprzez umieszczenie ich w obozie zagłady w Treblince (S 127.2009.Zn).

Śledztwo wszczęto w dniu 28 października 2009 roku. Śledztwo dotyczy zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego przez Eberharda Franke funkcjonariusza państwa niemieckiego pełniącego funkcję komendanta miasta Częstochowa oraz komendanta policji, a polegającej na kierowaniu w okresie od września do października 1942 roku w Częstochowie likwidacją getta w wyniku, której pozbawiono życia około 8000 osób oraz poddano nieludzkiemu traktowaniu około 4000 osób narodowości żydowskiej przez umieszczenie ich w obozach zagłady. Ustaleni i przesłuchani w sprawie świadkowie w swoich zeznaniach wskazują Paula Degenhardta. oraz podległych mu funkcjonariuszy jako sprawców przestępstw, których dopuścili się podczas prowadzonych akcji likwidacji getta polegających na fizycznym znęcaniu się, dotkliwym biciu i zabójstwach Żydów. Śledztwo jest w toku, trwają czynności w kierunku ustalenia osób bezpośrednio pokrzywdzonych oraz ich bliskich, a także bezpośrednich świadków opisanych przestępstw. Dokonywane są oględziny archiwalnych akt byłego Sądu Grodzkiego w Częstochowie z lat 1946-1949 w sprawach o uznanie za zmarłego. W aktach tych znajduje się szereg informacji o pokrzywdzonych, czyli o mieszkańcach Częstochowy żydowskiego pochodzenia, którzy w czasie II wojny światowej zostali zastrzeleni lub wywiezieni do obozów koncentracyjnych, głównie do Treblinki, czy też umieszczeni w obozie pracy „Hasag” na terenie Częstochowy. Znajdują się tam także informacje o masowych egzekucjach, odbywających się głównie na terenie cmentarza żydowskiego czy też o osobach, często całych rodzinach, ukrywających się w różnych schowkach, jak piwnice czy ziemianki. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 17 grudnia 2014 r. wobec stwierdzenia śmierci części sprawców oraz w stosunku do pozostałych sprawców – wobec ich niewykrycia.

10. Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej stanowiącej zbrodnię wojenną popełnionej we Lwowie w dniu 11 lipca 1944 roku przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, a polegającej na orzeczeniu w dniu 11 lipca

1944 roku kary śmierci wobec Marii G. i Wasyla N. a za udzielenie schronienia Żydom przez sędziów Sądu Specjalnego przy niemieckim sądzie we Lwowie sygn. 6 KLs. 27/44 (S 46.2013.Zn).

Na podstawie zarządzenia nr 8/13 Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2013 roku przekazane zostały w dniu 08 maja 2013 roku do tut. Komisji z Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie akta śledztwa w/w sprawie. Pierwotnie śledztwo w/w sprawie zostało zawieszone w dniu 05 września 1977 roku. Następnie zostało podjęte postanowieniem prokuratora Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie z dnia 20 września 2012 roku. Następnie śledztwo w w/w sprawie zawieszono w dniu 21 marca 2013 roku po czym podjęto postanowieniem prokuratora Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie z dnia 16 kwietnia 2013 roku. W toku tłumaczenie dalszego śledztwa w tej sprawie po zapoznaniu się z materiałem dowodowym sprawy uzyskano biegłego z języka niemieckiego na język polski uzyskanego do tej sprawy pisma z Centrali z Ludwigsburga z dnia 15 kwietnia 2013 roku oraz zwrócono się do OBUiAD Katowice o kwerendę materiałów dotyczących pokrzywdzonej Marii G. Poza tym na podstawie danych z bazy PESEL nie ustalono osób najbliższych dla Marii G. Uzyskano materiały w wyniku kwerendy archiwalnej dotyczące Marii G. W wyniku przetłumaczenia na język polski pisma do Centrali w Ludwigsburgu, zwrócono się do Centrali Placówki w Kraju Północna Nadrenia Westfalia przy Prokuraturze w Dortmundzie i uzyskano materiały dotyczące przeprowadzonego w Niemczech postępowania przeciwko funkcjonariuszom niemieckim -Friedricha Starcke, Ericha Beela, Emila Heepa, Heinricha Kórbera. Uzyskano tłumaczenie na język polski materiałów dotyczących przeprowadzonego w Niemczech postępowania przeciwko funkcjonariuszom niemieckim- Friedricha Starcke, Ericha Beela, Emila Heepa, Heinricha Kórbera. Jak wynika z informacji OBUiAD Katowice uzyskano w wyniku kwerendy materiały mające związek z w/w sprawą sygn. IPN BU 2448/870 - 872. W toku dalszego śledztwa należy przeprowadzić oględziny materiałów sygn. IPN BU 2448/870 - 872 oraz przystąpić do sporządzenia końcowej decyzji merytorycznej. Śledztwo umorzono dnia 17 grudnia 2014 r. wobec śmierci sprawców.

11. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej ludobójstwo, popełnionej w okresie od sierpnia 1941 roku do lutego 1944 roku w Stanisławowie przez niemieckich funkcjonariuszy policji porządkowej i bezpieczeństwa oraz policjantów ukraińskich, polegającej na pozbawieniu życia bez jakichkolwiek podstaw prawnych, z motywów narodowościowych i politycznych popełnionych w celu wyniszczenia grupy osób narodowości żydowskiej tj. kilkudziesięciu tysięcy osób (ok. 12 tysięcy) w tym Luisy G., Karola Z., Róży Z., Sulamit Z., Henryka R. oraz mężczyzny o nazwisku F. (S 72.2013.Zn).

Śledztwo wszczęto w dniu 10 października 2013 roku. Śledztwo wszczęto w oparciu o zeznania świadków złożone w ramach pomocy prawnej dla prokuratury w Dortmundzie prowadzonemu przeciwko Hansowi Krugerowi, relacje ocalałych Żydów składane w Żydowskim Instytucie Historycznym oraz akta sądów grodzkich w sprawach o uznanie za zmarłych żydowskich mieszkańców Stanisławowa. Z dotychczasowych ustaleń wynika, iż dnia 4 sierpnia 1941 roku, do siedziby gestapo przy ul. Bilińskiego w Stanisławowie zostali wezwani przedstawiciele inteligencji żydowskiej. Zgłosiło się około 1000 osób. Wszyscy zostali przewiezieni do lasu koło Uhrynowa i tam zamordowani. Następną akcja miała miejsce 12 października 1941 roku. Na miejscowy cmentarz żydowski spędzono około 12 tys. Żydów i wszystkich tam zamordowano. W 4 dni później, 16 października 1941 roku, gestapo zorganizowało trzecią podobną akcję i zamordowało około 8 tys.

pozostałych miejscowych Żydów, a także Żydów zwiezionych z różnych powiatów woj. stanisławowskiego. Ostateczna likwidacja getta w Stanisławowie nastąpiła w lutym 1943 roku. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 27 lutego 2015 r. w stosunku do sprawców kierowniczych, podżegaczy wobec ich śmierci, w stosunku do pozostałych sprawców wobec ich nie wykrycia.

12. Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskich stanowiących zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne popełnionych przez funkcjonariuszy niemieckich: Ludwiga von Daviera, Georga Weissa, Paula Stenzla, Gerharda Sachera, Oskara Backera i innych nieustalonych z imienia i nazwiska funkcjonariuszy gestapo od stycznia 1941 roku do lutego 1944 roku na terenie Krosna, Korczyny, Jasienicy Rosielnej, Krasnej, Dobieszyna, Turaszówki, Jedlicza i Brzozowa, a polegających na zabójstwie kilkuset osób narodowości żydowskiej i kilkudziesięciu narodowości polskiej i żydowskiej (S 40.2013.Zn).

Postanowieniem byłej Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Rzeszowie z dnia 02 stycznia 1968 roku, sygn. II Ds 1/68, wszczęto śledztwo w sprawie zabójstw dokonywanych w okresie okupacji na terenie Krosna i powiatu krośnieńskiego przez funkcjonariuszy Gestapo w Krośnie. Postanowieniem Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Rzeszowie z dnia 5 lutego 1976 roku śledztwo zostało zawieszone. W dniu 12 kwietnia 1976 roku materiały śledztwa zostały przekazane do Zentrale Stelle der Landesjustizverwaltungen w Ludwigsburgu, Niemcy. Postanowieniem Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie z dnia 29 sierpnia 2011 roku podjęto zawieszone śledztwo Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Rzeszowie i zarejestrowano pod sygn. S 107/11/Zn. Zarządzeniem nr 8/13 z dnia 18 kwietnia 2013 roku Dyrektor Głównej Komisji w Warszawie przekazał śledztwo o sygn. S 107/11/Zn do dalszego prowadzenia do Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2015 roku w stosunku do ustalonych sprawców, a to Gustawa Schmatzlera i Oskara Backera – wobec stwierdzenia, iż postępowania karne co do tych samych czynów tych osób zostały prawomocnie zakończone, w stosunku do części sprawców kierowniczych, podżegaczy i pomocników – wobec stwierdzenia ich śmierci, w stosunku do pozostałych sprawców – wobec ich niewykrycia, wobec funkcjonariusza gestapo Ludwiga von Daviera- wobec przedawnienia karalności.

13. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennych stanowiących zbrodnie przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwach poprzez rozstrzelanie w okresie od października 1939 r. do stycznia 1945 r. r. co najmniej 11 obywateli polskich we wsiach Panki, Stanki i Truskolas przez funkcjonariuszy niemieckiej żandarmerii z posterunku w Pankach. (S 59.2014.Zn).

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2014 podjęto zawieszone śledztwo przez byłą Okręgową Komisję Badania Zbrodni Hitlerowskich Katowicach sygn. S 4/76.

Okręgowa Komisja Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach prowadziła śledztwo pod sygn. OKKa 4/76 w sprawie zbrodni wojennych stanowiących zbrodnie przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwach poprzez rozstrzelanie w okresie od października 1939 roku do stycznia 1945 roku co najmniej 11 obywateli polskich we wsiach Panki, Stanki i Truskolas przez funkcjonariuszy niemieckiej żandarmerii z posterunku w Pankach. Postępowanie w tej sprawie zostało zawieszone postanowieniem z dnia 27 lutego 1978 roku i podjęte w dniu 19 sierpnia 2014 roku. W jego toku uzyskano z USC odpisy aktów zgonów pokrzywdzonych, ustalono fakt zgonów niektórych osób typowanych do przesłuchania, przesłuchano jako świadków 2 osoby i uzyskano tłumaczenia sporządzonego w języku niemieckim umorzenia postępowania 341 Js 31869/80. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 24 czerwca 2015 roku wobec stwierdzenia, iż wobec

sprawców kierowniczych zbrodni i współsprawców postępowanie karne, co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone oraz wobec sprawców bezpośrednich wobec śmierci sprawcy przestępstwa.

14. Śledztwo w sprawie zastrzelenia w 1942 lub 1943 roku w miejscowości Kamienica Polska pow. częstochowskiego Józefa W. oraz w dniu 12 września 1944 roku Aleksandra F. przez funkcjonariuszy policji niemieckiej (S 32.2014.Zn).
Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2014 roku podjęto uprzednio zawieszone śledztwo w tej sprawie. Poza tym zwrócono się do Oddziałowego Archiwum IPN w Katowicach o przeprowadzenie kwerendy w celu odnalezienia dokumentów dotyczących zastrzelenia w latach 1942-1944 w Kamienicy Polskiej – Bernarda W., Józefa Edwarda W., Aleksandra F., wykazu funkcjonariuszy posterunku Żandarmerii Niemieckiej w Kamienicy Polskiej oraz materiałów sprawy karnej prowadzonej po II wojnie światowej przeciwko funkcjonariuszowi posterunku Żandarmerii Niemieckiej o nazwisku Julic. Poza tym zwrócono się do USC w Kamienicy Polskiej o przesłanie aktów zgonu - Bernarda W., Józefa Edwarda W., Aleksandra F. . Uzyskano akty zgonu w/w osób, za wyjątkiem Bernarda W. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 29 lipca 2015 roku wobec niewykrycia sprawców.
15. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości polegającą na pozbawieniu życia przez zgilotynowanie w dniu 19 lutego 1943 roku w Katowicach Teofila K., Karola M., Pawła M., Henryka N., Ludwika W. w wyniku egzekucji wyroku wydanego przez Wyższy Sąd Krajowy w Katowicach (Oberlandesgericht Kattowitz) z motywów narodowościowych i politycznych popełnionej w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej (S 34.2011.Zn)
Śledztwo wszczęto w dniu 31 maja 2011 roku. Z ustaleń śledztwa wynika, iż w/w w dniu 30 listopada 1942 roku zostali skazani przez Wyższy Sąd Krajowy w Katowicach na karę śmierci, która została wykonana w dniu 19 lutego 1942 roku. Z BUiAD w Warszawie pozyskano wydruki dokumentów z ITS Arolsen. Wynika z nich, iż w/w w dniu 30 listopada 1942 roku zostali skazani na kary śmierci i utratę praw obywatelskich przez Wyższy Sąd Krajowy w Katowicach sygn. 2 0 Js 46/42 za zdradę główną. Nadprezydent Prowincji nie skorzystał z prawa łaski o którą wystąpiono w dniu 29 grudnia 1942 roku. Nie odnaleziono wyżej opisanego wyroku Środowiska narodowe skupione w przedwojennym Stronnictwie Narodowym utworzyły cieszyńskozaolziański ośrodek konspiracyjny, kierowany przez dr Pawła M. ps. „Borek” M. skupił się przede wszystkim na tworzeniu organizacji o charakterze wojskowym, która przybrała nazwę Tajna Organizacja Wojskowa (TOW). W czerwcu 1940 roku TOW został włączony do ZWZ, utworzono inspektorat cieszyński ZWZ, na którego czele, stanął Paweł M.. Jeszcze pod koniec 1939 roku K. podporządkował kierowane przez siebie P.S.Z TOW M.. Ustalono również, iż Wyższy Sąd Krajowy w Katowicach sygn. 2 O.Js. 375/42 po przeprowadzeniu rozprawy głównej w dniach 10, 11, i 13 listopada 1942 roku skazał za przygotowanie zdrady głównej na karę śmierci Franciszka K., Franciszka Cz., Franciszka Ć., Stanisława P., Emila D., Emanuel P. a Franciszka K. i Franciszek T. na kary siedmiu lat ciężkiego więzienia. Uzasadnienie wyroku zawiera szczegółowe informacje o oskarżonych, ich kontaktach i działalności w strukturach konspiracji. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 23 listopada 2015 roku wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych, wobec śmierci ustalonych sprawców, w pozostałym zakresie wobec niewykrycia sprawców.

16. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości polegającą na pozbawieniu życia przez zgilotynowanie w dniu 3 grudnia 1942 roku w Katowicach Joachima G., Jana M., Leona R. w wyniku egzekucji wyroku wydanego przez Wyższy Sąd Krajowy w Katowicach w lipcu 1942 roku z motywów narodowościowych i politycznych popełnionej w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej (S 29.2014.Zn).

Materiały postępowania zostały wyłączone z innego śledztwa dotyczącego zbrodni okupanta niemieckiego popełnionych na księżach. Zebrany w jego toku materiał dowodowy pozwalał jedynie na przyjęcie, iż ksiądz Jan Macha prowadzący działalność charytatywną wśród rodzin, których członkowie przebywali w hitlerowskich obozach lub ponieśli śmierć oraz współpracujący z nim Joachim G. i Leon R. zostali aresztowani przez gestapo i po brutalnym śledztwie skazani przez niemiecki sąd na kary śmierci, które zostały wykonane w katowickim więzieniu przez zgilotynowanie. W ramach kwerendy przeprowadzonej w Archiwum Federalnym Berlin Lichterfelde odnaleziono wyrok Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach z dnia 17 lipca 1942 r. skazujący w/w na kary śmierci za działalność w organizacji „Opieka Społeczna”. Odnaleziono również kilkanaście wyroków tego sądu skazujących członków „Opieki Społecznej” na wieloletnie pobyty w obozach o zaostrzonym rygorze. Wyroki pozwalają na ustalenie sprawców zbrodni niemieckich sędziów i prokuratorów.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 9 października 2015 roku wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych, wobec śmierci ustalonych sprawców, w pozostałym zakresie wobec niewykrycia sprawców.

17. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej polegającej na zabójstwie przez funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej w miejscowości Brenna pow. cieszyńskiego w lipcu 1944 roku Pawła M. i Józefa H. oraz zabójstwie we wrześniu i w październiku 1944 roku Zuzanny G., Emilii H., Pawła K., Pawła M., Karola, Józefa i Władysława S., Heleny H., Anny K. i Franciszka K. (S 62.2014.Zn).

Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2014 r. podjęto uprzednio zawieszone śledztwo w w/w sprawie przez Okręgową Komisję Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach. W toku śledztwa powołano biegłego tłumacza języka niemieckiego i przetłumaczono na język polski kopię decyzji Prokuratury w Dortmundzie o umorzeniu śledztwa w sprawie zabójstw Józefa H., Pawła M., Heleny H., Anny i Franciszka K.. Poza tym zwrócono się do Centrali w Ludwigsburgu o przesłanie kopii decyzji Prokuratury w Siegen wydanej w sprawie pozostałych pokrzywdzonych w/w sprawie i po jej uzyskaniu powołano biegłego tłumacza języka niemieckiego, celem jej przetłumaczenia na język polski.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 21 grudnia 2015 roku wobec niewykrycia sprawców.

18. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej ludobójstwo popełnione przez funkcjonariuszy gestapo, w tym szefa katowickiej placówki gestapo Rudolfa Mildnera, polegającej na spowodowaniu w okresie od 4 lipca 1942 roku do 2 września 1943 roku na terenie obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu pozbawienia życia w drodze egzekucji przez rozstrzelanie bez jakichkolwiek podstaw prawnych, a nadto w ramach działalności Sądu Doraźnego katowickiej placówki gestapo z motywów narodowościowych i politycznych popełnionych w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej co najmniej 2000 osób (S 151.2010.Zn).

Śledztwo wszczęto w dniu 17 grudnia 2010 roku. Od marca 1941 roku do września 1943 roku szefem katowickiego Gestapo był SS-Obersturmbannführer nadradca rządowy dr Rudolf Mildner. Przewodniczył on wszystkim posiedzeniom Standgerichtu, a odbywały się one na terenie bloku 11 KL Auschwitz. Pierwsze z nich odbyło się w dniu 2 lipca 1942 roku, a ostatnie 2 września 1943 roku w wyniku wydanych wyroków poniosło śmierć ok. 2000 osób. Orzeczenia sądu doraźnego gestapo choć miały formalne podstawy prawne wynikające z karnego ustawodawstwa III Rzeszy wydanego w okresie wojny, to ustawodawstwo to było nielegalne samo w sobie, co wynika z faktu bezprawności rozpoczętej przez Niemców wojny. W ramach śledztwa przesłuchano zstępnych pomordowanych osób.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 30 grudnia 2015 roku wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, wobec śmierci Rudolfa Mildnera w pozostałym zakresie wobec niewykrycia sprawców.

19. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej ludobójstwo popełnione przez funkcjonariuszy gestapo, w tym szefa katowickiej placówki gestapo Johannes Thümlera, polegającej na spowodowaniu w dniu 15 maja 1944 r. w Katowicach pozbawienia życia Zdzisława G. w drodze egzekucji przez powieszenie w ramach działalności tzw. sądu doraźnego katowickiej placówki gestapo z motywów narodowościowych i politycznych popełnionych w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej (S 74.2014.Zn).

Ustalono, iż egzekucja publiczna odbyła się w Sławkowie a razem ze Zdzisławem G. z więzienia w Mysłowicach przywieziono i powieszono Mieczysława Ch., Leona P., Stanisława Z. i Karola Ż. W kolejnych dniach z myśłowickiego więzienia przewieziono do KL Auschwitz ok 170, które w dniu 26 maja 1944 r. stanęły przed sądem doraźnym katowickiego gestapo, który odbył się na terenie bloku 11. Większość z nich została skazana na karę śmierci, która wykonano tego samego dnia na terenie Krematorium nr V w KL Auschwitz II-Birkenau.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 29 grudnia 2015 roku w stosunku do sprawców kierowniczych, podlegaczy i pomocników – wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone w pozostałym zakresie wobec nie wykrycia sprawców.

20. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennych stanowiących zbrodnie przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwach poprzez zastrzelenie w dniu 3 września 1939 r. co najmniej 9 obywateli polskich w Dźbowie i Ostrowach przez żołnierzy niemieckich (S 46.2015.Zn).

Śledztwo podjęte dnia 12 czerwca 2015 r. zawieszone postanowieniem z dnia 12 marca 1976 r. Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach o sygn. OKKa S. 28/76.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 08 grudnia 2015 roku wobec stwierdzenia, iż wobec sprawców kierowniczych zbrodni i współsprawców, postępowanie karne, co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone co do sprawców bezpośrednich wobec nie wykrycia sprawców.

21. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów podjętych w celu wykonania polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na pozbawieniu wolności na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem Ludwika P., przez sędziów Sądu Specjalnego w Katowicach i prokuratora występującego na rozprawie w dniu 8 października 1940 roku w Katowicach, a polegającej na skazaniu go na karę 3 lat pozbawienia wolności, w następstwie czego odbywał ją w więzieniach w Zweibruken i Mirowie (S 17.2015.Zn).

Śledztwo wszczęto dnia 28 maja 2015 roku. W toku postępowania z Archiwum Państwowego w Katowicach pozyskano wyrok Sądu Specjalnego w Katowicach w sprawie przeciwko Ludwikowi P.. Wyrok ten przetłumaczono z języka niemieckiego na język polski. Zwrócono się do Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Warszawie z wnioskiem o przeprowadzenie kwerendy sędziów niemieckich, którzy brali udział w wydaniu wyroku. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 30 maja 2016 roku wobec śmieci oraz niewykrycia sprawców.

22. Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości i zbrodnię wojenną, dokonaną z naruszeniem prawa międzynarodowego wobec ludności cywilnej obszaru okupowanego, w celu wyniszczenia grupy narodowościowej, popełnionej przez funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej w dniu 7 czerwca 1942 roku w Będzinie, polegającej na pozbawieniu życia przez zastrzelenie Zygmunta Z. (S 53.2014.Zn).

W śledztwie przeprowadzono kwerendę w Oddziałowym Biurze Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Katowicach w celu nadesłania materiałów dotyczących pokrzywdzonego jak również poszukiwania materiałów kartoteki zbrodniarzy nazistowskich oraz wszelkich innych materiałów archiwalnych dotyczących żandarmów niemieckich z Dąbrowy Górniczej mających związek z zastrzeleniem Zygmunta Z.. W toku dalszego postępowania ustalono żyjących członków najbliższej rodziny, a także przesłuchano ich w charakterze świadka, jak również ustalono żandarmów niemieckich zatrudnionych w czerwcu 1942 r. w Dąbrowie Górniczej. W związku z przeprowadzoną w Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach analizą zawieszonego postępowania oraz oględzinami akt nadzoru byłej Głównej Komisji o sygn. Sn 4/25/75, dokonano ponownej oceny zgromadzonego materiału dowodowego pod kątem potrzeby konwalidowania uchybień procesowych, w tym prawidłowego powiadomienia członków najbliższej rodziny pokrzywdzonego o ustaleniach śledztwa i zapadłych decyzjach procesowych.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2016 roku wobec niewykrycia bezpośrednich sprawców, w stosunku do pozostałych sprawców kierowniczych, podżegaczy i pomocników wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

23. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości w postaci poważnego prześladowania z powodu przynależności do polskiej grupy narodowej polegającej na zabójstwie przez powieszenie Kazimierza S. w dniu 31 grudnia 1943 w nieustalonym miejscu na podstawie wyroku Sądu Doraźnego katowickiej placówki gestapo stanowiącego jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki hitlerowskich Niemiec (S 24.2015.Zn).

Śledztwo wszczęto w dniu 14 maja 2015 roku. W toku śledztwa zwrócono się do Oddziałowego

Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Katowicach o przeprowadzenie kwerendy materiałów dotyczących aresztowania i zabójstwa Kazimierza S. . Ustalono i przesłuchano w charakterze świadka żyjące osoby najbliższe dla w/w pokrzywdzonego.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2016 roku co do sprawców kierowniczych czynu wobec prawomocnego zakończenia postępowania co do tego samego czynu tej samej osoby, co do sprawców bezpośrednich czynu wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

24. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości w postaci poważnego prześladowania Jana Studenta z powodu przynależności do polskiej grupy narodowościowej polegającej na pozbawieniu wolności Jana S. w okresie od 1939 do maja 1945 roku po aresztowaniu przez gestapo w więzieniu w Lublińcu oraz w obozie koncentracyjnym w Matthausen Güsen na podstawie wydanego wyroku z dnia 2 kwietnia 1940 roku przez niemiecki Trybunał Ludowy w Berlinie nr 11 J 487/39 za działalność antyniemiecką i zdradę kraju (S 82.2013.Zn).

Śledztwo wszczęto w dniu 24 stycznia 2014 roku. Śledztwo wszczęto w oparciu o materiały byłej OKBZH w Katowicach. W toku śledztwa ustalono osoby najbliższe dla pokrzywdzonego Jana S., uzyskano z Oddziałowego Biura Udostępniania i Archiwizacji Dokumentów w Katowicach uwierzytelnione kserokopie materiałów archiwalnych dotyczących pokrzywdzonego Jana S.. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 01 kwietnia 2016 roku w stosunku do sprawców kierowniczych, podżegaczy i pomocników – wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończonej, wobec śmierci sprawców oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców.

25. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnioną z motywów narodowościowych i politycznych polegającej na naruszeniu prawa międzynarodowego i stanowiącą jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy poprzez zatrzymanie w Zagórzcu w dniu 4 sierpnia 1940 roku Aleksandra W. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego a następnie dokonanie jego egzekucji w marcu 1942 r. w obozie koncentracyjnym w Flossenburgu co stanowiło działanie na szkodę interesu prywatnego (S 35.2015.Zn).

Śledztwo wszczęto w dniu 18 sierpnia 2015 roku. W sprawie przesłuchano 3 świadków, ujawniono akta Sądu Grodzkiego w Sosnowcu o sygn. ZG 202/48 w sprawie uznania za zmarłego Aleksandra W., z których wynika, że został on zatrzymany za kolportaż ulotek a następnie stracony w obozie koncentracyjnym w Flossenburgu oraz uzyskano informacje pozwalające na precyzyjne ustalenie losów Aleksandra W.. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 29 marca 2016 roku co do sprawców kierowniczych czynu wobec prawomocnego zakończenia postępowania co do tego samego czynu tej samej osoby, oraz wobec niewykrycia sprawców bezpośrednich sprawców przestępstwa.

26. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego, przez przedstawicieli państwa niemieckiego - funkcjonariuszy Gestapo z placówki Gestapo w Cieszynie, polegającej na zabójstwie w dniu 24 lutego 1940 roku w Ustroniu Maksymiliana B., co stanowiło jeden z powtarzających się zamachów skierowanych przeciwko grupie ludności, podjętych w celu wykonania polityki państwa niemieckiego (S 80.2015.Zn).

Postanowieniem z dnia 29 października 2015 roku podjęto zawieszone śledztwo byłej Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach sygn. S 2/76, wszczęte w dniu 12 stycznia 1976 roku. W toku postępowania do Oddziałowego Archiwum IPN w Katowicach zwrócono się z wnioskiem o przeprowadzenie kwerendy archiwalnej dotyczącej zastrzelonego Maksymiliana B. a także Hildy F. i jej małoletniego syna Michała F. oraz Sali W. (siostr i siostrzeńca pokrzywdzonego), którzy zostali pozbawieni wolności przez funkcjonariuszy niemieckich w dniu dokonania zabójstwa pokrzywdzonego. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 14 lipca 2016 roku wobec stwierdzenia, iż wobec sprawców kierowniczych zbrodni, postępowanie karne, co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone oraz wobec niewykrycia sprawców.

27. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnioną z motywów narodowościowych i politycznych polegającej na naruszeniu prawa międzynarodowego i stanowiącą jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy polegająca na pozbawieniu wolności na okres powyżej 7 dni poprzez zatrzymanie w Sosnowcu w marcu 1940 r. Stefana M. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego a następnie jego skierowania do niemieckiego obozu karnego w Braunschweig (S 1.2016.Zn).

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2016 roku. W toku śledztwa uzyskano dane z Międzynarodowej Służby Poszukiwawczej ITS oraz pisemną informację Zbigniewa M. o braku wiedzy na temat okoliczności uwięzienia jego ojca. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 05 lipca 2016 roku co do sprawców kierowniczych czynu wobec prawomocnego zakończenia postępowania co do tego samego czynu tej samej osoby oraz wobec niewykrycia sprawców bezpośrednich przestępstwa.

28. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnioną z motywów narodowościowych i politycznych polegającej na naruszeniu prawa międzynarodowego i stanowiącą jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy poprzez zatrzymanie w Sosnowcu w 1940 r. Maksymiliana G. przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego a następnie jego zabójstwa w dniu 10 maja 1944 roku. na terenie niemieckiego obozu pracy Kirchmüser (S 2.2016.Zn).

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2016 roku. W toku śledztwa zwrócono się do osób ustalonych jako potencjalni krewni pokrzywdzonego o nadesłanie informacji czy posiadają jakąkolwiek wiedzę o okolicznościach jego śmierci i czy są w stanie złożyć zeznanie na ten temat. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 11 lipca 2016 roku co do sprawców kierowniczych czynu wobec prawomocnego zakończenia postępowania co do tego samego czynu tej samej osoby oraz co do sprawców bezpośrednich czynu wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

29. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennych stanowiących zbrodnie przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwach w dniu 03 września 1939 roku co najmniej 8 obywateli polskich na terenie miejscowości Kobiór przez żołnierzy niemieckich (S 37.2016.Zn).

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2016 roku podjęto zawieszone śledztwo byłej Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach sygn. S 5/73.

W toku śledztwa zlecono Specjaliście historykowi tutejszej Komisji sprawdzenie czy istnieją w archiwach materiały bądź publikacje dotyczące tożsamości jednostki Wehrmachtu dokonującej

zajęcia tej miejscowości. Przesłuchano również jednego świadka. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 22 czerwca 2016 roku wobec stwierdzenia, iż wobec sprawców kierowniczych zbrodni i współsprawców, postępowanie karne, co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone oraz co do sprawców bezpośrednich wobec nie wykrycia sprawców przestępstwa.

30. Śledztwo w sprawie - naruszającej prawo międzynarodowe wobec ludności cywilnej na obszarze okupowanym, objętym działaniami zbrojnymi - zbrodni nazistowskiej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnioną z motywów narodowościowych i politycznych, w celu wyniszczenia grupy narodowościowej, polegającą na pozbawieniu życia przez zastrzelenie Zygmunta S., cywilnego obywatela polskiego, dokonanej w dniu 10 listopada 1943 roku w Zakrzewiu pow. Blachownia przez żołnierzy Jagdkommando Walenczów (S 93.2015.Zn).

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2015 roku podjęto zawieszone śledztwo byłej Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach sygn. S 24/75. W sprawie przeprowadzono kompleksowe kwerendy zasobów archiwalnych Archiwum IPN w Warszawie oraz Oddziałowego Archiwum IPN w Katowicach. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 30 listopada 2016 roku wobec niewykrycia bezpośrednich sprawców przestępstwa, w stosunku do pozostałych sprawców kierowniczych, podżegaczy i pomocników wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

31. Śledztwo w sprawie rozstrzelania przez żołnierzy Wehrmachtu 11 Polaków w Siewierzu, w dniu 04 września 1939 r., przy przyjęciu, że jest to zbrodnia wojenna i zbrodnia przeciwko ludzkości (S 94.2015.Zn).

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku podjęto zawieszone śledztwo byłej Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach sygn. S 1/71. W toku śledztwa przeprowadzono kwerendę materiałów archiwalnych i ustalono żyjących krewnych osób poszkodowanych. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 28 października 2016 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

32. Śledztwo w sprawie powieszenia 11 Polaków, a to: Józefa W., Stefana Cz., Jana S., Tadeusza Z., Czesława K., Władysława P., Stanisława W., Stanisława B., Jana J., Stanisława F. i Romana W., w Strzemieszycach, powiat Będzin, w dniu 19 listopada 1943 r., przy przyjęciu, że jest to zbrodnia wojenna i zbrodnia przeciwko ludzkości (S 95.2015.Zn).

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 roku podjęto zawieszone śledztwo byłej Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach sygn. S 1/72. W toku śledztwa przeprowadzono kwerendę materiałów archiwalnych oraz ustalono żyjących krewnych osób poszkodowanych. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 28 października 2016 roku wobec śmierci Johanna Thummlera, odnośnie pozostałych sprawców wobec ich niewykrycia.

33. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennych stanowiących zbrodnię przeciwko ludzkości, polegającej na

zabójstwach poprzez zastrzelenie w okresie 5-7 września 1939 roku co najmniej 6 obywateli polskich w Lędzinach przez żołnierzy niemieckich (S 62.2016.Zn).

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2016 roku prokurator podjął zawieszone śledztwo byłej Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach o sygn. S 4/80 wszczęte dnia 06 marca 1980 roku. W toku śledztwa na podstawie zeznań świadków ustalono, że Lędziny zostały zajęte przez oddziały Wehrmachtu w dniu 03 września 1939 r. Dopiero dnia 05 września 1939 roku mieszkańców miejscowości zgromadzono w jednym miejscu i zatrzymano spośród nich 6 mężczyzn, których nazwiska zostały wycytane z listy przez niemieckiego oficera. Zostali załadowani na samochód ciężarowy i wywiezieni w kierunku Brzezinki. Ich zastrzelone zwłoki ujawniono w dniu 07 września 1939 roku w dwóch różnych lokalizacjach w pobliżu Lędzin i Brzezinki. Przesłuchani świadkowie podali, że sprawcami byli członkowie Freikorps lub „jednostki zabezpieczającej tyły”; podawano również różne opisy ich umundurowania wskazujące bądź na SS bądź na Wehrmacht. W śledztwie załączono do akt tłumaczenie postanowienia o umorzeniu Prokuratury w Bremen o sygnaturze 20 UJs 1/81, z którego wynika, iż najbardziej prawdopodobnymi sprawcami mordu byli członkowie „EinsatzGruppe” dowodzonej od 03 września 1939 roku przez generała SS U do von Woyrscha a złożonej z batalionów policji porządkowej i specjalnego oddziału policji bezpieczeństwa, jednakże zgromadzony materiał dowodowy z uwagi na brak w nim meldunków „EinsatzGruppe” wcześniejszych niż z dnia 06 września 1939 roku i zaprzeczenia przesłuchanych żyjących byłych jej członków (w tym von Woyrscha) nie dał jednoznacznej możliwości wskazania ich jako sprawców.

Na podstawie informacji z bazy danych ustalono zgon typowanych do przesłuchania Stanisława Sz., Wojciecha M., Alojzego K., Marii P., Heleny D., Pawła D., Augustyny K. i brak danych na temat Alojzego P. i Józefa J.; Skierowano zapytania do Franciszka P., Joachima Ch., Haliny Ch., Anny M., Marii Ś., Alojzego M., Jana M., Krystyny P., Urszuli K., Pawła S., Doroty K., Czesława K., Haliny G., Haliny B., Bogusława P., Jana D., Lidii Ś., Urszuli M., Piotra D. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 03 listopada 2016 roku wobec stwierdzenia, iż w odniesieniu do sprawców kierowniczych zbrodni i współsprawców, postępowanie karne, co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, co do sprawców bezpośrednich wobec nie wykrycia sprawców przestępstwa.

34. Śledztwo w sprawie przeciwko szefowi Gestapo w Cieszynie E. Eberlee, z którego polecenia zostało rozstrzelanych przez funkcjonariuszy podległej mu placówki 81 Polaków, Czechów i Żydów na cmentarzu żydowskim przy ul. Hażlaskiej w Cieszynie, w okresie od 1944 do 01 maja 1945 roku, przy przyjęciu, że są to zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości (S 13.2015.Zn).

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2015 roku podjęto zawieszone śledztwo. W toku śledztwa prowadzono czynności zmierzające do ustalenia osób pokrzywdzonych. Przeprowadzono również kwerendy materiałów archiwalnych.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 02 grudnia 2016 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

35. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnioną z motywów narodowościowych i politycznych polegającej na naruszeniu prawa międzynarodowego i stanowiącą jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy polegającej na zabójstwach poprzez zastrzelenie w dniach 4 lutego - 9 marca 1945 roku co najmniej 7 obywateli polskich w Bielsku i Białej

Krakowskiej przez funkcjonariuszy niemieckich (S 64.2016.Zn).

Śledztwo wszczęto dnia 12 października 2016 roku . W trakcie śledztwa przesłuchano jako świadka pokrzywdzoną - córkę Marii P. zamordowanej przez funkcjonariuszy nieustalonej formacji nazistowskiej w dniu 9 lutego 1945 r. w Białej Krakowskiej. Ponadto od historyka tut. Komisji uzyskano zestawienie dotyczące tożsamości jednostek niemieckich działających w rejonie popełnienia przestępstw. Przeprowadzono kwerendy materiałów archiwalnych.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 12 grudnia 2016 roku wobec stwierdzenia, iż w stosunku do sprawców kierowniczych zbrodni i współsprawców, postępowanie karne, co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, co do sprawców bezpośrednich wobec nie wykrycia sprawców przestępstwa.

36. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennych stanowiących zbrodnie przeciwko ludzkości, polegającej na zabójstwach w okresie od marca 1943 r. do grudnia 1944 r. co najmniej 48 obywateli polskich na terenie powiatu myszkowskiego przez funkcjonariuszy niemieckich (S 74.2015.Zn).

Postanowieniem z dnia 19 października 2015 r. prokurator podjął zawieszone w dniu 19 stycznia 1999 r. śledztwo byłej Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach o sygn. Ds. 56/66. W toku śledztwa dokonano tłumaczenia postanowienia o umorzeniu wydanego przez Prokuraturę w Würzburgu, załączono kopie akt IPN Ka 562/345 i IPN Ka 562/346 oraz zwrócono się pisemnie do osób ustalonych na podstawie bazy PESEL-NET, czy mają informacje uzasadniające ich przesłuchanie jako świadków.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 27 stycznia 2017 roku wobec stwierdzenia, iż w stosunku do sprawców kierowniczych zbrodni i współsprawców, postępowanie karne, co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone oraz co do sprawców bezpośrednich wobec ich śmierci oraz wobec ich niewykrycia.

37. Śledztwo w sprawie przestępstw popełnionych przez funkcjonariuszy niemieckich stanowiących załogę Zastępczego Więzienia Policyjnego w Mysłowicach oraz funkcjonariuszy Gestapo i Państwowej Policji Kryminalnej (S 61.2010.Zn).

Śledztwo podjęte z zawieszenia postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2010 roku. Śledztwo dotyczyło przestępstw popełnionych funkcjonariuszy niemieckich stanowiących załogę Zastępczego Więzienia Policyjnego w Mysłowicach. W toku postępowania, w oparciu o zeznania bezpośrednich świadków oraz ujawnioną dokumentację ustalono, iż funkcjonariusze niemieccy dokonali zabójstw około Przeprowadzono oględziny z udziałem tłumacza języka niemieckiego; akt archiwalnych sporządzonych w języku niemieckim zawierających akty zgonu, dokumentację transportu oraz inne dokumenty byłych więźniów Zastępczego Więzienia Policyjnego w Mysłowicach.

Przesłuchano żyjących jeszcze więźniów lub ich następców prawnych. Przeprowadzono oględziny akt byłych Sądów Grodzkich, dotyczących uznania za zmarłego osób, które przechodziły przez więzienie oraz innych materiałów dotyczących funkcjonowania w/w więzienia lub spraw, w których pojawiają się informacje o więźniach lub zdarzeniach związanych z zastępczym więzieniem policyjnym w Mysłowicach. Przesłuchiowano pokrzywdzonych lub ich następców prawnych z listy małoletnich więźniów Więzienia Zastępczego w Mysłowicach. Poza tym przeprowadzono oględziny materiałów źródłowych

w/w więzienia lub akt o uznaniu za zmarłego pokrzywdzonych osób. Przesłuchano w charakterze świadka – pokrzywdzonego osób uwięzionych lub ich następców prawnych z „wykazu dzieci i małoletnich więzionych w Polizei Ersatz Gefaengnis w Mysłowicach”. Poza tym przeprowadzono oględziny materiałów archiwalnych w/w więzienia, wcześniej uzyskanych przez GKBZH.

Śledztwo umorzono dnia 28 kwietnia 2017 roku wobec śmierci sprawców oraz niewykrycia sprawców.

38. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów podjętych w celu wykonania polityki Niemiec Hitlerowskich, popełnionej przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na dokonaniu zabójstwa w lutym 1945 roku w Rybniku Jana G. i Antoniego D. (S 65.2016.Zn).

Śledztwo wszczęto dnia 14 października 2016 roku. W toku postępowania przeprowadzono kwerendę dotyczącą funkcjonariuszy rybnickiego Gestapo, a także dotyczącą egzekucji wykonanej na więźniach Gestapo w Rybniku w lutym 1945 roku. Ponadto zwrócono się do Muzeum w Rybniku z zapytaniem o materiały archiwalne dotyczące pokrzywdzonych lub faktów dotyczących egzekucji.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 06 kwietnia 2017 roku wobec niewykrycia sprawców.

39. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów podjętych w celu wykonania polityki Niemiec Hitlerowskich, popełnionej przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na dokonaniu zabójstwa przez wykonanie w dniu 8 listopada 1943 roku w Katowicach wyroku Sądu Specjalnego w Katowicach z dnia 8 października 1943, uprzednio pozbawionego wolności na czas przekraczający 7 dni Feliksa T. (S 57.2016.Zn).

Śledztwo wszczęto dnia 30 września 2016 roku. W toku postępowania pozyskano Wyrok Sądu Specjalnego w Katowicach skazujący pokrzywdzonego i inne osoby na karę śmierci. Zlecono tłumaczenie przedmiotowego wyroku na język polski. Skierowano wniosek do Archiwum IPN z zapytaniem o dane sędziów orzekających w toku tego postępowania.

Śledztwo umorzono dnia 21 listopada 2017 roku wobec stwierdzenia, iż wobec sprawców kierowniczych zbrodni, postępowanie karne, co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, wobec śmierci sprawców przestępstwa oraz wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

40. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wykonania polityki III Rzeszy, popełnionej przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na zabójstwie w dniu 7 lutego 1942 roku w Kołomyi Tadeusza Dz. i około stu innych nieustalonych z nazwiska osób. (S 99.2016.Zn).

Śledztwo wszczęto dnia 01 lutego 2017 roku. W toku postępowania zwrócono się z wnioskiem o międzynarodową pomoc prawną do Prokuratury Obwodu Lwowskiego na Ukrainie o przesłuchanie

ustalonego w czasie śledztwa krewnego. Wniosek został zrealizowany w kwietniu 2017 r.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 23 stycznia 2018 roku w stosunku do sprawców kierowniczych, podżegaczy i pomocników - wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, wobec śmierci Fritza Katzmanna w pozostałym zakresie wobec niewykrycia sprawców.

41. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy niemieckiej, popełnionej z motywów narodowościowych i politycznych oraz w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej, przez funkcjonariuszy niemieckiej Tajnej Policji Państwowej Gestapo z placówki w Katowicach, w sierpniu 1944 r. w Dąbrowie Górniczej, polegającej na zabójstwie przez powieszenie obywateli narodowości polskiej : Wacława S., Franciszka O., Wiktora M., Antoniego S. i Stanisława P., co miało związek z ich działalnością w ruchu oporu oraz miało być represją za rzekome zabójstwa i napady rabunkowe (S 11.2017.Zn).

Śledztwo wszczęto dnia 13 lutego 2017 roku. W toku postępowania trwały poszukiwania krewnych osób pokrzywdzonych. Przeprowadzono kwerendę materiałów archiwalnych.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 05 grudnia 2017 roku wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu i tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, wobec śmierci sprawcy przestępstwa Johannes Thummlera oraz odnośnie pozostałych sprawców wobec ich niewykrycia.

42. Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości i zbrodnią wojenną, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów, podjętych w celu wykonania polityki III Rzeszy, dokonanej z naruszeniem prawa międzynarodowego wobec ludności cywilnej obszaru okupowanego, w celu wyniszczenia polskiej grupy narodowościowej, przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego - funkcjonariuszy żandarmerii posterunku we Wręcycy, polegającej na pozbawieniu życia przez zastrzelenie w dniu 25 grudnia 1944 r. w Bieżeńcu gm. Węglowice powiat częstochowski, obywatela polskiego Jana K. (S 14.2017.Zn).

Śledztwo wszczęto dnia 24 kwietnia 2017 roku. W toku postępowania przeprowadzono kwerendę akt postępowania Sądu Grodzkiego w Kłobucku o sygn. akt Zg 33/49 w sprawie o uznanie za zmarłego Jana K. W oparciu o przeprowadzoną analizę akt Zg 33/49 ustalono, że Jan K. - syn Jana i Franciszki z K., ur.10 października 1908 roku w Długim Kącie, robotnik, w czasie wojny zamieszkiwał w Bieżeńcu gm. Węglowice, powiat częstochowski. W dniu 25 grudnia 1944 r. został zabrany z domu przez funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej i w niedalekiej odległości od domu rozstrzelany. Przeprowadzono kwerendę materiałów archiwalnych uzyskanych z Oddziałowego Archiwum IPN jak również z Archiwum Państwowego w Katowicach.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 18 stycznia 2018 roku wobec Friedricha Wunscha i Richarda Gobel wobec ich śmierci, w stosunku do pozostałych sprawców kierowniczych, podżegaczy i pomocników wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

43. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego a to funkcjonariuszy niemieckich z nieustalonego oddziału żandarmerii polegającej na zabójstwach w nieustalonym miejscu i czasie 72 umyślowo chorych obywateli polskich zatrzymanych w Zawierciu w dniu 28 maja 1943 r. i 78 umyślowo chorych obywateli polskich zatrzymanych w Blachowni w dniu 26 czerwca 1943 r. o nieustalonych nazwiskach co stanowiło jeden z powtarzających się zamachów skierowanych przeciwko grupie ludności, podjętych w celu wykonania polityki państwa niemieckiego (S 64.2017.Zn).
- Postanowieniem z dnia 09 sierpnia 2017 r. podjęto zawieszone śledztwo b. OKBZH Katowice sygn. S 18/78. W toku postępowania przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną w Archiwum Wojewódzkiego Szpitala Neuropsychiatrycznego im. dr. Emila Cyrana w Lublińcu. W trakcie kwerendy pozyskano kopie ksiąg i kartotek pacjentów, oraz wybranych akt osobowych pensjonariuszy szpitala.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 20 lutego 2018 roku wobec stwierdzenia, iż wobec sprawców kierowniczych zbrodni i współsprawców, postępowanie karne, co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, co do sprawców bezpośrednich wobec ich nie wykrycia.

44. Śledztwo w sprawie brodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej udział w masowym zamachu skierowanym przeciwko Polakom w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo, w tym szefa katowickiej placówki gestapo Johannes Tümmmlera, jako członków sądu doraźnego katowickiej placówki gestapo, polegającej na orzeczeniu kary śmierci i pozbawienia życia w dniu 26 października 1943 r. w Mostach koło Jabłonkowa w drodze egzekucji przez powieszenie Bolesława W., Wawrzyńca S., Władysława O., Antoniego D., Karola S., Bolesława K., Izraela W., Izraela T., Izraela N., Gersona S. (S 49.2017.Zn).

Śledztwo wszczęto dnia 19 czerwca 2017 roku. Śledztwo zostało wszczęte w oparciu materiały postępowania sprawdzającego zainicjowanego artykułem Józefa Mazurka, zamieszczonym w „Poglądach” nr 9 /1967, Ruch oporu i martyrologia Polaków na Zaolziu. Wynikało z niego, iż lekarz Bolesław W/w, ur. 18 kwietnia 1912 r. w Pawłowicach k. Katowic, zam. w Jabłonkowie, szef sanitarny Okręgu Śląskiego AK na Zaolziu aresztowany został 08 czerwca 1943 r. a razem z nim Jan S. oraz Anna S.. Więziony był w Oświęcimiu i Mysłowicach w czerwcu 1943 roku. Dnia 25 czerwca 1943 r. gestapowcy aresztowali kolejnych 30 osób z Jabłonkowa. W toku śledztwa ustalono między innymi, iż Bolesław W. i powieszeni z nim mężczyźni narodowości polskiej działali w ZWZ Inspektorat Rybnicki. Bolesław W. został aresztowany w dniu 08 czerwca 1943 r. razem z żoną Heleną, jej siostrą Anną S. z mężem Janem S. Antoni D. ur. 21 stycznia 1915 r. w Poznaniu z wykształcenia był nauczycielem. Domicela D. ur. 01 maja 1907 r. w Szerokiej była kierownikiem szkoły podstawowej. W czasie okupacji niemieckiej oboje mieszkali w Szerokiej, Antoni Dyba były oficerem w podziemiu okręgu rybnickiego. Domicela D. prowadziła tajne nauczanie dla dzieci. Zostali aresztowani przez gestapo w domu i osadzeni w obozie w Mysłowicach. Stamtąd Domicela D. została zabrana do obozu Auschwitz, a Antoni D. w dniu 26 października 1943 r. został rozstrzelany w Mostach k/Jabłonkowa. Bolesław K., ur. w 1921 r., syn Zalmana i Fajgel, brat Józefa Ariela K. - lidera młodzieżowej organizacji Hanoar Hacijoni Oddział w Sosnowcu, jednego z przywódców żydowskiego ruchu oporu w tym mieście podczas okupacji niemieckiej. Bolesław K. był aktywnym uczestnikiem żydowskiego podziemia, który zajmował się m.in.

akcją wyrabiania dokumentów „aryjskich”.

Śledztwo umorzono dnia 14 maja 2018 roku wobec śmierci oraz niewykrycia sprawców.

45. Śledztwo w sprawie zastrzelenia w okresie od 3 maja 1944 r. do grudnia 1944 r. przez żandarmerii niemieckich z Posterunków Żandarmerii w Siewierzu i Mierzęcicach - Feliksa M., Wiktora J., Stanisława O., Władysława B., Edmunda B. i jeńca radzieckiego o nieustalonym nazwisku, przy przyjęciu, że jest to zbrodnia wojenna i zbrodnia przeciwko ludzkości (S 98.2017.Zn).

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2017 roku podjęto zawieszone śledztwo b. OKBZH w Katowicach o sygn. S 2/80. W trakcie śledztwa podejmowano próby ustalenia krewnych osób pokrzywdzonych. Przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Śledztwo umorzono dnia 14 czerwca 2018 roku wobec niewykrycia sprawców przestępstwa oraz wobec stwierdzenia, że postępowanie co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

46. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy niemieckiej, popełnionej z motywów narodowościowych i politycznych w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej, polegającej na skazaniu na karę śmierci Alberta M., Brygidy M., Jana Ch. i Konrada Sz. na kary pobytu w obozie karnym, wyrokiem Sądu Specjalnego (Sondergericht) w Katowicach z dnia 17 sierpnia 1944 r., sygn. Sg 13.K.Ls.62/44 za nielegalny ubój mięsa (S 92.2017.Zn).

Śledztwo wszczęto dnia 30 listopada 2017 roku. W toku śledztwa zwrócono się do Archiwum IPN w Warszawie o nadesłanie materiałów archiwalnych. Przeprowadzono szczegółową kwerendę archiwalną.

Śledztwo zostało umorzone dnia 22 października 2018 roku wobec śmierci oraz niewykrycia sprawców przestępstwa.

47. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącą jeden z powtarzających się zamachów podjętych w celu wykonania polityki Niemiec Hitlerowskich, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego, przez przedstawicieli państwa niemieckiego, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na dokonaniu zabójstwa przez zastrzelenie w dniu 8 sierpnia 1943 roku w Kamycach powiat Będzin Franciszka W., oraz zbrodni polegającej na dokonaniu zabójstwa przez zastrzelenie w dniu 30 października 1943 roku w Dobieszowicach powiat Będzin dwóch jeńców rosyjskich (S 19.2018.Zn).

Postanowieniem z dnia 12 marca 2018 roku podjęto zawieszone śledztwo b. OKBZH w Katowicach o sygn. S 26/76. W trakcie śledztwa przeprowadzono kwerendę archiwalną w Oddziałowym Archiwum IPN w Katowicach, w Archiwum IPN w Warszawie a także w Archiwum Państwowym w Katowicach. Dokonano tłumaczenia z języka niemieckiego dwóch meldunków Żandarmerii niemieckiej. Pierwszy z nich z dnia 09 sierpnia 1943 roku dotyczył zabójstwa Franciszka W. Drugi meldunek z października 1943 roku dotyczył zabójstwa dwóch jeńców rosyjskich. Do akt sprawy dołączono kserokopie z kartoteki osobowej zbrodniarzy hitlerowskich dot. Wiktora Piechy, żandarma niemieckiego z posterunku w Bobrownikach.

Śledztwo umorzono dnia 18 października 2018 roku wobec stwierdzenia, iż w odniesieniu do sprawców kierowniczych zbrodni postępowanie karne, co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone oraz wobec śmierci i niewykrycia sprawców przestępstwa.

48. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i katowickiej placówki gestapo oraz sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach, dokonujących zatrzymania, aresztowania i skazania, w następstwie czego pozbawiono wolności Zygmunta B., Józefa D., Andrzeja Ś., Zygmunta S., Czesława B., Józefa G. w okresie od 22 marca 1944 r. do maja 1945 r. w Mysłowicach i innych miejscach na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem (S 13.2018.Zn).

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 27 marca 2018 roku. Podstawą do wszczęcia śledztwa w tej sprawie były kopie wyroków niemieckiego sądu skazujących członków Związku Orła Białego pozyskanych przez historyka tut. Komisji w wyniku kwerendy przeprowadzonej w Archiwum Federalnym Berlin Lichterfelde. Zygmunt B., Józef D., Andrzej Ś., Zygmunt S., Czesław B., Józef G. byli członkami organizacji Związku Orła Białego działającego na terenie Będzina, Sosnowca, Czeladzi i Dąbrowy Górniczej w okresie od października 1939 r. do marca 1941 r. Brutalne śledztwo prowadzone przez funkcjonariuszy gestapo w policyjnym więzieniu zastępczym w Mysłowicach, nie złamało pokrzywdzonych, konsekwentnie zaprzeczających przynależności do organizacji, co spowodowało, iż sąd skazał ich na kilkuletnie kary więzienia. Sąd przyjął, że chociaż nie udało się udowodnić, iż posiadali wiarygodne informacje o działalności ZOB o charakterze zdrady głównej, to jednak z rozmów z jej innymi członkami, ich tajemniczego zachowania się oraz napomnienia, by nie mówić osobom trzecim o treści rozmów, musieli wywnioskować, że chodzi o zabronioną, założoną przez Polaków organizację podziemną, skierowaną przeciwko niemieckości a przez to tym samym odpowiednią, by szkodzić interesowi Rzeszy Niemieckiej. Jako Polacy byli zobowiązani do tego, by o czasie poinformować władze niemieckie o swojej wiedzy o organizacji podziemnej. Czesław B. zmarł jeszcze przed rozprawą w wieku 28 lat. W trakcie śledztwa przeprowadzono szczegółową kwerendę archiwalną. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 21 września 2018 roku wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone wobec śmierci prawników wydających wyrok oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców.

49. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów podjętych w celu wykonania polityki Niemiec Hitlerowskich, popełnionej przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na pozbawieniu wolności na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem, w toku postępowania zakończonego wyrokiem Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach po rozprawie jaka odbyła się w dniach 9 stycznia i 2 lutego 1942 roku o sygn. Sg. (19) 2 0 Js 59/41 (36/41), skazującym na kary pozbawienia wolności Andrzeja W. w wymiarze 6 lat ciężkiego więzienia i Stefana W. w wymiarze 4 lat ciężkiego więzienia (S 52.2018.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte dnia 01 października 2018 r. W toku postępowania przetłumaczono z języka niemieckiego na język polski wyrok Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach wydany po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 09 stycznia i 02 lutego 1942 r.

Na tej podstawie ustalono, że sąd ten, orzekający w składzie sędziowie: Wolff, Roedrer i Wedde przy udziale prokuratora Webera skazał Andrzeja W. i Stefana W. odpowiednio na karę 6 i 4 lat ciężkiego więzienia za zdradę główną.

Ponadto w oparciu o akt zgonu wystawiony przez Urząd Stanu Cywilnego w Bayreuth ustalono, że Gerard Wedde zmarł 14 lipca 1996 roku. Na podstawie uzyskanych materiałów archiwalnych z Federalnego Archiwum w Berlinie ustalono daty urodzenia pozostałych osób zaangażowanych w wydanie wyroku w sprawie przeciwko Andrzejowi W. i Stefanowi W.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 10 grudnia 2018 roku wobec stwierdzenia, iż wobec sprawców kierowniczych zbrodni, postępowanie karne, co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

50. Śledztwo w sprawie zastrzelenia przez przedstawicieli niemieckiej III Rzeszy w lutym 1944 r. w Konarach, gmina Kłomnice, powiat częstochowski, czterech mężczyzn i jednej kobiety narodowości żydowskiej, przy przyjęciu, że jest to zbrodnia wojenna i zbrodnia przeciwko ludzkości, stanowiąca jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy niemieckiej, popełniona z motywów narodowościowych i politycznych oraz w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej (S 70.2018.Zn).

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2018 r. podjęto zawieszone śledztwo b. Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Łodzi sygn. Ds 473/67. W sprawie przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2019 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

51. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącą jeden z powtarzających się zamachów podjętych w celu wykonania polityki Niemiec Hitlerowskich, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego, przez przedstawicieli państwa niemieckiego, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na dokonaniu zabójstwa przez zastrzelenie, w dniu 16 czerwca 1944 roku w Błojcu, stanowiącym część wsi Grabowa w powiecie zawierciańskim; Jana K., Franciszka K., Jana L., Józefa J., Stefana Ż., Franciszka W., Władysława W., Jana J., Kazimierza J. i Jadwigi M. (S 72.2018.Zn).

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2018 r. podjęto zawieszone śledztwo b. Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach sygn. S 12/80.

W śledztwie prowadzona została kwerenda archiwalna odnośnie opisanego wyżej zdarzenia.

Przetłumaczono z języka niemieckiego na język polski meldunek żandarmerii niemieckiej w sprawie wymiany ognia pomiędzy partyzantami a funkcjonariuszami niemieckimi, a także przetłumaczono z języka niemieckiego na polski postanowienia Prokuratury przy Sądzie Krajowym w Aurich między innymi zabójstw 10 osób na terenie Błojca. Z treści postanowienia wynika iż, tamtejsze śledztwo nie pozwoliło na ustalenie tożsamości sprawców, dlatego zostało umorzone.

Śledztwo zostało umorzone dnia 30 sierpnia 2019 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa oraz stwierdzenia, iż wobec sprawców bezpośrednich zbrodni postępowanie karne co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

52. Śledztwo w sprawie zastrzelenia przez funkcjonariuszy Posterunku Żandarmerii w Wojkowicach Kościelnych Tadeusza L. w dniu 14 czerwca 1943 r. w Warężynie oraz czterech Żydów w dniu 09 września 1943 r. w Podwarpiu, przy przyjęciu, że są to zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, stanowiące jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy niemieckiej, popełnione z motywów narodowościowych i politycznych oraz w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej (S 36.2019.Zn).

Postanowieniem z dnia 15 maja 2019 r. podjęto zawieszone śledztwo b. Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach o sygnaturze S 1/77 Wz 5.2019.

W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Jednocześnie, powołano biegłego tłumacza, celem przetłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku niemieckim.

Śledztwo zostało umorzone dnia 30 sierpnia 2019 r. wobec śmierci sprawców przestępstwa.

53. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiących jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy Niemieckiej, popełnionych z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy tego państwa, w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej, polegającej na zastrzeleniu w dniu 01 października 1943 r. w Sosnowcu obywateli polskich, braci Bolesława i Zenona S. (S 20.2019.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 13 maja 2019 r. W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 06 listopada 2019 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

54. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów podjętych w celu wykonania polityki państwa niemieckiego, popełnionej przez jego funkcjonariuszy, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na dokonaniu zabójstwa w dniu 6 września 1943 roku w Strzemieszycach Małych Władysława H. (S 37.2019.Zn) Śledztwo zostało wszczęte dnia 18 lipca 2019 r. Podstawą do wszczęcia było pismo Leszka H., z którego wynika, że jego wuj Władysław H. został zastrzelony podczas II wojny światowej przez funkcjonariuszy SS w dniu 6 września 1943 roku w Strzemieszycach Małych. W związku z tym przesłuchano zawiadamiającego o przestępstwie Leszka H., który zeznał, że Władysław H. był bratem jego ojca. Kiedy został zamordowany miał około 35 lat. Wujek podczas wojny był zatrudniony w parowozowni w Strzemieszycach, ale unikał pracy i miał prawdopodobnie związki z partyzantką Armii Krajowej. W dniu 6 września 1944 roku Władysław H. ukrywał się przed władzami niemieckimi w stodole u sąsiadów, ale został tam odnaleziony przez funkcjonariuszy SS, którzy wyciągnęli go ze stodoły i poprowadzili w kierunku Strzemieszyc Górnych ulicą Ceglana, gdzie został zastrzelony. W toku śledztwa przeprowadzona została obszerna kwerenda archiwalna. Śledztwo umorzono dnia 14 października 2019 r. wobec stwierdzenia, iż wobec sprawców kierowniczych zbrodni postępowanie karne co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone oraz co do sprawców bezpośrednich wobec ich nie wykrycia.

55. Śledztwo w sprawie w sprawie zastrzelenia przez funkcjonariuszy niemieckiej III Rzeszy, w tym funkcjonariuszy Gestapo, Żandarmerii i Policji, około 14 Polaków w dniu 7 września 1943 r. w Strzemieszycach, a to Bronisławy H. i jej dwóch synów Henryka H. i Jerzego H., małżonków Teofila K. i Stanisławy K., Henryka K., Romana K. i jego żony oraz ich dzieci Lucyny K., Stanisława K. i Zofii K., Józefa S., Anny S., Stefana W. i Szczepana W., przy przyjęciu, że są to zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, stanowiące jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy niemieckiej, popełnione z motywów narodowościowych i politycznych oraz w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej. (S 66.2019.Zn).

Postanowieniem z dnia 08 października 2019 r. podjęto zawieszone śledztwo b. OKBZH w Katowicach o sygn. S 13/80 (Wz 1.2018). W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Przetłumaczono również szereg dokumentów w języku niemieckim. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 26 lutego 2020 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa oraz wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

56. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez prokuratorów i sędziów Trybunału Ludowego w Berlinie polegającej na orzeczeniu w dniu 5 sierpnia 1940 r. kary śmierci wobec Wilhelma P., Franciszka R. i Walentego Cz. w następstwie, czego pozbawiono ich życia w drodze egzekucji w dniu 6 listopada 1940 r. przez zgilotynowanie. (S 24.2019.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 26 czerwca 2019 r. Z zeznań prawnika, który złożył zawiadomienie o popełnieniu zbrodni wynika, iż Wilhelm P. urodzony i zamieszkały w Radzionkowie, powstaniec śląski, został aresztowany w kwietniu 1939 r. na granicy polsko-niemieckiej Radzionków-Bytom. Dnia 5 sierpnia 1940 r. Trybunał Ludowy w Berlinie skazał go na karę śmierci. Wyrok został wykonany w więzieniu w Berlinie w dniu 6 listopada 1940 r. Razem z Wilhelmem P. zostali skazani na karę śmierci Walenty Cz. z Radzionkowa i Franciszek R. z Bytomia. Po zapoznaniu się z treścią pozyskanego uzasadnienia wyroku Trybunału Ludowego ustalono między innymi, iż Wilhelm P., Walenty Cz. i Franciszek R. wykonywali zadania wywiadowcze dla kapitana Franciszka K. oficera wywiadu, kierownika ekspozytury IV w Katowicach. Poznali go za pośrednictwem S. z Radzionkowa. W uzasadnieniu pojawiła się również informacja, iż zaprzyjaźniony z Wilhelmem P. od młodości Wiktor W. z Radzionkowa został skazany przez Trybunał Ludowy w Berlinie na karę 5 lat. Trwa kwerenda w Archiwum Federalnym w Berlinie, celem odnalezienia w/w wyroku.

Śledztwo zostało umorzone dnia 4 maja 2020 r. wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone oraz wobec śmierci sprawców.

57. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej ludobójstwo stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo, w tym szefa katowickiej placówki gestapo szefa katowickiej „Staatspolizeistelle”, SS-

Obersturmbannführera dra Emanuela Schaefera oraz szefa Sipo SD Heydrich, polegającej na spowodowaniu w dniu 22 listopada 1940 r. w Oświęcimiu pozbawienia życia w drodze egzekucji przez rozstrzelanie 40 mężczyzn pozbawionych uprzednio wolności w więzieniu w Sosnowcu. (S 49.2019.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2019 r. Prawnik Tomasza J. z Łodygowic zwrócił się do tut. Komisji z prośbą o wyjaśnienie okoliczności jego śmierci. Wstępnie ustalono, iż w dniu 22 listopada 1940 r. w KL Auschwitz odbyła się pierwsza egzekucja 40 mężczyzn wybranych przez Reichsführera SS Himmlera z czterech list przekazanych mu przez Staatspolizeistelle w Katowicach. Pismo z wytypowanymi nazwiskami w grupach I, II, III, IV podpisał szef Sipo SD Heydrich. Byli to: Paweł B., Alojzy B., Józef B., Michał D., Piotr G., Adam G., Ryszard G., Bruno G., Karol H., Tomasz J., Antoni J., Franciszek K. Teodor K., Władysław K., Jan K., Michał K., Anton K., Maciej K., Edmund Józef M., Ignacy M., Jan M., Piotr M., Ludwik O., Józef O., Władysław P., Józef P., Franciszek P., Antoni P., Piotr P. Stanisław R., Feliks R., Jan S., Władysław S., Aleksander S., Franciszek Sz., Sz., Rudolf Jan Ś., Bolesław W. Anton W., Leopold Z.. W pozyskanych z Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau dokumentach jako podstawy przeprowadzenia egzekucji przez rozstrzelanie podano czyny kryminalne popełnione przez ofiary, co budzi uzasadnione wątpliwości. Podjęto próbę ustalenia krewnych ofiar zbrodni, co jednak w większości przypadków zakończyło się niepowodzeniem. Przeprowadzone przesłuchania wskazują na to, iż wskazanie przeszłości kryminalnej ofiar jest kłamstwem. Piotr G. mieszkał z żoną i dwójką dzieci w Dąbrowie Górniczej. Był pracownikiem fizycznym w Hucie Bankowej w Dąbrowie Górniczej. Został zatrzymany w czasie łapanki, kiedy szedł do pracy. Tomasz J. był kowalem i rymarzem, miał własną wyposażoną kuźnię w Radziechowach. Po jego aresztowaniu spalono dom i kuźnię a jego żonę i dzieci przesiedlono.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 25 maja 2020 r. wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, wobec śmierci Heinricha Himmlera, Reinharda Heydricha, Emanuela Schäfera oraz pozostałych sprawców, członków plutonu egzekucyjnego oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców.

58. Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości i zbrodnię wojenną, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów, podjętych w celu wykonania polityki III Rzeszy, dokonanej z naruszeniem prawa międzynarodowego wobec ludności cywilnej obszaru okupowanego, w celu wyniszczenia polskiej i żydowskiej grupy narodowościowej, popełnionej przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego – funkcjonariuszy posterunku żandarmerii z posterunku byłego powiatu będzińskiego, polegającej na pozbawieniu życia przez zastrzelanie w okresie od 29 sierpnia 1942 r. do 08 marca 1943 r. w Gródkowie, Tąbkowicach, Gołąszy Górnej, Łosieniu, Strzemieszycach, Gołonogu, Lagiszy, Grodźcu, we wsi Łęka – 10 obywateli polskich; tj. Stanisława A., Edwarda A., Czesława B., Romana D., Stanisława K., Tadeusza L., Ludwika L., Józefa P., Alfreda S., Tadeusza T. oraz 2 obywateli narodowości żydowskiej - Berka K. i Jumy K. . (S 65.2019.Zn).

Postanowieniem z dnia 07 października 2019 r. podjęto zawieszone śledztwo b. OKBZH w Katowicach o sygn. S 14/76 (Wz 7.2017). W toku śledztwa przetłumaczono na język polski dokumenty sporządzone w języku niemieckim. Podjęto działania zmierzające do ustalenia żyjących członków najbliższych rodzin pokrzywdzonych, oraz przesłuchano ich w charakterze świadków. Równocześnie przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną oraz uzyskano odpisy zupełne aktów zgonu pokrzywdzonych Edwarda A. i Stanisława A.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 28 maja 2020 r. wobec śmierci sprawców, wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

59. Śledztwo w sprawie zastrzelenia przez funkcjonariuszy niemieckiej Żandarmerii w dniu 6 października 1943 r. w Kostkowicach Jana P., Stanisława Ś., Ignacego K. i nieustalonego mężczyzny narodowości żydowskiej, przy przyjęciu, że są to zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, stanowiące jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy niemieckiej, popełnione z motywów narodowościowych i politycznych oraz w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej. (S 72.2019.Zn).

Postanowieniem z dnia 28 października 2019 r. podjęto zawieszone śledztwo b. OKBZH w Katowicach o sygn. S 21/77 (Wz 17.2019). Przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Podjęto próbę poszukiwania żyjących krewnych osób pokrzywdzonych. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 27 marca 2020 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

60. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnioną z motywów narodowościowych i politycznych polegającej na naruszeniu prawa międzynarodowego i stanowiącą jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy skierowanych przeciwko grupie ludności przez przedstawicieli państwa niemieckiego a to funkcjonariuszy Gestapo będącej zabójstwem poprzez rozstrzelanie w dniu 31 października 1944 r. w Katowicach na terenie Huty Baildon (tzw. „Świńska Górka”) Emila S. (S 12.2020.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte w dniu 11 maja 2020 r. W toku śledztwa przesłuchano w charakterze świadka córkę pokrzywdzonego. Przeprowadzono również obszerną kwerendę archiwalną. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 07 lipca 2020 r. wobec stwierdzenia, iż wobec sprawców kierowniczych zbrodni postępowanie karne co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, wobec śmierci sprawców przestępstwa oraz wobec ich niewykrycia.

61. Śledztwo w sprawie zastrzelenia Józefa P. w dniu 21 stycznia 1945 r. w Dąbrowie Górniczej, przy przyjęciu, że jest to zbrodnia wojenna i zbrodnia przeciwko ludzkości, stanowiąca jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy niemieckiej, popełniona z motywów narodowościowych i politycznych oraz w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej (S 13.2020.Zn).

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2020 r. podjęto zawieszone śledztwo b. OKBZH w Katowicach o sygn. S 33/77 (Wz 15.2019). W toku śledztwa przeprowadzona została obszerna kwerenda materiałów archiwalnych. Śledztwo umorzono w dniu 12 sierpnia 2020 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

62. Śledztwo w sprawie rozstrzelania 28 listopada 1944 r. w Pawonkowie Rocha K., Józefa G. i Rudolfa G. przy przyjęciu, że jest to zbrodnia wojenna i zbrodnia przeciwko ludzkości, stanowiąca jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy niemieckiej, popełniona z motywów narodowościowych i politycznych oraz w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej. (S 22.2020.Zn).

Postanowieniem z dnia 26 marca 2020 r. wszczęto zawieszone śledztwo b. Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach sygn. S 43/77(Wz 10.2019). W toku śledztwa poszukiwano materiałów archiwalnych. Przeprowadzona została obszerna kwerenda archiwalna. Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2020 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

63. Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości i zbrodnię wojenną, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów, podjętych w celu wykonania polityki III Rzeszy, dokonanej z naruszeniem prawa międzynarodowego wobec ludności cywilnej obszaru okupowanego, w celu wyniszczenia polskiej grupy narodowościowej, popełnionej przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego – funkcjonariuszy posterunku żandarmerii placówki w Świętej Annie, polegającej na pozbawieniu życia przez zastrzelenie w dniu 11 września 1943 r. we wsi Dąbrowa Zielona powiat Radomsko 6 obywateli polskich: Stanisława G., Ignacego W., Mieczysława W. i Henryka W. oraz w dniu 09 października 1943 r. we wsi Dąbrowa Zielona powiat Radomsko Stanisława Z. i Mariana G. (S 50.2020.Zn).

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2020 r. podjęto zawieszone śledztwo b. Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Łodzi sygn. akt Ds 337/67 (Wz 4.2018) W trakcie śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 14 grudnia 2020 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

64. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i katowickiej placówki gestapo, prokuratora oraz sędziów nieustalonego sądu, dokonujących zatrzymania, aresztowania i skazania, w następstwie czego pozbawiono wolności Bonifacego B. w okresie od 8 listopada 1939 r. do 30 kwietnia 1940 r. w Katowicach, Brzegu i Strzelcach Opolskich na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem (S 52.2020.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 15 lipca 2020 r.

W toku śledztwa ustalono, iż Bonifacy B. ur. 25 maja 1879 r. w Kobiernie, mieszkaniec Żor pow. Rybnik, aptekarz, uczestnik Powstań Śląskich, działacz Plebiscytowy, Poseł na sejm II RP, w listopadzie 1939 r. został aresztowany w Żorach przez gestapo. Przebywał w więzieniu w Katowicach, Brzegu i Strzelcach Opolskich gdzie zmarł 3 kwietnia 1940 r. Było prowadzone p-ko niemu postępowanie przed niemieckim sądem. Bonifacy B. figuruje w Specjalnej Księdze Gończej dla Polski. Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 14 stycznia 2021 r. wobec śmierci oraz niewykrycia sprawców przestępstwa.

65. Śledztwo w zbrodni wojennych, będących zbrodniami przeciwko ludzkości, stanowiących jeden z powtarzających się zamachów, podjętych w celu wykonania polityki państwa niemieckiego, popełnionej przez jego funkcjonariuszy z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na pozbawieniu wolności na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem i poddaniu okrutnemu i niehumanitarnemu traktowaniu Stefana W., Janiny W., Zbigniewa W. i Danuty N. - W., w okresie od października

1941 roku do stycznia 1945 roku poprzez uwięzienie ich w Więzieniu w Częstochowie oraz w obozach koncentracyjnych w Ravensbruck, Majdanku i Oświęcimiu (S 59.2020.Zn).

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2020 r. wyłączono materiały z akt S 28.2020.Zk. W ramach śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 28 stycznia 2021 r. wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

66. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości popełnionej w kwietniu i maju 1940 r. na terenie rejencji katowickiej przez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, w szczególności przez funkcjonariuszy policji, z motywów narodowościowych i politycznych, w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej, a polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności w ramach zorganizowanej akcji w celu wyniszczenia polskich elit około kilku tysięcy osób, nie mniej niż 1139, w szczególności działaczy politycznych, powstańców śląskich, działaczy organizacji społecznych, nauczycieli, sędziów, księży katolickich i umieszczeniu w ich w obozach koncentracyjnych w Dachau, Mauthausen-Gusen i innych, gdzie zostali poddani okrutnemu i nieludzkiemu traktowaniu (S 51.2018.Zn).

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2018 r. podjęto umorzone śledztwo S 88.2010.Zn. Konieczność kontynuowania zakończonego wcześniej postępowania w tej sprawie wynika z nowych ustaleń, zgodnie, z którymi istnieje możliwość ustalenia imiennej listy aresztowanych w ramach „Intelligenzaktion”. W pięciu transportach zostali oni wysłani do KL Dachau. Transport z dnia 09 kwietnia 1940 r. liczył 69 osób, transport z dnia 14 kwietnia 1940 r. - 874 osoby, transport z dnia 28 kwietnia 1940 r. - 762 osoby, transport z dnia 05 maja 1940 r. 735 osób, transport z dnia 26 maja 1940 r. - 726 osób. Łącznie ok. 3166 osób. Na obecnym etapie postępowania ustalono również, że w ramach „Intelligenzaktion” pozbawiono wolności 72 kobiety i umieszczono w KL Ravensbrück.

W toku śledztwa przeprowadzono obszerne kwerendy archiwalne i internetowe zmierzające do ustalenia okoliczności aresztowania i losów ofiar tej zbrodni. Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 28 lipca 2021 r. wobec śmierci oraz wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

67. Śledztwo w sprawie zastrzelenia dnia 11 kwietnia 1945 r. w Istebnej pow. Cieszyn dwóch Polaków Jana B. i Jerzego U., przy przyjęciu, iż przestępstwo stanowi zbrodnię wojenną będącą zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów podjętych w celu wykonania polityki III Rzeszy, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego, wobec ludności cywilnej obszaru okupowanego, w celu wyniszczenia polskiej grupy narodowościowej, przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, polegającej na dokonaniu zabójstwa poprzez zastrzelenie w dniu 11 kwietnia 1945 r. w Istebnej pow. Cieszyn Jana B. i Jerzego U. (S 7.2021.Zn).

Śledztwo zostało podjęte z zawieszenia postanowieniem z dnia 20 stycznia 2021 r. Była Główna Komisja Badania Zbrodni Hitlerowskich w Polsce pod sygn. S 7/76 w dniu 4 lutego 1976 r. wszczęła śledztwo w sprawie zastrzelenia dnia 11 kwietnia 1945 r. w Istebnej pow. Cieszyn dwóch Polaków Jana B. i Jerzego U. Śledztwo w tej sprawie zostało wszczęte w oparciu o przesłuchania Alojzego K. z dnia 08 stycznia 1971 r., protokołów przesłuchania świadków Anny K. i Michała S. z dnia 23 listopada 1975 r., protokołu przesłuchania świadka Heleny H. z dnia 24 listopada 1976 r. oraz aktów zgonów Jana B. i Jerzego U. przesłanych przez USC w Istebnej. Po przesłuchaniu świadków w

dniu 12 kwietnia 1976 r. postępowanie zawieszono do czasu wykrycia i ujęcia sprawców zbrodni. Z uzasadnienia postanowienia wynikało, iż w dniu 11 kwietnia 1945 r. wojsko niemieckie przeprowadziło obławę, na terenie Istebnej, w czasie której zastrzelono Jana B. i Jerzego U. i zatrzymano 12 osób, które w dniu 13 kwietnia 1945 r. zastrzelono na cmentarzu w Jabłonkowie. Śledztwo w sprawie zbrodni w Jabłonkowie prowadziła Czechosłowacka Komisja Rządowa dla Ścigania Nazistowskich Zbrodniarzy Wojennych. W toku śledztwa uzupełniono materiał dowodowy o kserokopie protokołów przesłuchań świadków, przesłuchanych na wniosek Czechosłowackiej Komisji Rządowej. Z Archiwum Narodowego w Pradze pozyskano kserokopie dochodzenia prowadzonego w Czechosłowacji sygn. Č434/68 w sprawie zbrodni w Jabłonkowie. Z odezwy wynika, iż członkowie jednostki Frontaufklärungsgruppe zajmując się likwidacją oddziałów partyzanckich w Istebnej aresztowali 26 Polaków. Więźniów umieszczono w więzieniu w Jabłonkowie, a w dniu 13 kwietnia 1945 r. 12 z nich zastrzelono na cmentarzu żydowskim w Jabłonkowie. Byli to Jan J. ur. 20 czerwca 1922 r., Antoni J. ur. 03 lipca 1893 r., Stanisław J. ur. 30 grudnia 1923 r., Ferdynand K. ur. 12 kwietnia 1888 r., Józef K. ur. 16 maja 1918 r., Paweł B. ur. 29 stycznia 1921 r., Paweł M. ur. 29 października 1910 r., Jadwiga S. ur. 05 lutego 1910 r., Ewa W. ur. 24 września 1901 r., Jadwiga W. ur. 27 lutego 1888 r., Franciszek W. ur. 20 stycznia 1915 r., wszyscy urodzeni w Istebnej oraz Zuzanna Cz. ur. 26 listopada 1921 r. w Jaworzynce. Pozostałe osoby wywieziono do Czeskiego Cieszyna do siedziby gestapo i losy tych osób są nieznane. Z analizy protokołów przesłuchań wynika, iż osobami wywiezionymi do więzienia gestapo w Cieszynie byli: Karol Ś., jego ojciec Rudolf, dr. R. i jego syn Julian R., Maria W., Rudolf W., Maria S., Emil R., Jan R. Podjęto próbę ustalenia bliższych danych osób pozbawionych wolności oraz zstępnych osób zamordowanych. Przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2021 r. wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, wobec śmierci oraz wobec nieustalenia pozostałych sprawców przestępstwa.

68. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącą jeden z powtarzających się zamachów podjętych w celu wykonania polityki Niemiec Hitlerowskich, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego, przez przedstawicieli państwa niemieckiego, z powodu przynależności do określonej grupy narodowościowej, polegającej na przywłaszczeniu przez okupantów niemieckich mienia w postaci karczmy własności Józefa P. położonej w Wilamowicach w nieustalonej dacie w czasie II Wojny Światowej w związku z odmową podpisania przez niego volkslisty (S 28.2021.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 24 marca 2021 r. W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Oględzinom poddano także akta Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej o sygn. II Ns 654/04 dotyczące nieruchomości stanowiącej przedmiot przestępstwa.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2021 r. wobec stwierdzenia iż, wobec sprawców kierowniczych zbrodni postępowanie karne co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone oraz wobec niewykrycia sprawców przestępstwa.

69. Śledztwo w sprawie: 1) zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden

z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i gestapo polegającej na pozbawieniu wolności w okresie od września 1939 r. do grudnia 1939 r. w Bielsku, Cieszynie, Skrochowicach Antoniego H., Gustawa M. oraz od września 1939 r. do grudnia 1939 r. w Chorzowie, Katowicach, Skrochowicach między innymi: Jana B., Jana G., Karola B., Wiktora S., Aleksandra W. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem, 2) w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i gestapo polegającej na pozbawieniu wolności Michała Ż. w okresie od września 1939 r. do 16 października 1939 r. w Bielsku, Skrochowicach na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem i spowodowaniu ciężkiego uszczerbku na jego zdrowiu poprzez pobicie go w wyniku czego zmarł, 3) w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i gestapo polegającej na pozbawieniu wolności Aleksandra W. w okresie od września 1939 r. do 16 października 1939 r. w Chorzowie, Skrochowicach na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem i spowodowaniu ciężkiego uszczerbku na jego zdrowiu poprzez pobicie go w wyniku czego zmarł, 4) zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej udział w masowym zamachu skierowanym przeciwko Polakom, w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i bielskiej placówki gestapo w tym Kurta Mullera prowadzących przesłuchania w okresie od dnia 7 lipca 1941 r. w Bielsku gdzie stosowano wobec Stanisława G. przemoc celem uzyskania przyznania się do udziału w ruchu oporu, 5) zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej udział w masowym zamachu skierowanym przeciwko Polakom, w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i bielskiej placówki gestapo w tym Kurta Mullera prowadzących przesłuchania w styczniu 1944 r. w Bielsku gdzie stosowano wobec Romana B. przemoc celem uzyskania przyznania się do udziału w partyzantce, 6) zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej udział w masowym zamachu skierowanym przeciwko Polakom, w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i bielskiej placówki gestapo w tym Kurta Mullera prowadzących przesłuchania w styczniu 1944 r. w Bielsku gdzie stosowano wobec Franciszka K. przemoc celem uzyskania przyznania się do udziału w partyzantce (S 17.2020.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 26 marca 2020 r.

Śledztwo zainicjowano w oparciu o zeznania mieszkańca Bielska Antoniego H. złożone 5 lutego 1971 r. oraz wspomnienia Wiktora S. pozyskane z Archiwum Akt Nowych Zespół 2/1333/0 Obozy koncentracyjne. W zabudowaniach nieczynnej cukrowni, a później wytwórni skrobi w Skrochowicach między Opawą a Karniowem latem 1939 r. Niemcy założyli obóz koncentracyjny, gdzie we wrześniu i październiku 1939 r. osadzono aresztowanych Polaków inteligencję, duchownych i powstańców śląskich. Obóz funkcjonował do końca 1939 r., kiedy to więźniów częściowo zwolniono, a częściowo skierowano do innych obozów koncentracyjnych. Czechosłowacka SNB prowadziła śledztwo zakończone skierowaniem aktu oskarżenia przeciwko funkcjonariuszom obozu w tym komendanta Heinricha Jöckela.

W ramach prowadzonego śledztwa ustalono pokrzywdzonych pozbawionych wolności w tym obozie, zwrócono się do strony czeskiej o nadesłanie akt procesu przeciwko członkom załogi obozu.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 09 września 2021 r. wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych oraz wobec śmierci i niewykrycia pozostałych sprawców.

70. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i katowickiej placówki gestapo dokonujących zatrzymania Albina P. oraz sędziów Sądu Specjalnego w Katowicach: Johanna Meusela, Martina Deinhardta, Hermann Plonnera i prokuratora Hansa Hermanna, którzy w dniu 24 lipca 1942 r. wydali wyrok skazujący w/w na karę 1 roku więzienia, w wyniku czego pozbawiono go wolności w okresie od 12 czerwca 1942 r. do 14 kwietnia 1943 r. w Cieszynie tj. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem (S 62.2021.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 01 lipca 2021 r.

Czterdziestoletni mieszkaniec Bogumina na Zaolziu, Albin P. , któremu Niemcy przyznali III DVL, w 1942 r. z powodu przestępstwa przeciwko § 1 ustawy z 20 grudnia 1934 r. o podstępnych wystąpieniach przeciwko państwu i partii został skazany na 1 rok więzienia. Z ustaleń niemieckiego sądu wynikało, że Albin P. rozmawiał w poczekalni dworcowej w Boguminie z Alfonsem W. a rozmowie przysłuchiwał się Mirosław M. Powiedział wówczas, że słyszał od innych osób, iż pod Charkowem Rosjanie wzięli do niewoli milion niemieckich żołnierzy a prócz tego, 4 dywizje przeszły na stronę Rosjan. I tam mają się bardzo dobrze, jest do jedzenia biały chleb i dużo mięsa. Sąd uznał, iż P. zasługuje na dotkliwą karę, bo rozpowszechniając nieprawdziwe pogłoski o fantastycznych liczbach wiadomości, interes Rzeszy. Ówczesne na froncie wschodnim toczyły się najcięższe boje obronne, liczby o stratach jeńców nie były znane. Tym samym mógł w najcięższy sposób sparaliżować gotowość działania narodu niemieckiego. Twierdzenia, że dezercerzy i jeńcy są dobrze traktowani przez Rosjan i otrzymują tam dobre zaopatrzenie, może stanowić, na terenie licznie zamieszkałym przez Czechów i Polaków, zachętę do zdrady krajowej oraz dezercji na stronę wroga.

W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 28 września 2021 r. wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych oraz wobec śmierci i niewykrycia pozostałych sprawców.

71. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy niemieckiej, popełnionej z motywów narodowościowych i politycznych, polegającej na skazaniu Gertrudy M. na karę 9 miesięcy więzienia wyrokiem Sądu Specjalnego w Katowicach (Das Sondergericht II in Kattowitz) z dnia 3 marca 1944 r., sygn. Sg.13.K.Ms.11/44, za utrzymywanie kontaktów z jeńcami wojennymi (S 46.2021.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 01 lipca 2021 r.

W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną. Poszukiwano niemieckich dokumentów oraz informacji o niemieckich prokuratorach i sędziach. Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 08 lutego 2022 r. wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych, wobec śmierci części sprawców oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców.

72. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy niemieckiej, popełnionej z motywów narodowościowych i politycznych, polegającej na skazaniu Magdaleny S. na karę 2 miesięcy więzienia wyrokiem Sądu Specjalnego w Katowicach (Das Sondergericht II in Kattowitz) z dnia 1 marca 1944 r., sygn. Sg.13.K.Ms.10/44 za utrzymywanie kontaktów z jeńcami wojennymi (S 47.2021.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 01 lipca 2021 r.

W toku śledztwa przeprowadzona została obszerna kwerenda archiwalna, zmierzająca do odnalezienia dokumentów niemieckich. Poszukiwano informacji dotyczących niemieckich prokuratorów i sędziów.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 08 lutego 2022 r. wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych, wobec śmierci części sprawców oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców.

73. Śledztwo w sprawie zastrzelenia Jana Piętki w dniu 12 czerwca 1943 r. na drodze między Sławkowem a Niwą przez żandarmów niemieckich Galwasa, Giere i Schreibera oraz zastrzelenia Tadeusza Lubińskiego (ew. Libinckiego) w dniu 14 czerwca 1943 r. w Warenżynie przez żandarma niemieckiego Kaszyka z Posterunku Żandarmerii w Wojkowicach Kościelnych, przy przyjęciu, że są to zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, stanowiące jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy niemieckiej, popełnione z motywów narodowościowych i politycznych oraz w celu wyniszczenia grupy narodowościowej i politycznej (S 12.2022.Zn).

Postanowieniem z dnia 08 lutego 2022 roku podjęto zawieszone śledztwo byłej Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach sygn. S 1/82 (Wz 8.2021).

W śledztwie przeprowadzona została obszerna kwerenda archiwalna odnośnie zdarzeń i biorących w nich udział funkcjonariuszy niemieckiej Żandarmerii. Przeprowadzono poszukiwania akt osobowych żandarmów biorących udział w zdarzeniach. Przetłumaczono niemieckie dokumenty dotyczące zdarzeń.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 29 grudnia 2022 r. wobec niewykrycia sprawców.

74. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez prokuratorów i sędziów Sądu Wojennego Rzeszy polegającej na orzeczeniu wobec, uprzednio pozbawionego wolności, we wrześniu 1939 r. w Tarnowskich Górach, Bytomiu i Brzegu, Piotra Giemzy kary śmierci, w następstwie czego pozbawiono go życia w drodze egzekucji w dniu 7 czerwca 1940 r.

przez zgilotynowanie (S 21.2022.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 16 marca 2022 r. na podstawie wykazu Ślżzaków aresztowanych i zamordowanych we wrześniu 1939 r.

W śledztwie udało się pozyskać akt zgonu Piotra Giemzy, górnika ur. 9 września 1892 r. w Szarleju i tam zamieszkałego, z dokumentu wynika, iż został on zgilotynowany w więzieniu Berlin Charlottenburg na podstawie wyroku Wojennego Sądu Rzeszy. Z Miejsca Pamięci Roter Ochse w Halle pozyskano kolejne dokumenty dotyczące Piotra Giemzy, z których wynika, iż wyrokiem sygn. akt StPL (RKA) I 676/39 z dnia 29 lutego 1940 r. orzeczono wobec niego karę śmierci z powodu zdrady krajowej. W poszukiwaniu wyroku zwrócono się z zapytaniem do Archiwum Wojskowego w Pradze, w którym znajduje się zespół Sąd Wojenny Rzeszy.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 05 grudnia 2022 r. wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone oraz wobec niewykrycia pozostałych sprawców.

75. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz prokuratorów i sędziów Trybunału Ludowego w Berlinie Georga Dieschera, Hansa Bauszusa, Friedricha Tscharmanna, Schulza przy udziale prokuratora Josefa Markusa Folwilla, polegającej na orzeczeniu w dniu 29 czerwca 1942 r. kary śmierci wobec pozbawionych uprzednio wolności Władysława Żyłę w dniu 4 października 1940 r. i Gustawa Ziemskiego w dniu 6 stycznia 1941 r. w Zawierciu, Opolu, Berlinie i innych miejscach, na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem w następstwie czego pozbawiono ich życia w dniu 19 marca 1942 r. w Berlinie. W sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz prokuratorów i sędziów Trybunału Ludowego w Berlinie Waltera Hartmanna, Georga Dieschera i innych, polegającej na orzeczeniu w dniu 5 stycznia 1942 r. kary śmierci wobec pozbawionych uprzednio wolności w Zawierciu, Opolu, Berlinie i innych miejscach od dnia 1 września 1940 r. Józefa Chrzanowskiego, od dnia 2 września 1940 r. Edmunda Nowackiego, od dnia 18 września 1940 r. Fryderyka Berezę, na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem, w następstwie czego pozbawiono ich życia w dniu 19 marca 1942 r. w Berlinie

(S 77.2021.Zn)

Śledztwo w sprawie niemieckich zbrodni sądowych, stanowiących zbrodnie wojenne będące zbrodniami przeciwko ludzkości popełnionych na mieszkańcach Zawiercia za działalność w ruchu oporu skupionego wokół pisma „Płomień” zostało wszczęte postanowieniem z dnia 02 listopada 2021 r.

Z ustaleń prowadzonego śledztwa wynika, iż od jesieni 1939 r. prawie co tydzień wydawano pismo drukowane „Płomień”, w którym publikowano informacje z zagranicznych stacji radiowych i z prasy. Pismo zawierało wskazówki dla Polaków dotyczące oporu

przeciwko niemieckim władzom i ich nakazom. Pismo osiągnęło nakład w wysokości 100 do 120 sztuk. Autorem i wydawcą był założyciel i dyrektor szkoły handlowej w Zawierciu Wacław Chrzanowski, najbliższymi współpracownikami byli Edmund Nowacki, Stanisław Czapla, Janina Nowacka, Franciszek Majczak, Fryderyk Bereza, Roman Wojcik i Jerzy Grzybczyk, którzy przygotowywali artykuły i relacje o wiadomościach zagranicznych i organizowali kolportaż pisma, do czego powołali specjalną organizację kolportażową, w której szczególnie wyróżniali się oskarżeni. Masowe aresztowania wszystkich, którzy mieli jakikolwiek kontakt z pismem „Płomień” rozpoczęły się we wrześniu 1940 r. Większość z aresztowanych została skazana przez Trybunał Ludowy w Berlinie i Wyższy Sąd Krajowy w Katowicach na kary śmierci i kary ciężkiego więzienia. Kilka osób w tym Franciszek Majczak, zmarło przed orzeczeniem kary z powodu obrażeń odniesionych w śledztwie podczas przesłuchań. W akcie zgonu Franciszka Majczaka podano przyczynę „ciężkie zniekształcenie organów wewnętrznych, szczególnie serca i układu krążenia”. W śledztwie pozyskano wyroki niemieckich sądów w tej sprawie.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 24 lutego 2023 r. wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych, wobec śmierci sprawców w pozostałej części wobec ich niewykrycia.

76. Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości i zbrodnię wojenną, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów, podjętych w celu wykonania polityki III Rzeszy, dokonanej z naruszeniem prawa międzynarodowego wobec ludności cywilnej obszaru okupowanego, w celu wyniszczenia polskiej grupy narodowościowej, popełnionej przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego – funkcjonariuszy żandarmerii niemieckiej z posterunku w Radomsku, polegającej na pozbawieniu życia przez zastrzelenie w lipcu 1943 r. w Łęgu gmina Kruszyna 17 obywateli narodowości polskiej i żydowskiej w tym: Henryka Borysa, Ewy Borys, mężczyzny o nazwisku Gwóźdź, mężczyzny o nazwisku Klein z żoną Rozalią i ich 5 – letniego syna oraz 11 nieustalonych osób narodowości żydowskiej(S 99.2022.Zn).

Postanowieniem z dnia 20 września 2022 roku podjęto zawieszone śledztwo byłej Okręgowej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Katowicach sygn. S 1/84 (Wz 12.2021).

W okresie od podjęcia postępowania podjęto działania zmierzające do ustalenia, czy świadkowie przesłuchani w śledztwie w 1984 r. żyją. Czynności te okazały się bezskuteczne, albowiem Władysława Surlejewska zd. Klekot i Marianna Kłapa zd. Zatoń – zmarły, a Aleksy Kowalczyk i Anna Ligęza nie figurowali w bazie danych „ŹRÓDŁO”, co oznacza, że osoby te zmarły przed wprowadzeniem ich danych do bazy.

Zwrócono się do Oddziałowego Archiwum IPN w Katowicach o przeprowadzanie kwerendy, w celu poszukiwania materiałów archiwalnych, dotyczących pokrzywdzonych: Henryka Borysa, Ewy Borys, mężczyzny o nazwisku Gwóźdź, mężczyzny o nazwisku Klein i jego żony Rozalii oraz ich 5 – letniego dziecka i innych pokrzywdzonych, których tożsamości nie ustalono, jak również materiałów archiwalnych, w tym akt postępowania Sądu Wojewódzkiego w Łodzi sygn. IV K 124/55i IV K 5/51 przeciwko Józefowi Stacherze i Piotrowi Kipigrochowi.

Równolegle historykowi Oddziałowej Komisji zlecono przeprowadzenie kwerendy, w tym zabezpieczenia meldunków dziennych, w tym zarządzeń komendanta żandarmerii w Katowicach, dotyczących zdarzeń będących przedmiotem śledztwa, ustalenia składu osobowego funkcjonariuszy posterunku żandarmerii w Radomsku, pełniących tam służbę w lipcu 1943 r. oraz materiałów dotyczących ustalenia tożsamości wszystkich osób zastrzelonych w Łęgu. Ponadto zwrócono się do Urzędu Stanu Cywilnego w Kruszyńcu o nadesłanie pełnych odpisów aktów zgonu ustalonych pokrzywdzonych.

Przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 14 marca 2023 r. wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone, w stosunku do bezpośrednich sprawców Ignacego Cabana, Józefa Stachery, Piotra Kipigroch, Alfreda Schilling, Georga Wachs, Andreasa Kempenika/Kempenicha, Petera Korbera, Alberta Dittmera, Leopolda Chirvi, Augusta Dehn, Ernesta Fick wobec śmierci sprawców, w stosunku do pozostałych bezpośrednich sprawców wobec ich niewykrycia.

77. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych i sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach Drendela, Dawczyńskiego, Tempa, przy udziale prokuratora Rothe polegającej na orzeczeniu dnia 9 października 1944 r. w Katowicach kary 6 lat zastrzonego obozu karnego wobec Elżbiety Koniecznej pozbawionej wolności od 26 stycznia 1944 r. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem (S 81.2022.Zn).

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 05 września 2022 r.

Z ustaleń prowadzonego śledztwa wynika, Elżbieta Konieczna ur. w 1917 r., mieszkająca w Ustroniu była narzeczoną Jana Holeksy. Jan Holeksa pseudonim „Litwin”, żołnierz ZWZ/AK był zastępcą dowódcy oddziału partyzanckiego działającego w rejonie Ustronia. Elżbieta Konieczna była łączniczką. Dnia 26 stycznia 1944 r. Jan Holeksa i Elżbieta Konieczna zostali aresztowani we wczesnych godzinach rannych w domu w Ustroniu i przewiezieni do więzienia w Cieszynie. Jan Holeksa wyrokiem sądu doraźnego gestapo został skazany na śmierć. Wyrok został wykonany w dniu 14 lutego 1944 r. podczas egzekucji publicznej w Nawsiu koło Jabłonkowa. Elżbiecie Koniecznej niemiecki sąd udowodnił jedynie, że wiedziała co najmniej o członkostwie Jana Holeksy, w polskim ruchu oporu i wiedząc o tym wspierała go, pozyskując kartki na chleb, cukier oraz bieliznę. Prowadzone są czynności zmierzające do ustalenia miejsca odbycia kary przez Elżbietę Konieczną i jej dalszych losów.

W oparciu o wyrok skazujący Elżbietę Konieczną ustalono, iż Edyta Jurenka, Adolfinę Jurenka, Julia Szwiertnia, Helena Szwiertnia, łączniczki oddziału partyzanckiego, również zostały aresztowane i skazane przez niemiecki sąd, w tym Adolfina Jurenka na karę śmierci. Wyrok wykonano w więzieniu w Katowicach przez zgilotynowanie w dniu 8 listopada 1944 r. Przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2023 roku wobec śmierci

oraz wobec niewykrycia sprawców.

78. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, a polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności w okresie od 1940 r. do 1942 r. w obozie w Przyrowie Żydów i poddaniu ich nieludzkiemu traktowaniu poprzez zmuszanie do wykonywania prac budowlanych i ziemnych (S 117.2022.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 04 stycznia 2023 r.

W toku postępowania do Archiwum Państwowego w Częstochowie zwrócono się z prośbą o udzielenie informacji, czy w tamtejszym zasobie archiwalnym znajdują się materiały archiwalne związane ze zorganizowaniem, funkcjonowaniem i likwidacją obozu pracy w Przyrowie przez niemieckie władze okupacyjne, a także czy w tamtejszym zasobie archiwalnym znajdują się akta archiwalne w sprawach o uznanie za zmarłego (stwierdzenie zgonu) osób zmarłych/zabitych w czasie II wojny światowej po byłym Sądzie Grodzkim w Żarkach prowadzonych w latach 1945-1956.

Ponadto do syna zawiadamiającego o przestępstwie zwrócono się z pismem w celu zorganizowania jego przesłuchania w miejscu zamieszkania.

Do Oddziałowego Archiwum IPN w Katowicach zwrócono się z wnioskiem o udostępnienie akt archiwalnych o sygn. IPN Ka 132/1-100 spraw o uznanie za zmarłego (stwierdzenie zgonu) po byłym Sądzie Grodzkim w Częstochowie. Jak ustalono w tut. zasobie archiwalnym znajduje się ponad 2000 jednostek tego rodzaju.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2023 r. stosunku do sprawców kierowniczych, podżegaczy i pomocników – wobec stwierdzenia, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone oraz wobec niewykrycia sprawców.

79. Śledztwo w sprawie zbrodni przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów podjętych w celu wykonania polityki III Rzeszy, popełnionej przez naruszenie prawa międzynarodowego, wobec ludności cywilnej obszaru okupowanego, przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego, polegającej na dokonaniu zabójstwa poprzez zastrzelenie w okresie od 10 do 15 września 1939 r. w Katowicach Konstantego Sekułę, Pawła Szerzysko, Wilhelma Walugę, Jana Zwiorka, Karola Zwiorka, Leona Murłowskiego, Jana Grace, Teodora Relę, Konstantego Wygacza, Karola Hesse, Cypriana Kunerta, Jana Lakse, Piotr Saksa, Jana Miczniaka, Augustyna Mrowica, Eugeniusza Nisiaka, Józefa Szukałę, Pawła Markiewkę i Rudolfa Polaka, Józefa Wyżgoła (S 79.2021.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2021 r.

Celem śledztwa było ustalenie ofiar zbrodni popełnionych w Katowicach, Chorzowie, Świętochłowicach i innych miejscach w okresie od 2 do 15 września 1939 roku przez członków

Freikorpsu oraz członków specjalnych grup operacyjnych niemieckiej policji bezpieczeństwa i służby bezpieczeństwa tzw. Einsatzgruppen realizujących operację Tannenberg na Górnym Śląsku. Taki cel został częściowo zrealizowany w ramach śledztwa tut. Komisji o sygnaturze S 56.2003.Zn, w ramach którego ustalono 46 osób zamordowanych w tym okresie, jednak w wielu przypadkach nie opisano okoliczności śmierci, daty a nawet bliższych danych personalnych osób. Obecnie źródłem informacji o ofiarach niemieckiego terroru w pierwszych dniach wojny na Górnym Śląsku jest lista odnaleziona w archiwalnych aktach Głównej Komisji Badania Zbrodni Hitlerowskich w Warszawie śledztwa przeciwko Udo von Woyrschowi, sporządzona w latach 1968-1971. Wymagała ona procesowej weryfikacji, co realizowane zostało w oparciu o akta sądów grodzkich oraz informacje pozyskiwane od ustalanych zstępnych osób pokrzywdzonych.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 16 listopada 2023 r.

wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa, wobec śmierci sprawców przestępstwa, oraz wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

80. Śledztwo w sprawie: 1. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości

stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez działających wspólnie i w porozumieniu nieustalonych funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz prokuratorów i sędziów Trybunału Ludowego w Berlinie Waltera Hartmana, Hermann Granzowa, Karla Offermanna, Friedmanna Goetzea, Arthura Böckenhauera przy udziale prokuratora Waltera Pilza, polegającej na orzeczeniu w dniu 27 lutego 1942 r. w Berlinie 12 lat więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności w Rawiczu i innych miejscach Edmunda Korfantego, na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udrczeniem,

2. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez działających wspólnie i w porozumieniu nieustalonych funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz prokuratorów i sędziów Trybunału Ludowego w Berlinie Waltera Hartmana, Hermann Granzowa, Karla Offermanna, Friedmanna Goetzea, Arthura Böckenhauera przy udziale prokuratora Waltera Pilza, polegającej na orzeczeniu w dniu 27 lutego 1942 r. w Berlinie 8 lat więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności w Rawiczu i innych miejscach Ryszarda Korfantego, na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udrczeniem,

3. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez działających wspólnie i w porozumieniu nieustalonych funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz prokuratorów i sędziów Trybunału Ludowego w Berlinie

Waltera Hartmana, Hermann Granzowa, Karla Offermanna, Friedmanna Goetzea, Arthura Böckenhauera przy udziale prokuratora Waltera Pilza, polegającej na orzeczeniu w dniu 27 lutego 1942 r. w Berlinie 5 lat więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności w Rawiczu i innych miejscach Tadeusza Korfantego, na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem,

4. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez działających wspólnie i w porozumieniu nieustalonych funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz prokuratorów i sędziów Trybunału Ludowego w Berlinie Waltera Hartmana, Hermann Granzowa, Karla Offermanna, Friedmanna Goetzea, Arthura Böckenhauera przy udziale prokuratora Waltera Pilza, polegającej na orzeczeniu w dniu 27 lutego 1942 r. w Berlinie 12 lat więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności w Rawiczu i innych miejscach Wilhelma Białeckiego, na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem,

5. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez działających wspólnie i w porozumieniu nieustalonych funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz prokuratorów i sędziów Trybunału Ludowego w Berlinie Waltera Hartmana, Hermann Granzowa, Karla Offermanna, Friedmanna Goetzea, Arthura Böckenhauera przy udziale prokuratora Waltera Pilza, polegającej na orzeczeniu w dniu 27 lutego 1942 r. w Berlinie 3 lat więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności w Rawiczu i innych miejscach Leona Piszczka, na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem.(S 41.2023.Zn)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2023 r.

Edmund Korfanty urodzony w 1889 r. w roku 1921 r. pracował w Międzysojuszniczej Komisji Rządzącej i Plebiscytowej na Górnym Śląsku i był członkiem katowickiej straży obywatelskiej w stopniu podporucznika. Wraz z rozwiązaniem Międzysojuszniczej Komisji w 1922 roku został przyjęty do pracy w zarządzie miejskim w Mysłowicach. Należał do polskiego Związku Powstańców. Mieszkał z żoną i synami Tadeuszem i Ryszardem w Mysłowicach. Jesienią 1939 r. Wilhelm Białecki zaplanował przedostanie się przez Węgry do Francji by dołączyć do Wojska Polskiego we Francji. Edmund Korfanty zajął się przygotowaniem fałszywych dokumentów umożliwiających przekroczenie granicy z Węgrami. Podróż została zorganizowana w pierwszych dniach miesiąca grudnia 1939 r. Uczestniczyli w niej również synowie Edmunda Korfantego i znajomy Leon Piszczek. W dniu 10 grudnia 1939 r. wszyscy zostali aresztowani w rejonie miejscowości Tylicz przez funkcjonariuszy niemieckiej straży granicznej.

Niemiecki sąd uznał, iż ww. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona zbrodni polegających na przygotowywaniu przedsięwzięcia o charakterze zdrady głównej, zmierzającego do oderwania terenów należących do Rzeszy jednocześnie podjęli działania by w czasie wojny, wspierać siły wrogie Rzeszy i działać na niekorzyść potencjału bojowego Rzeszy. Wszyscy skazani zmarli w niemieckich więzieniach i obozach.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 20 listopada 2023 r. wobec powagi rzeczy

osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych, wobec śmierci sprawców oraz wobec niewykrycia sprawców.

81. Śledztwo w sprawie: 1. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości

stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo polegającej na pozbawieniu wolności Stanisława Konecznego na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem w okresie co najmniej od maja 1944 r. do dnia 15 sierpnia 1944 r. w Berlinie,

2. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez prokuratorów i sędziów Trybunału Ludowego w Berlinie: Makarta, Duwego, Petriego, Hauera i Offermana, polegającej na orzeczeniu w dniu 15 sierpnia 1944 r. kary śmierci wobec pozbawionego uprzednio wolności Stanisława Konecznego, w następstwie czego pozbawiono go życia w dniu 22 sierpnia 1944 r. (S 14.2023.Zn)

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 28 marca 2023 r.

Prowadzone w tej sprawie postępowanie pozwoliło na ujawnienie dalszych wyroków skazujących członków wydziału wywiadowczego ZWZ kryptonim Stragan. Stragan dzieli się na wiele sekcji (Zachód, Centrala, Wschód), a sekcje podzielone były na referaty, którym podlegały grupy wywiadowcze. Do Sekcji Zachód należał Referat Rzesza, której podlegała grupa ZR. Kierownikiem tej grupy był początkowo Mieczysław G. pseudonim Michał a po nim oficer rezerwy Emanuel P. z Krakowa. W 1941 r. Michał G. zwerbował do pracy w wywiadzie mieszkającego w Katowicach Zygmunta W., który z czasem stworzył kilkunastoosobową grupę sprawnie działających agentów, zbierających informacje wywiadowcze na terenie Gdyni, Hamburga, Kilonii i Lubeki. Do akt załączono i przetłumaczono wyroki Trybunału Ludowego w Berlinie, skazujące na karę śmierci agentów Straganu Martę Kosch z Chorzowa, Pelagię Scheffczyk z Katowic, Otto Klosske z Zabrza i Edwarda Olejniczaka. W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 27 marca 2024 r. wobec powagi rzeczy osądzonej oraz wobec śmierci i niewykrycia sprawców.

82. W sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez działających wspólnie i w porozumieniu prokuratorów i sędziów Trybunału Ludowego w Berlinie polegającej na orzeczeniu w dniu 2 października 1941 r. kary 10 lat ciężkiego więzienia wobec pozbawionej uprzednio wolności w Żywcu Jadwigi Niewolskiej co stanowiło pozbawienie go wolności na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem (S 58.2023.Zn)

Śledztwo wszczęto postanowieniem z dnia 03 października 2023 r.

Jadwiga Niewolska zd. Cebulska urodziła się dnia 5 września 1888 roku w Żywcu i tam mieszkała. Dwukrotnie wyszła za mąż. Jej pierwszy mąż poległ po niemieckiej stronie w I wojnie światowej. Jej drugi mąż Tadeusz Niewolski z zawodu rzeźnik, został przymusowo wysiedlony i mieszkał w Warszawie. Po zajęciu przez Niemców jej rodzinnego miasta Żywca, Jadwiga Niewolska wypowiadała się wiele razy w niechętny sposób o niemieckości, przy czym jak zeznali świadkowie czasami znajdowała się pod wpływem alkoholu i wówczas wykazywała szczególną skłonność do antyniemieckich wypowiedzi. Przykładowe wypowiedzi zacytowane w wyroku to, skierowane do polskich robotnic, „że pod niemiecką władzą będzie im się gorzej wiodło niż poprzednio”. Kiedy żołnierze niemieccy, strudzeni drogą szli przez Żywiec, powiedziała do współczującej im sąsiadki, że nie powinna żałować niemieckich żołnierzy, bo to wrogowie i wszyscy powinni zdechnąć albo paść z głodu. Przy okazji innego przemarszu niemieckich wojsk Jadwiga Niewolska przepędziła dzieci, które czekały z kwiatami, by przywitać żołnierzy, stwierdzając, że kwiaty nie należą się niemieckim żołnierzom, bo przecież są oni wrogami. Kiedy w pociągu znalazła ulotkę w języku polskim, w której wydrukowano mowę angielskiego premiera Chamberlaina, będącą odpowiedzią na przemówienie Hitlera, pokazała ją wielu ludziom, a potem ją spaliła. Treść ulotki komentowała, że Sikorski przybędzie z Paryża przez Berlin do Polski, a Niemców trafi szlag.

W dniu 2 października 1941 r. Trybunał Ludowy w Berlinie skazał Jadwigę Niewolską za przygotowanie do zdrady stanu na karę 10 lat ciężkiego. Po wyroku została przewieziona do więzienia w Cottbus (Chociebuż łżyckie miasto w Brandenburgii) W dniu 28 stycznia 1943 r. Została przetransportowana do KL Auschwitz, gdzie zginęła w dniu 19 lutego 1943 r. W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 28 marca 2024 r. wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych, wobec śmierci sprawców oraz wobec ich niewykrycia.

83. W sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy niemieckich Schilgena, Weddego i Scheiblich pełniących funkcję sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach polegającej na pozbawieniu wolności Jerzego B. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem poprzez orzeczenie w dniu 24 kwietnia 1942 r. kary 2 lat i 6 miesięcy ciężkiego więzienia za przynależność do organizacji „Siła Zbrojna Polska”(S 72.2023.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 20 grudnia 2023 roku.

Wyrokowanie i skazywanie na kary wieloletniego pozbawienia wolności Polaków zamieszkujących na terenach wcielonych do III Rzeszy w oparciu o przepisy stworzone dla realizacji ideologii narodowosocjalistycznej Państwa Niemieckiego było dokonywane z pogwałceniem obowiązujących praw i zwyczajów wojennych, umotywowane każdorazowo przyczynami narodowościowymi i politycznymi, przez co stanowiło ono zbrodnię wojenną. W toku śledztwa prowadzona została obszerna kwerenda archiwalna.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 05 marca 2024 r. wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych, wobec śmierci sprawców przestępstwa

84. Śledztwo w sprawie: 1. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy Gestapo i członków składu orzekającego Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach polegającej na pozbawieniu wolności Franciszki W. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem w okresie co najmniej od dnia 29 marca 1941 r. co najmniej do dnia 11 kwietnia 1942 r. w Katowicach i Opolu;

2. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy Gestapo i członków składu orzekającego Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach polegającej na pozbawieniu wolności Elżbiety J. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem w okresie co najmniej od dnia 18 grudnia 1940 r. co najmniej do dnia 11 kwietnia 1942 r. w Katowicach i Opolu (S 20.2024.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2024 r.

W jego trakcie ujawniono wyrok z dnia 11 kwietnia 1942 r. Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach o sygn. 2 O Js 106/41 skazujący Franciszkę W. na karę 3 lat ciężkiego więzienia zaś Elżbietę J. na karę 1 roku i 6 miesięcy ciężkiego więzienia za przygotowywanie zdrady głównej polegającej na członkostwie w organizacji Siła Zbrojna Polski. W toku śledztwa przeprowadzono obszerną kwerendę archiwalną.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2024 r. wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych, wobec niewykrycia bezpośredniego sprawcy oraz wobec śmierci sprawców przestępstwa.

85. Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości i zbrodnię wojenną, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów, podjętych w celu wykonania polityki III Rzeszy, dokonanej z naruszeniem prawa międzynarodowego wobec ludności cywilnej obszaru okupowanego, w celu wsparcia polityki państwa niemieckiego, popełnionej z motywów narodowościowych i politycznych przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego - funkcjonariuszy Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach, polegającej na bezprawnym pozbawieniu wolności na czas przekraczający 7 dni, w okresie od 20 grudnia 1941r do bliżej nieustalonego czasu w Katowicach, ze szczególnym udręczeniem obywatela polskiego Lucyny G., w wyniku skazania w/w - wyrokiem Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach z dnia 20 lipca 1942r sygn. 2.Js 315/42 (156/42) - na karę 4 lat zastrzonego obozu karnego, za przestępstwo przygotowania do zdrady głównej stanu (przynależność do organizacji Związek Orła Białego) (S 21.2024.Zn)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 09 maja 2024 r.

W toku śledztwa została przeprowadzona obszerna kwerenda archiwalna W Oddziałowym Archiwum IPN w Katowicach oraz w Archiwum IPN w Warszawie celem uzyskania wszelkich materiałów dotyczących Lucyny G. w tym materiałów dotyczących skazania Lucyny G. na karę więzienia. Ponadto przetłumaczono na język polski wyrok Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach, skazującego oskarżoną na 4 lata zastrzonego obozu karnego.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 19 lipca 2024 r. wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone oraz wobec śmierci sprawców.

86. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez działających wspólnie i w porozumieniu nieustalonych funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz prokuratorów i sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach polegającej na orzeczeniu w dniu 16.02.1942 r. w Katowicach kar ciężkiego więzienia Kazimierza Kubskiego, Pawła Tomaszowskiego i Karola Broma na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem oraz w dniu 30.03.1942 r. kary śmierci wobec Feliksa Ziemowskiego, która została wykonana w więzieniu w Katowicach przez zgilotynowanie w dniu 13.06.1942 r. (S 70.2023.Zn)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 12 grudnia 2023 roku.

Wiosną 1940 r. po rozbiciu Polskiej Organizacji Powstańczej (Partyzanckiej) działającej w granicach przedwojennego Śląska i masowych aresztowaniach członków, zawiązała się kolejna organizacja konspiracyjna pod nazwą Siła Zbrojna Polski (SZP) stanowiąca Okręg Śląski ZWZ. Feliks Ziemowski pracownik przedwojennej polskiej kolei otrzymał rozkaz zwerbowania w Tarnowskich Górach, w Kolei Rzeszy, zaufanych urzędników i pracowników, powołać do życia i rozbudować w Tarnowskich Górach grupę miejscową Siły Zbrojnej Polski.

Zwerbował między innymi mieszkańców Tarnowskich Gór pracujących na kolei Kazimierza Kubskiego, Pawła Tomaszowskiego i Karola Broma. Feliks Ziemowski został zatrzymany przez gestapo w dniu 18 grudnia 1940 r. a pozostali w dniu 29 kwietnia 1941 r.

Niemiecki sąd uznał, iż ww. swoim zachowaniem wyczerpali znamiona zbrodni polegających na przygotowywaniu przedsięwzięcia o charakterze zdrady głównej, zmierzającego do oderwania terenów należących do Rzeszy jednocześnie podjęli działania by w czasie wojny, wspierać siły wrogie Rzeszy i działać na niekorzyść potencjału bojowego Rzeszy.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 24 września 2024 roku wobec

powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych, wobec śmierci sprawców, w pozostałej części wobec ich niewykrycia.

87. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz działających wspólnie i w porozumieniu prokuratorów i sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach Wolfa Roederera, Wedde i Webera polegającej na orzeczeniu w dniu 9 stycznia 1942 r. w Katowicach kary śmierci wobec pozbawionego uprzednio wolności od dnia 10 grudnia 1940 r. w Katowicach Wilibalda Pietrka na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem, w następstwie czego pozbawiono go życia w dniu 12 maja 1942 r. w Katowicach (S 43.2024.Zn)

Śledztwo w sprawie wszczęto postanowieniem z dnia 06 czerwca 2024 r.

Z ustaleń przeprowadzonego śledztwa wynika, iż Wilibald Pietrek urodził się 22 września 1912 r. w Bytomiu, po Plebiscycie wraz z rodzicami przeprowadził się do Tarnowskich Gór. Po skończeniu gimnazjum pracował jako urzędnik w Spółce Brackiej w Tarnowskich Górach. Aresztowany został dn. 10 grudnia 1940 r. z powodu działalności w ruchu oporu, w organizacji pod nazwą „Polska Organizacja Partyzancka”. W dniu 2 lutego 1942 r. Willibald Pietrek został skazany przez Wyższy Sąd Krajowy w Katowicach z powodu przygotowywania przedsięwzięcia o charakterze zdrady głównej wyczerpującej znamiona § 83 ust. 3 cyf. 1 StGB, na podstawie art. I ust 1 Rozporządzenia w sprawie systemu wymiaru sprawiedliwości wobec Polaków i Żydów na zajętych terytoriach z 4 grudnia 1941 r. na karę śmierci.

Wyrok wykonano w dniu 12 maja 1942 r. w więzieniu w Katowicach

Willibald Pietrek w chwili wykonania wyroku był kawalerem, miał dwóch braci i pięć siostr. Obecnie wszyscy nie żyją.

W trybie § 2 pkt 3 niemieckiej ustawy z dnia 25 sierpnia 1998 r. o uchyleniu narodowosocjalistycznych niesprawiedliwych wyroków karnych oraz orzeczeń o przymusowej sterylizacji, wydanych przez byłe sądy zdrowia dziedzicznego, wdrożono procedurę potwierdzania nieważności wyroku skazującego Wilibalda Pietrka z urzędu.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 04 października 2024 roku wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców, wobec śmierci sprawców, wobec niewykrycia pozostałych sprawców.

88. Śledztwo w sprawie: 1. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz działających wspólnie i w porozumieniu prokuratorów i sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach Wolffa, Wedde, Chuchula, Stephana polegającej na orzeczeniu w dniu 24 kwietnia 1942 r. w Katowicach kary 12 lat ciężkiego więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności od dnia 5 marca 1941 r. Jana J. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem, 2. zbrodni wojennej będącej zbrodnią

przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz działających wspólnie i w porozumieniu prokuratorów i sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach Wolffa, Wedde, Chuchula, Stephana polegającej na orzeczeniu w dniu 24 kwietnia 1942 r. w Katowicach kary 3 lat ciężkiego więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności od dnia 18 maja 1941 r. Teodora M. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem. 3. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz działających wspólnie i w porozumieniu prokuratorów i sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach Wolffa, Wedde, Chuchula, Stephana polegającej na orzeczeniu w dniu 24 kwietnia 1942 r. w Katowicach kary 3 lat ciężkiego więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności od dnia 13 czerwca 1941 r. Jana P. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem. 4. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz działających wspólnie i w porozumieniu prokuratorów i sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach Wolffa, Wedde, Chuchula, Stephana polegającej na orzeczeniu w dniu 24 kwietnia 1942 r. w Katowicach kary 4 lat ciężkiego więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności od dnia 20 maja 1941 r. Józefa W. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem. 5. zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz działających wspólnie i w porozumieniu prokuratorów i sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach Wolffa, Wedde, Chuchula Stephana polegającej na orzeczeniu w dniu 24 kwietnia 1942 r. w Katowicach kary 5 lat ciężkiego więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności od dnia 13 maja 1941 r. Józefa P. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem. 6. W sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz działających wspólnie i w porozumieniu prokuratorów i sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach Wolffa, Wedde, Chuchula Stephana polegającej na orzeczeniu w dniu 24 kwietnia 1942 r. w Katowicach kary 4 lat ciężkiego więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności od dnia 5 marca 1941 r. Tadeusza S. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem (S 38.2024.Zn).

Śledztwo w sprawie zostało wszczęte dnia 03 lipca 2024 r.

W toku postępowania prowadzonego celem nadania biegu procedurze potwierdzania nieważności niemieckich wyroków w trybie ustawy z dnia 25 sierpnia 1998 r. o uchyleniu narodowosocjalistycznych niesprawiedliwych wyroków karnych oraz orzeczeń o przymusowej sterylizacji, wydanych przez byłe sądy zdrowia dziedzicznego, na stronie internetowej Archiwum Federalnego w Berlinie ujawniono wyrok Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach z dnia 24 kwietnia 1942 r. skazujący osiem mieszkanek Zaolzia (Elżbieta Z., Henrietta B., Stefania A., Julia Z., Anna L., Zofia K., Anna J. i Helena J.), kurierek i łączniczek w organizacji Związek Odwetu” dowodzonej przez Franciszka K., na kary wieloletniego zastrzonego obozu karnego.

Zlecono tłumaczenie wyroku, a w ramach przeprowadzonej kwerendy archiwalnej ustalono, iż pięć kobiet zginęło w KL Auschwitz, pozostałe w 1943 r. przewieziono do KL Ravensbruck, ich losy nie są znane.

W dniu 11 lutego 2025 r. nadano bieg procedurze w trybie § 2 pkt 3 niemieckiej ustawy z dnia 25 sierpnia 1998 r. o uchyleniu narodowosocjalistycznych niesprawiedliwych wyroków karnych oraz orzeczeń o przymusowej sterylizacji, wydanych przez byłe sądy zdrowia dziedzicznego.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 24 lutego 2025 r. wobec powagi rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych, wobec śmierci sprawców oraz wobec ich niewykrycia.

89. Śledztwo w sprawie zbrodni nazistowskiej, stanowiącej zbrodnię przeciwko ludzkości i zbrodnię wojenną, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów, podjętych w celu wykonania polityki III Rzeszy, dokonanej z naruszeniem prawa międzynarodowego wobec ludności cywilnej obszaru okupowanego, w celu wyniszczenia polskiej grupy narodowościowej, popełnionej przez przedstawicieli władzy państwa niemieckiego – funkcjonariuszy Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach polegającej na skazaniu Stefana P.- wyrokiem Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach na sesji wyjazdowej w Bytomiu z dnia 07 września 1942 r. sygn. (20) 2 O.Js.364/42 (170/42) - na karę 6 lat zaostzonego obozu karnego za przestępstwo przygotowania do zdrady głównej stanu (przynależność do organizacji „Związek Orła Białego”) (S 64.2024.Zn).

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 10 października 2024 r.

W toku śledztwa ustalono członków najbliższej rodziny pokrzywdzonego, który odmówił stawiennictwa w tut. Oddziałowej Komisji. Została zarządzona obszerna kwerenda archiwalna w Archiwum IPN w Warszawie oraz w Oddziałowym Archiwum IPN w Katowicach. Uzyskane w wyniku kwerendy materiały źródłowe zostały poddane są wnikliwym oględzinom.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 10 grudnia 2024 r. wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone oraz wobec śmierci sprawców.

90. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz działających wspólnie i w porozumieniu prokuratorów i sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach w osobach Drendela, Fahndricha, Zenicke, Placzka polegającej na orzeczeniu w dniu 27 października 1944 r. w Katowicach kary 3 lat więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności od dnia 23 marca 1944 r. Franciszka R. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem (S 92.2024.Zn)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 23 grudnia 2024 roku.

W inwentarzu internetowym Archiwum Federalnego Berlin Lichterfelde pod sygnaturą R 3017/19863 ujawniono akta procesowe Antoniego T., który został wymieniony w uzasadnieniu wyroku skazującego Franciszka R., a który został skazany przez ten sam sąd na karę 7 lat ciężkiego więzienia.

Z ustaleń śledztwa wynika, iż obaj pokrzywdzeni mieszkańcy Katowic- Ligoty, chociaż ze względu na miejsce urodzenia otrzymali III DVL, to, przed wojną zaangażowani byli w umacnianie niepodległości Polski. Franciszek R. brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej, był też członkiem Związku Weteranów Wojennych, Ligi Powietrznej oraz Ligi Morskiej i Kolonialnej. W czasie niemieckiej okupacji zostali w 1942 r. członkami Armii Krajowej na Górnym Śląsku. Byli aresztowani przez gestapo w marcu 1944 r. Obaj przeżyli uwięzienie.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 18 marca 2025 r. wobec niewykrycia, wobec śmierci sprawców przestępstwa oraz wobec stwierdzenia, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

91. Śledztwo w sprawie zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy gestapo dokonujących zatrzymania oraz działających wspólnie i w porozumieniu prokuratorów i sędziów Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach w osobach Friedricha Wolffa, Fritza Seiblich, Rolfa Chuchula i Waltera Liebiega polegającej na orzeczeniu w dniu 19 maja 1942 r. w Katowicach kary 8 lat ciężkiego więzienia wobec pozbawionego uprzednio wolności od dnia 18 grudnia 1940 r. Ludwika Heroka na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem (S 79.2024.Zn)

Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dnia 06 listopada 2024 r.

Pod sygnaturą R 3017/13106 w inwentarzu Archiwum Federalnym Berlin Lichterfelde udostępnionym na stronie internetowej ujawniono informację o wyroku Wyższego Sądu Krajowego w Katowicach z dnia 19 maja 1942 r. skazującego Ludwika Heroka na karę 8 lat ciężkiego więzienia z powodu przygotowania zdrady głównej w ramach działalności ruchu oporu, w organizacji pod nazwą „Siła Zbrojna Polska” w związku ze sprawą dr. Pawła Musioła. Z ustaleń śledztwa tut. Komisji sygn. S 34.2011.Zn wynikało, iż Paweł Musioł nauczyciel, literat, profesor filozofii, nauczyciel gimnazjalny z Wędryni ur. 30 grudnia 1912 r., pseudonim „Borek” w listopadzie 1939 r. w Cieszynie stworzył organizację, o nazwie Tajna Organizacja Wojskowa (TOW). Wiosną 1940 r. podporządkował organizację „SZP”.

Dodatkowo z akt Sądu Grodzkiego w Cieszynie w sprawie uznania za zmarłego Ludwika Heroka ustalono, iż przebywał on w więzieniu w Zwickau i tam zmarł 29 kwietnia 1945 r.

Pozyskano też kolejne wyroki skazujące Jana Gazurka, Edwarda i Jana Kabieszów, którzy zostali wymienieni w uzasadnieniu niemieckiego wyroku jako osoby z nim współpracujące.

Śledztwo umorzono postanowieniem z dnia 10 lipca 2025 r. wobec śmierci sprawców

oraz wobec ich niewykrycia .

92. Śledztwo w sprawie:

1. Zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych polegającej na zabójstwie przez zgilotynowanie w dniu 30 października 1944 r. pozbawionego uprzednio wolności w 1943 r. w Opolu, na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem Leona Powolnego skazanego na karę śmierci, na mocy wyroku Trybunału Ludowego w Berlinie z dnia 20 września 1944 r.

2. Zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez prokuratorów i sędziów Sądu Wojennego Rzeszy Wernera Luebena, Theodora Arpsa, Roberta Meissnera, Otto Schöbla, Manfreda Hoffmeister polegającej na orzeczeniu dnia 22 lutego 1944 r. w Torgau kary 5 lat więzienia wobec Juliana Białuchy pozbawionego wolności od 25 maja 1943 r. na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem.

3. Zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez prokuratorów i sędziów Sądu Wojennego Rzeszy polegającej na orzeczeniu w dniu 14 kwietnia 1944 r. kary 5 lat więzienia wobec Ryszarda Balcera pozbawionego wolności od 23 kwietnia 1943 r. do maja 1945 r. w Sosnowcu w Katowicach i Halle (Saale) na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem.

4. Zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości, stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i gestapo polegającej na pozbawieniu wolności Leokadię Chrobot od dnia 20 maja 1943 r. w Świętochłowicach i Oświęcimiu do dnia 5 października 1944 r., na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem.

5. Zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i gestapo polegającej na pozbawieniu wolności Reinholda Katschera od dnia 27 maja 1943 r. do dnia 20 stycznia 1945 r. w Bytomiu, Gross- Rosen i innych nieustalonych miejscach, na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem.

6. Zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i gestapo polegającej na pozbawieniu wolności Stanisława Nowaka od dnia 9 lipca 1943 r. do maja 1945 r. w Warszawie, Opolu, Torgau, Oświęcimiu i Gross-Rosen na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem.

7. Zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i gestapo polegającej na pozbawieniu wolności Józefa Nowaka od dnia 9 lipca 1943 r. do dn. 5 maja 1945 r. w Sosnowcu, Opolu, Oświęcimiu, Mauthausenna czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem.

8. Zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i gestapo polegającej na pozbawieniu wolności Leona Przybylskiego w dniu 24 lipca 1943 r. w nieustalonych miejscach do nieustalonej daty, na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem,

9. Zbrodni wojennej będącej zbrodnią przeciwko ludzkości stanowiącej jeden z powtarzających się zamachów w celu wsparcia polityki III Rzeszy, popełnionej poprzez naruszenie prawa międzynarodowego z motywów narodowościowych i politycznych przez funkcjonariuszy policji i gestapo polegającej na pozbawieniu wolności Stanisława Chmiela w dniu 24 lipca 1943 r. w nieustalonych miejscach do dn. 5 maja 1945 r. w nieustalonych miejscach, na czas przekraczający 7 dni i ze szczególnym udręczeniem (S 34.2025.Zn)

Śledztwo podjęto postanowieniem z dnia 04 czerwca 2025 r.

Wobec ujawnienia nowych dokumentów tutejsza Komisja podjęła umorzone śledztwo w sprawie zbrodni popełnionych wobec członków wywiadu ofensywnego AK „Stragan” działających w siatce S-5”, której kierownikiem był Stanisław Nowak ps. „Sikora”, „Janik”. Do siatki którą stworzył, Stanisław Nowak zostali zwerbowani: Ryszard Balcer, Julian Białucha, Stanisław Chmiel, Czesław Chrobot, Leokadia Chrobot, Zdzisław Machura, Stanisław Ożarowski, Zofii Ożarowsk, Leon Powolny, Leon Przybylski.

Wszystkie te osoby zostały ujęte przez gestapo. Ryszard Balcer i Julian Białucha zostali skazani na kary ciężkiego więzienia przez Sąd Wojenny Rzeszy. Sąd doraźny katowickiego gestapo w dniu 30 czerwca 1944 r. skazał Zdzisława Machurę na karę śmierci, Stanisława Ożarowskiego na pobyt w obozie, a w dniu 14 sierpnia 1944 r. Czesława Chrobota na karę śmierci. Leon Powolny został skazany przez Trybunał Ludowy w Berlinie na karę śmierci. Nie udało się wówczas odnaleźć wyroku skazującego Leona Powolnego. Obecnie w inwentarzu Archiwum Federalnego w Berlinie Lichterfelde ujawniono akta procesowe Leona Powolnego oraz akta Juliusza Cygonia, który również został skazany na karę śmierci za działalność dla polskiego wywiadu. Akta zostały udostępnione przez stronę niemiecką. Ujawniono w nich obszerne protokoły przesłuchań Stanisława Nowaka. Powołano tłumacza celem ich przetłumaczenia.

Śledztwo zostało umorzone postanowieniem z dnia 03 listopada 2025 r. wobec powagi

rzeczy osądzonej w stosunku do sprawców kierowniczych, wobec śmierci oraz nie wykrycia pozostałych sprawców .

[Poprzedni Strona](#)